• ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΟ ΤΕΛΟΣ ΠΛΗΡΩΘΗΚΕ

Η ΣΙΝΔΟΣ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ • ΟΡΓΑΝΟ ΠΡΟΒΟΛΗΣ ΤΩΝ ΤΟΠΙΚΩΝ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ-ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗΣ-ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ ΣΙΝΔΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ • ΓΡΑΦΕΙΑ: ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΣΙΝΔΟΥ • Τ.Κ. 574 00 • ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΑΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗ • ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ •

ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 10

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 1988

Σπάνια πολύτιμα ευρήματα της αρχαίας Σίνδου (βρίσκονται στο Αρχ. Μουσείο Θεσ/νίκης)

Σωστός και χρήσιμος πολίτης είναι ο ενημερωμένος

Από 10 μέχρι 15 Αυγούστου

Πραγματοποιούνται στην Κοινότητά μας οι εκδηλώσεις

ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΣ ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 88

Το Βουλγάρικο μουσικοχορευτικό συγκρότημα «Ντήμηταρ Μπλαγκόεφ» σίγουρα ενθουσίασε τους Σινδιώτες με τις εμφανίσεις του στην κωμόπολή μας. Αλλά και το χορευτικό συγκρότημα του Μορφωτικού Πολιτιστικού Συλλόγου της Σίνδου εντυπωσίασε τους Βούλγαρους της πόλης Σούμεν τον Ιούλιο του 1983 που το καταχειροκρότησαν. Στη φωτογραφία ένα στιγμιότυπο από την εντυπωσιακή εμφάνιση του Θρακιώτικου χορευτικού συγκροτήματος του συλλόγου.

Με την πρωτοβουλία του Μορφωτικού Πολιτιστικού Συλλόγου Σίνδου, τη συνεργασία της Κοινότητάς μας και της Τοπικής Ένωσης Δήμων και Κοινοτήτων του νομού Θεσσαλονίκης και με τη συμπαράσταση και βοήθεια τοπικών μας φορέων και ορισμένων επώνυμων κατοίκων, πραγματοποιούνται και φέτος στην κωμόπολή μας από τις 10 μέχρι και τις 15 Αυγούστου οι πολιτιστικές εκδηλώσεις «Πολιτιστικός Αύγουστος» τις οποίες τα προηγούμενα χρόνια που πραγματοποιήθηκαν —εκτός από πέρυσι— τις παρακολούθησαν όπως είναι γνωστό όλοι οι κάτοικοι της Σίνδου και πολλές εκατοντάδες επισκεπτών από την πόλη της Θεσσαλονίκης και από τις γύρω Κοινότητες.

Για την προετοιμασία και την οργάνωση των φετινών εκδηλώσεων —οι οποίες προβλέπεται να σημειώσουν μεγαλύτερη επιτυχία από όλες τις προηγούμενες— εργάστηκαν αστραμάτητα για δεκαπέντε ολόκληρες μέρες τα μέλη της διοίκησης του Μορφωτικού Πολιτιστικού μας συλλόγου και το πλούσιο πραγματικά πρόγραμμα που καταρτίστηκε δικαιολογημένα αναμένεται ότι θα ελκύσει πολλές χιλιάδες επισκεπτών από την πόλη και τα χωριά.

Το πρόγραμμα περιλαμβάνει εκδηλώσεις για τα παιδιά, θεατρικές παραστάσεις, βραδιές λαϊκού γλεντιού, μουσικοχορευτικά συγκροτήματα ανάμεσα στα οποία και το περίφημο Βουλγάρικο «Ντίμηταρ Μπλαγκόεφ», σκοπευτικούς αγώνες, τουρνουά σκακιού, αθλητικές εκδηλώσεις, εμφάνιση φιλαρμονικών κλπ., ενώ παράλληλα θα λειτουργήσουν και εκθέσεις ζωγραφικής, φωτογραφίας κλπ.

Συγκεκριμένα το πρόγραμμα που κατήρτισε η διοίκηση του Μορφωτικού-Πολιτιστικού

Συνέχεια στη σελ. 12

10 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΔΡΥΣΗ ΤΟΥ

Μορφωτικός Πολιτιστικός Σύλλογος Σίνδου

ΓΡΑΦΕΙ Ο... ΘΟΔΩΡΟΣ ΓΚΛΑΒΕΡΗΣ

Οι φετινές πολιτιστικές εκδηλώσεις της κωμόπολής μας «Πολιτιστικός Αύγουστος» έχουν μια ιδιαίτερη σημασία. Γιατί φέτος συμπληρώνει δέκα χρόνια από την ίδρυσή του ο Μορφωτικός Πολιτιστικός Σύλλογος Σίνδου, γεγονός που αξίζει να γιορταστεί με πανηγυρισμούς. Γιατί ο Μορφωτικός Πολιτιστικός Σύλλογος έχει γράψει μια ιστορία θαυμαστής δραστηριότητας και μεγάλης προσφοράς στα πολιτιστικά πράγματα της κωμόπολής μας. Η προσφορά του στον τόπο μας είναι πραγματικά σημαντική γιατί με τις συνεχείς προσπάθειές του αναζωογονήθηκε η μεγάλη πολιτιστική παράδοση της κωμόπολής μας που ξεκίνησε με την ίδρυση το 1930 του άλλου πολιτιστικού φορέα μας, του ιστορικού συλλόγου «Ομόνοια».

Για τη δεκάχρονη πλούσια δραστηριότητα του Μορφωτικού Πολιτιστικού Συλλόγου δημοσιεύουμε σήμερα το ρεπορτάζ του κ. Θ. Γκλαβέρη, ο οποίος επιχειρεί μια αναδρομή στις σημαντικότερες στιγμές προσφοράς του Συλλόγου και στη μεγάλη του συμβολή στο ανέβασμα του μορφωτικού, αθλητικού και πολιτιστικού επιπέδου της κωμόπολής μας.

Ο Μορφωτικός-Πολιτιστικός Σύλλογος Σίνδου ιδρύθηκε τον Ιούλιο του 1978 σε μια περίοδο που το πολιτιστικό κίνημα της χώρας μας άρχισε να αναπτύσσεται ραγδαία, περίοδος που δίκαια ονομάστηκε «περίοδος πολιτιστικής έκρηξης».

Η ανάπτυξη του πολιτιστικού κινήματος την εποχή εκείνη δεν ήταν μόνο ραγδαία αλλά και αυτοδύναμη. Χωρίς καμιά απολύτως συμπαράσταση και βοήθεια από μέρους της πολιτείας, αλλά βασισμένο στην πρωτοβουλία και στο μεγάλο μπόρι λίγων ατόμων σε κάθε τόπο. Ορισμένοι από τους πολιτιστικούς συλλόγους είχαν την τύχη να βοηθηθούν από την πενιχρή οικονομική ενίσχυση της Τοπικής Αυτοδιοίκησης στην οποία ο Δημοτικός και Κοινοτικός Κώδικας που ίσχυε τότε απαγόρευε να ενισχύει οικονομικά τους πολιτιστικούς συλλόγους, επιτρέποντας στους Δήμους και στις Κοινότητες να δαπανούν μόνο το 1% των τακτικών τους εσόδων για ενισχύσεις πολιτιστικών φορέων κι αυτό ύστερα από χίλιες δυό διατυπώσεις και γραφειοκρατικές διαδικασίες.

Η ίδρυση του Πολιτιστικού μας Συλλόγου ήταν απόρροια της αγωνίας των Σινδιωτών που αναζητούσαν τη χαμένη εθνικοτοπική πολιτιστική τους ταυτότητα, και στόχο είχε να ξεφύγει η Σίνδος από το τέλμα της αποχαυνωτικής πολιτιστικής απραξίας που επικρατούσε τότε και να αντισταθεί στην εισαγόμενη κουλτούρα της υποανάπτυξης που εμπορευματοποιούσε κάθε αξία.

Ήταν μια προσπάθεια για μια ουσιαστική πορεία αξιοποίησης και ανάπτυξης του δυναμικού του τόπου μας, με στόχο να θεμελιωθεί μια νέα λαϊκή κουλτούρα, στηριγμένη στη λαϊκή μας κληρονομιά και στην αυτόχθονη πολιτιστική οργάνωση, μέσα από την γιορτή, το πανηγύρι, την εκδρομή, τη διατήρηση των παραδοσιακών εθίμων κλπ., όχι σαν μιμητισμός και μουσειακή αναβίωση, αλλά σαν γνησία λαϊκή εκδήλωση και εστία αντίστασης στην αλλοτρίωση της υποκουλτούρας, της θλαχοντίσκο, των μπαρ και των ηλεκτρονικών, καθώς και στη σύγχρονη μάστιγα της νεολαίας μας, τα ναρκωτικά.

ΤΟ ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΟ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Το καταστατικό του Συλλόγου εγκρίθηκε με την 790/1978 απόφαση του Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης, ύστερα από αίτηση που υπέβαλλαν τα μέλη της προσωρινής διοίκησης που ήταν οι: Δημήτρης Ραγκάτσης, Θόδωρος Γκλαβέρης, Νίκος Γλερίδης, Θωμαή Αξιμιώτου, Φώτης Τζέλος, Μιχάλης Χαΐνογλου, Πρόδρομος Σιουκιούρογλου, Θεολόγος Ποτονός και Γιώργος Κάλαρης, οι οποίοι εκλέχθηκαν στις 21 Ιουλίου 1978 από τη συνέλευση των ιδρυτικών μελών του συλλόγου, την οποία αποτελούσαν, εκτός από τους πιο πάνω και οι: Θαγγέλης Σπανός, Γιώργος Ριμπάς, Περικλής Αρβανιτάκης, Γιάννης Τσιμπακάκης, Γιώργος Καλπακίδης, Νίκος Τσιλιμίγκρας, Αντώνης Τσαβδάρης, Χρυσόστομος Γαλατίδης, Φώτης Γιαγκόζης, Δαμιανός Παπαδοπουλος, Διαμαντής Τυπάκης, Πρόδρομος Τραγάκης, Σωτηρία Αραμπατζίδου, Αντίκλεια Αξιμιώτου, Τρύφων Ευθυμίου, Κώστας Σταυρίδης, Κώστας Κουσουρ-

Συνέχεια στη σελ. 8

Δέκα χρόνια συνεχούς πολύπλευρης δραστηριότητας για το ανέβασμα του μορφωτικού, του πολιτιστικού και του αθλητικού επιπέδου του τόπου μας.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΓΙΑ ΠΟΛΛΑ

Προς επιχειρηματίες

Όλοι αναγνωρίζουν ότι ο σκοπός της έκδοσης της εφημερίδας μας, είναι πραγματικά σπουδαίος. Εκδίδεται για να ενημερώνει τους κατοίκους και τους φίλους της Σίνδου για όλα τα τοπικά θέματα, για να προβάλλει στις αρμόδιες αρχές τα προβλήματα και τα αιτήματα του τόπου μας, για να συμβάλλει στην ανάπτυξη του μορφωτικού, του πολιτιστικού, του κοινωνικού και του οικονομικού επιπέδου του τόπου μας και θέλουμε να πιστεύουμε ότι το σκοπό αυτό τον επιτελεί με επιτυχία.

Η δαπάνη που απαιτείται για την έκδοση της εφημερίδας μας, είναι αρκετά σημαντική και όπως είναι γνωστό, καλύπτεται από την Κοινότητα και από τις εθελοντικές εισφορές των αναγνωστών μας. Ο λαός της Σίνδου έχει συνειδητοποιήσει τη σημασία της αποστολής που επιτελεί η εφημερίδα μας και την περιβάλλει με αληθινή αγάπη και στοργή.

Σήμερα θέλουμε να απευθυνθούμε στον επιχειρηματικό κόσμο της περιοχής μας, στους κάθε είδους επαγγελματίες, βιοτέχνες και βιομήχανους και να τους ζητήσουμε να στηρίξουν και να υποστηρίξουν την εφημερίδα αυτή που αγωνίζεται για τη βελτίωση των συνθηκών της ζωής της κωμόπολής μας.

Ζητάμε από τους επιχειρηματίες μας, εκτός από την ηθική συμπαράσταση που παρέχουν στην εφημερίδα μας, να τη βοηθήσουν και οικονομικά, καταχωρώντας στις στήλες της διαφημίσεις των προϊόντων και των υπηρεσιών τους. Η βοήθεια αυτή είναι πραγματικά πολύτιμη για μας.

Και με την ευκαιρία θα θέλαμε να εκφράσουμε τις θερμές μας ευχαριστίες στους επιχειρηματίες που καταχώρησαν ως τώρα διαφημίσεις τους στη «ΣΙΝΔΟ».

Μια παλιά εφημερίδα μιλάει για τη Σίνδο

Σε άλλη στήλη μιλάμε για την έκδοση στη Χαλάστρα το 1976 μιας δεκαπενθήμερης εφημερίδας με τον τίτλο «Η φωνή της Καμπανίας». Αν κρίνουμε από το 2ο φύλλο της (15 Οκτωβρίου 1976) ιδιαίτερο γνώρισμά της ήταν το μεράκι των ανθρώπων που την εξέδιδαν.

Στην εφημερίδα δημοσιεύονταν και ειδήσεις και θέματα της περιοχής. Στο 2ο φύλλο (είναι το μόνο που βρέθηκε στα χέρια μας) δημοσιεύθηκαν και οι παρακάτω ειδήσεις από τη Σίνδο:

— Το Κοινοτικό Συμβούλιο Σίνδου απεφάσισε να ρυθμίσει το θέμα της στέγασης των ακτημόνων γεωργών. Με ενέργειες της Κοινότητας μέχρι σήμερα έχουν γίνει α) τοπογράφηση των οικοπέδων, β) έγκριση από τη Νομαρχία. Αναμένεται η επικύρωση από το υπουργείο οικισμού.

— Δηλώσεις του προέδρου της Κοινότητας Σίνδου κ. Τρύφ. Ευθυμίου, ο οποίος τονίζει ότι είναι ανάγκη να ιδρυθεί Γυμνάσιο στη Σίνδο και εξηγεί τους λόγους που επιβάλλουν την ίδρυσή του.

— Στη Σίνδο η τοπική ομάδα «Ομόνοια» έφερε ισοπαλία με την Α.Ε. Φοίνικος 1-1. Το σκορ αδικεί τους γηπεδούχους που υπερείχαν κατά το μεγαλύτερο διάστημα του αγώνα. Επίσης η «Ομόνοια» αδικήθηκε και από τον διαιτητή κ. Κόκκαλη που ακύρωσε δυό κανονικά τέρματά της, του Δαμιανού στο 82' και του Σταυρίδη στο 86'.

— Σε ρεπορτάζ του Ιωάννη Σβήρκου με τον τίτλο «οι συνθέσεις των συμβουλίων των συνεταιρισμών της περιοχής» αναφέρονται οι συνθέσεις των διοικήσεων των συν/σμών της Σίνδου ως εξής:

Α' Γεωργικός Συν/σμός: Διοικητικό συμβούλιο: Χρ. Τζάνης πρόεδρος, Αθαν. Γκλαβέρης αν/δρος, Νικ. Τριανταφυλλίδης ταμίας, Στέφ. Καλπακίδης γεν. γραμματέας και Γεώργ. Καλογιάννης σύμβουλος. Εποπτικό συμβούλιο: Γεώργ. Πασχαλούδης προϊστάμενος, Αθαν. Τσομπάνος και Χρ. Μπουτζώρας σύμβουλοι.

Αντιπρόσωπος του συν/σμού στην ΟΓΣΘ ο Γεώργ. Καλογιαννίδης (εποπτικό συμβούλιο της ΟΓΣΘ).

Β' Γεωργικός Συν/σμός: Διοικητικό συμβούλιο Παναγ. Διαμαντόπουλος πρόεδρος, Αθαν. Τραγάκης αν/δρος, Χρήστος Γιουβανούδης ταμίας, Τρύφ. Ευθυμίου και Χρ. Πετράκης σύμβουλοι.

Εποπτικό συμβούλιο: Σταύρος Χρήστου προϊστάμενος, Ευάγγ. Πετράκης και Χρ. Γλερίδης σύμβουλοι.

Αγελαδοτροφικός συν/σμός: Διοικητικό συμβούλιο: Δημ. Τσάνταλης πρόεδρος, Χρ. Γλερίδης αν/δρος, Αχιλ. Τσομπάνος ταμίας, Δημ. Δούπας και Δήμος Ιωαννίδης σύμβουλοι.

Εποπτικό συμβούλιο: Χαρ. Γκουζενσές προϊστάμενος, Δημ. Αναστασίου και Αναστ. Μπραμιώτης σύμβουλοι.

Αντιπρόσωπος του συν/σμού στην ΕΑΣ (ΑΓΝΟ) ο Χρ. Γλερίδης.

Αυτά πριν 12 χρόνια. Τι σου είναι αλήθεια μια παλιά εφημερίδα ε; Πόσες και πόσες αναμνήσεις δεν ξυπνάει!

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΑ ΚΕΙΜΕΝΑ

ΓΡΑΦΕΙ Ο...

ιερέας
ΜΙΧ. ΑΓΓΕΛΙΔΑΚΗΣ
εφημέριος Σίνδου

Η φιλοξενία των έξι αγίων

Με μεγάλη λαμπρότητα έγινε στις 18 Ιουνίου ημέρα Σάββατο και ώρα 7 το απόγευμα, η υποδοχή των Ιερών Λειψάνων των Αγίων Αναργύρων Κοσμά και Δαμιανού, του Αγίου Παντελεήμονος, και των εκ Μυτιλήνης Αγίων Ραφαήλ, Νικολάου και Ειρήνης, στην ενορία της Σίνδου.

Ένα μεγάλο πλήθος πιστών με επικεφαλής τον Σεβασμιώτατον Ποιμενάρχην μας κ.κ. Διονύσιο και πολλούς Ιερείς της Μητροπόλεώς μας, και με την παρουσία των πολιτικών και στρατιωτικών αρχών της Θεσσαλονίκης υποδέχτηκαν στην βόρεια είσοδο της Σίνδου τα Ιερά Λείψανα των έξι Αγίων της Εκκλησίας μας, τα οποία συνόδευε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Σισσανίου και Σιατίστης κ.κ. Αντώνιος.

Με πομπή την οποία λάμπρυνε η μουσική της φιλαρμονικής του Γ' Σώματος Στρατού, και της φιλαρμονικής της Κοινότητάς μας, και περιστοιχούμενα από τιμητικό άγημα Στρατού, τα Ιερά Λείψανα μεταφέρθηκαν στον Ιερό Ναό Κοιμήσεως της Θεοτόκου όπου ακολούθησε Μέγας Αρχιερατικός Εσπερινός. Μετά τον εσπερινό η Κοινότητα Σίνδου δεξιώθηκε τους επισήμους στο Πνευματικό Κέντρο του Ναού. Την Κυριακή το πρωί 19 Ιουνίου έγινε Αρχιερατικό Συλλείτουργο από τον Σεβασμιώτατον Ποιμενάρχη μας κ.κ. Διονύσιο και τον Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Σισσανίου και Σιατίστης κ.κ. Αντώνιο.

Τα Ιερά Λείψανα των Αγίων μας που παρέμειναν στην ενορία μας επί δέκα μέρες επισκέφτηκαν και προσκύνησαν με μεγάλη ευλάβεια χιλιάδες προσκυνητές από όλη τη Μακεδονία.

Οι συγκινήσεις αυτών των ημερών ήσαν πολλές. Το πλήθος των πιστών, η ευλάβεια που έβλεπες στις εκφράσεις τους, οι κάθε λογής άρρωστοι που με την ελπίδα του θαύματος έτρεχαν να προσκυνήσουν τα Ιερά Λείψανα, τα δάκρυα των πονεμένων και ταλαιπωρημένων ανθρώπων της εποχής μας, αλλά και οι κατανυκτικές ακολουθίες που γινόταν πρωί και βράδυ, σε κρατούσαν σε μια συνεχή ψυχική διέγερση, και η μια συγκίνηση διαδεχόταν την άλλη.

Και τα θαύματα των Αγίων μας βέβαια δεν έλειψαν. Το ένα σε μια Θεσσαλονικιά που επιθυμεί την ανωνυμία της, και που στον ύπνο της χωρίς να έχει πληροφορηθεί από κανένα ότι τα Ιερά Λείψανα του Αγίου Ραφαήλ βρισκόταν στη Σίνδο, βλέπει τον Άγιο και της λέει είμαι στη Σίνδο και έλα να με προσκυνήσεις. Όταν δε ήλθε και διεπίστωσε ότι το όνειρο ήταν πραγματικότης με δάκρυα στα μάτια από τη συγκίνηση μου διηγήθηκε το όραμά της, και για να ευχαριστήσει το Θεό για την καταξίωση που της έδωσε προσέφερε μια δωρεά στο Ναό μας. Το άλλο θαύμα σε μια συμπατριώτισά μας την Αικατερίνη Δαλκίδου, που με μεγάλο πρόβλημα στα πόδια, δεν μπορούσε να περπατήσει μετά την προσκύνηση των Ιερών Λειψάνων περπατάει ελεύθερα.

Όσοι έζησαν από κοντά αυτές τις μέρες, αυτά τα γεγονότα και ήσαν πολλοί, ένα κοινό ελπιδοφόρο συμπέρασμα έβγαλαν. Ότι το θρησκευτικό συναίσθημα του λαού μας παρά τις αντιξοότητες των καιρών, και παρά την πολεμική που πολλές φορές υφίσταται η εκκλησία μας, είναι πολύ υψηλό. Ο λαός μας είναι πιστός και αγαπά την εκκλησία. Και όταν την βλέπει ακόμα και σαν τοπική εκκλησία, σαν ενορία, να εργάζεται την συμπαρίσταται και την βοηθά το έργο της. Δεν μπορώ να ξεχάσω τη συγκίνηση που ένιωθα όταν με πλησίαζαν ξένοι προς την ενορία μας, από μακρινά μέρη για να με συγχαρούν για το έργο που έβλεπαν να συντελείται στην ενορία μας, και την επιθυμία τους να βοηθήσουν και αυτοί με κάποια δωρεά.

Τις ίδιες συγκινήσεις ζούσαν και οι συνεργάτες μου γυναίκες και άνδρες που όλες αυτές τις μέρες, μέρα και νύκτα δίπλα μου, βοηθούσαν στην ωραία αυτή εκδήλωση που για τη Σίνδο ήταν ένα μεγάλο ιστορικό γεγονός, και μια θεία ευλογία.

Ποιος μπορεί όμως να παραβλέψει ένα άλλο εξίσου σοβαρό γεγονός που για τους ξένους επισκέπτες μας αποτέλεσε ένα μεγάλο παράδειγμα προς μίμηση. Είναι η ηθική αλλά και η υλική συμπαράσταση της Κοινότητάς μας προς την Εκκλησία μας, και η συμπαράσταση αυτή που τώρα και αρκετά χρόνια υπάρχει δείχνει την πνευματική πρόοδο που υπάρχει στον τόπο μας, γι' αυτό και η ευλογία του Θεού είναι μεγάλη. Διότι είναι αλήθεια ότι όπου υπάρχει αγάπη και αγαθή συνεργασία εκεί είναι και ο Θεός.

Εξίσου όμως συγκινητική ήταν και η αποχώρηση των Ιερών Λειψάνων από την ενορία μας. Την Δευτέρα στις 27 Ιουνίου το απόγευμα μετά από ένα αποχαιρετιστήριο γεμάτο συγκινήσεις εσπερινό τα Ιερά Λείψανα των Αγίων μας, με πομπή και συνοδευόμενα από ένα μεγάλο πλήθος πιστών μεταφέρθηκαν στο σημείο όπου τις 18 Ιουνίου έγινε η υποδοχή τους, και από εκεί η ταπεινότητά μου αφού ευλόγησε με τα Ιερά Λείψανα τους πιστούς που με κλάματα αποχαιρετούσαν τους Υψηλούς επισκέπτες μας, επιβιβαστήκαμε σε αυτοκίνητο μαζί με τρεις συνεργάτες μου για να μεταφέρουμε τα Ιερά Λείψανα στην Ιερά Μονή Κοιμήσεως της Θεοτόκου Μικροκάστρου Σιατίστης όπου και φυλάσσονται.

Ένα χρονικό από μια παλιά εφημερίδα

Το 1976 στη γειτονική μας Χαλάστρα επιχειρήθηκε μια σημαντική και αξιέπαινη προσπάθεια, ένας πραγματικός άθλος. Εκδόθηκε μια δεκαπενθήμερη τοπική εφημερίδα. Στα χέρια μας βρέθηκε το δεύτερο φύλλο της εφημερίδας αυτής (15 Οκτωβρίου 1976) που πραγματικά πρέπει να πούμε ότι ήταν μια πολύ αξιόλογη και πολύ προσεγμένη εφημερίδα, πραγματικό κατόρθωμα, αν σκεφθεί κανείς τις δυσκολίες που αντιμετώπιζε η ομάδα των τολμηρών Χαλαστρινών την εποχή εκείνη, χωρίς την παραμικρή συνδρομή και βοήθεια από πουθενά.

Η εφημερίδα είχε τίτλο «Η φωνή της Καμπανίας» και διευθυντής σύνταξης ήταν ο Παναγ. Τρυφίδης. Η ωραία αυτή προσπάθεια δεν άντεξε —όπως ήταν επόμενο— στο μεγάλο οικονομικό βάρος και η τόσο αξιόλογη αυτή εφημερίδα γρήγορα σταμάτησε την έκδοσή της.

Στο φύλλο που αναφέραμε παραπάνω ανάμεσα σ' άλλα δημοσιεύονταν και χρονικό με τον τίτλο «Η πολιτεία του βάλτου» που έγραψε ο Χαλαστρινός λογοτέχνης και δημοσιογράφος Χάρης Θεοχαρίδης, που από σήμερα συγκαταλέγεται ανάμεσα στους μόνιμους συνεργάτες της εφημερίδας μας.

Το αναδημοσιεύουμε γιατί πιστεύουμε ότι έχει ιδιαίτερο ενδιαφέρον. Παραθέτει ιστορικές πληροφορίες για τη Χαλάστρα και την περιοχή μας και περιγράφει με γλαφυρότητα τις συνθήκες της ζωής της τότε εποχής.

Η ΣΙΝΔΟΣ

Μηνιαία εφημερίδα • Ιδιοκτησία — έκδοση Κοινότητας Σίνδου Θεσ/νίκης • Γραφεία: Κοινοτικό Κατάστημα Σίνδου Θεσ/νίκης • Τηλ. 798.698

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΗΣ (αρχισυντάκτης), υπεύθυνος ύλης σύμφωνα με το νόμο Ανδρέας Π. Μποζίνης, Κλεισούρας 13, Θεσσαλονίκη, τηλ. 285.584.

ΥΠΕΥΘΥΝΟΙ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ: Σ. Γιαννακοπούλου, Θεραπευτική Κοινότητα «ΙΘΑΚΗ», Σίνδος, τηλ. 798.139 και Θεόδωρος Γκλαβέρης, Εγνατία 30, Θεσ/νίκη, τηλ. 543.123

ΔΙΟΙΚΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ: Τρύφων Ευθυμίου, Μάρκος Μπέης, Νικ. Φλώρος, Δημ. Ραγκάτσης, Κωστ. Θεοφάνης, Θεόδ. Γκλαβέρης, Ανδρέας Π. Μποζίνης.

ΦΩΤΟΣΤΟΙΧΕΙΟΘΕΣΙΑ — ΕΚΤΥΠΩΣΗ: Θεραπευτική Κοινότητα «ΙΘΑΚΗ», Σίνδος, τηλ. 798.139. (Σ.Σ. Η εφημερίδα τυπώνεται από την «ΙΘΑΚΗ» σε τιμή κόστους).

ΦΩΤΟΡΕΠΟΡΤΑΖ: Νικ. Καλτσίδης, Σίνδος.

Η ΠΟΛΙΤΕΙΑ ΤΟΥ ΒΑΛΤΟΥ

Του ΧΑΡΗ ΘΕΟΧΑΡΙΔΗ

Ξεκίνησε με λιθόσπιτα, συνέχισε με βρεξοκαλαμόσπιτα και κατέληξε στα τσιμεντόσπιτα. Η Κουλιακιά ή Χαλάστρα και κατά το βάρβαρον Πύργος, πολιτεία της αρχαιότητας στο Θερμαϊκό κόλπο. Με αχώριστο σύντροφο τον γόητα του Μακεδονικού κάμπου, Αξιό ποταμό. Στην περίοδο του βασιλιά Κάσσανδρου μαζί με είκοσι (20) άλλες μικρές πολιτείες, φτιάχνουν τον σκελετό της Θεσσαλονίκης.

Στην Τουρκοκρατία παρουσιάζεται σαν συνοικισμός του Δήμου Ρεζή-Βαρδάρ της Θεσσαλονίκης, με Μουχτάρη ντόπιο και τζιανταρμάδες που επιβάλλουν τον νόμο.

Είναι η εποχή που παίρνει το όνομα Κουλιακιά. Πιθανόν από ερμηνεία ή της τούρκικης λέξης Κουλέ (πύργος) ή της Κουλιέ που σημαίνει σκλάβος.

Ψάρεμα, ζωοτροφία και καλλιέργεια του σουσαμιού, είναι η βασική απασχόληση. Έρχονται άνθρωποι απ' τα νησιά του Αιγαίου, απ' τα Γιάννινα και τη Νάουσα και δημιουργούν μια ισχυρή κοινωνική σύνθεση. Στα επαγγέλματα υπάρχει μια ποικιλία. Οι άνθρωποι παίρνουν επίθετα με βάση την απασχόληση. Π.χ. Κουϊμτζής, Ζλατάνος, Λαδάς. Από τα νησιά έρχεται και η τάση να κάνουν δώρα πολλά στους αρραβώνες και στους γάμους. Σ' ένα μάλιστα τραγούδι των Χαλαστρινών του περασμένου αιώνα ακούγεται: «Για της Λέντσιως τα γκιντέρια – μ' έκαναν να πάω στη Βέροια – για να φέρω μπιλιτζίκια – μπιλιτζίκια και χαμπέρια».

Η ψυχολογική ανατομία φέρνει τους Χαλαστρινούς εμπορικούς τύπους, ένας βαθύς επηρεασμός από το πάρε-δώσε με τους Εβραίους. Δημιουργούνται συμφέροντα και με τα Γιαννιτσά. Το τελευταίο μάλιστα οικόπεδο Χαλαστρινού στο κέντρο αυτής της πόλης, πουλήθηκε στα 1975. Ταυτόχρονα προσπαθούν να φτιάξουν και δουλειές με το Άγιο Όρος. Οι καλόγεροι φέρνουν ξύλα και λάδι. Οι ντόπιοι το μεταπράττουν. Αγοράζονται εικόνες που και σήμερα, παρά το κατοχικό ξεπούλημα, υπάρχουν στην πολιτεία και είναι ανεκτίμητης αξίας.

Ψάχνοντας στα αρχεία της παλιάς Θεσσαλονίκης, βρίσκει κανείς τον Κουλακιώτη ποιητή ΠΑΠΟΥΛΙΑ που είναι και χρονικογράφος. Ζωγράφιζε ακόμα θαυμάσια και έφτιαχνε περίφημες γκραβούρες σε φασουλογίαντες. *Συνέχεια στη σελ. 12*

Θλιβερή επέτειος

Συμπληρώνονται φέτος 43 χρόνια από τότε που οι Ηνωμένες Πολιτείες, στο όνομα της ειρήνης, σκόρπισαν τον πυρηνικό όλεθρο στη Χιροσίμα και στο Ναγκασάκι, σκοτώνοντας δεκάδες χιλιάδες αθώα γυναικόπαιδα και καταδικάζοντας εκατοντάδες χιλιάδες συνανθρώπους μας να ζουν μέχρι και σήμερα με το φρικτό ραδιενεργό μικρόβιο.

Ήταν Δευτέρα 6 Αυγούστου του 1945, στις 8 και 16' το πρωί όταν η Χιροσίμα δέχθηκε το αποτρόπαιο πλήγμα και το πυρηνικό μανιτάρι της έκρηξης «αγκάλιασε» όλη την πόλη.

Τρεις ημέρες μετά, την Πέμπτη 9 Αυγούστου 1945, στις 11 και 2' το πρωί, το ίδιο σκηνικό επαναλαμβάνεται και στο Ναγκασάκι.

Από το Μάιο μήνα, του ίδιου εκείνου χρόνου, το Τόκιο, το Καβασάκι, η Γιοκοχάμα, η Οζάκα και άλλες πόλεις της Ιαπωνίας βομβαρδίστηκαν πάμπολλες φορές, πυρπολήθηκαν και σχεδόν καταστράφηκαν. Αυτό όμως που οι λαοί όλου του κόσμου βροντοφωνάζουν, είναι: Ποτέ πια Χιροσίμα!

Η καλύτερη απάντηση-μαρτυρία για την πυρηνική λαίλαπα που έπληξε την Ιαπωνία, έρχεται από τη Γιαπωνεζούλα Γιούκα, που με τη φωνή της συγγραφέως Εντίτα Μόρρις, στο βιβλίο «Τα λουλούδια της Χιροσίμα», αφηγείται:

«...Παντού γύρω μου υπάρχουν άνθρωποι που τρέχουν, που τρέχουν... με κυνηγάνε με τα καρβουνιασμένα τους πρόσωπα, με κουρέλια σάρκας που έχουν ξεκολλήσει από τους ώμους τους και κρέμονται... Αυτή η κοπέλα με το φαγωμένο από τις φλόγες πρόσωπο, αυτός ο άνδρας που κουβαλάει την νεκρή του γυναίκα πάνω στον ώμο... Εδώ μια ομάδα μαθητές στοιβαγμένοι ο ένας πάνω στον άλλο —όλοι νεκροί. Εκεί ένας σκύλος με τα πόδια πιασμένα μέσα στη λιωμένη άσφαλτο. Αυτό μας περιμένει όλους αν δεν τρέξουμε πολύ γρήγορα. Γρήγορα, γρήγορα. Ή κάνουμε γρήγορα ή ψηνόμαστε ζωντανοί... Μακριά, μπροστά μου, διακρίνω την μαύρη γραμμή του ποταμού και διακρίνω σκιές που βουτάνε μέσα στα νερά του. Σαν ζωντανοί πυρσοί, με τα μαλλιά φλογισμένα, οι γυναίκες ρίχνονται σαν τσουπωτά σταφύλλια από τις όχθες...».

Σκηνές φρίκης που δεν μπορεί να συλλάβει ανθρώπινος νους που μόνο ίσως κάποιες φωτογραφίες μπορούν να αποτυπώσουν ένα μέρος της συμφοράς.

Σήμερα, 43 χρόνια από τότε, η ανθρωπότητα γονατίζει ευλαβικά στα χιλιάδες θύματα της πρώτης πυρηνικής καταστροφής και με την θύμησή τους αντλεί δύναμη στον πανανθρώπινο αγώνα ενάντια στους πυρηνικούς εξοπλισμούς. Και όταν τον περασμένο Νοέμβρη επιτεύχθηκε η συμφωνία Ρήγκαν-Γκορμπατσώφ, για περιορισμό των πυρηνικών εξοπλισμών, όλοι μας νιώσαμε βαθιά ικανοποίηση και φτερούγισε μέσα μας η ελπίδα ότι δεν θα υπάρξει ποτέ στο μέλλον άλλη Χιροσίμα...

Τα θερινά σινεμά

«Νύχτες που περνούν, που δεν θα ξαναρθούν, μες στα θερινά τα σινεμά».

Πόση νοσταλγία δεν πλημμυρίζει τούτος ο στίχος του Λουκιανού Κηλαηδόνη. Και τι όμορφες αναμνήσεις δεν μας φέρνει από τη ρομαντική εκείνη εποχή των θερινών κινηματογράφων, τότε που απολαμβάναμε την εξέλιξη της υπόθεσης της ταινίας, κάτω από τον έναστρο ουρανό, παρέα με το αυγουστιάτικο φεγγάρι, μασουλώντας μανιωδώς τα οπόρια, αναπαυμένοι στις πλαστικές ή πάνινες καρέκλες, παρέα με την ευωδιά που ανέδινε το σκαρφαλωμένο στους πλαϊνούς τοίχους αγιόκλημα.

Στιγμές που ανήκουν σε μια άλλη εποχή πια, τότε που η τηλεόραση και το βίντεο δεν είχαν κάνει ακόμη τη μαζική εισβολή αποχαύνωσης μέσα στα σπίτια μας και οι ανθρώπινες σχέσεις είχαν πιο ανεπτυγμένο το στοιχείο της κοινωνικότητας.

Σήμερα υπάρχουν ελάχιστοι πια κινηματογράφοι εκείνης της εποχής, ζωντανά κειμήλια ενός παρελθόντος που μάλλον πέρασε ανεπιστρεπτί.

Λέμε δε μάλλον, γιατί πάντα υπάρχει η ελπίδα και η προσδοκία να ξαναζωντανέψει το φαινόμενο των θερινών σινεμά, με την πρωτοβουλία πλέον της τοπικής αυτοδιοίκησης. Την αρχή έκανε ήδη από πέρυσι ο Δήμος Καλαμαριάς που με ευθύνη του λειτουργεί το Δημοτικό πλέον θερινό κινηματογράφο «Αύρα», στην αναμορφωμένη πλαζ της Αρετσούς.

Δεν απομένει παρά τη σκυτάλη να την παραλάβουν και άλλοι δήμοι και κοινότητες και γιατί όχι και η Κοινότητά μας. Κάτι τέτοιο βέβαια δεν είναι εύκολο, αλλά δεν είναι και αδύνατο, με την προϋπόθεση βέβαια ότι θα ξεπερασθούν, χωρίς σημαντικό κόστος, κάποιες αντικειμενικές δυσκολίες. Οι Σινδιώτες που έζησαν την εποχή των θερινών σινεμά της κωμόπολής μας μπορούν και να καταλάβουν και να συνδράμουν σε μια προσπάθεια λειτουργίας ενός θερινού κινηματογράφου.

ΓΡΑΦΕΙ Ο
ΘΟΔΩΡΟΣ
ΓΚΛΑΒΕΡΗΣ

Ματιές στην επικαιρότητα

...είμαι αυτός που επέζησε, φίλε Οππενχάιμερ!
Τα χέρια μου και τα πόδια μου τα 'χω ξεθάψει
απ' τη Χιροσίμα
Τα χείλη μου γίνηκαν σκόνη και πέσανε
Μόνο το στόμα μου έμεινε ν' ανοιγοκλείνει
Τ' άσπρο μου σαν ασβεστωμένο πρόσωπο,
δεν μπορεί πια να κλάψει, να γελάσει,
να 'χει ένα όνομα...

Στίχοι του ποιητή μας Νικηφόρου Βρεττάκου, από το ποίημά του «Στον Ρόμπερτ Οππενχάιμερ», που θεωρείται ο «πατέρας» της ατομικής βόμβας.

Εκλεκτός συνεργάτης

Με αφορμή την εφημερίδα «Η φωνή της Καμπανίας», που «ανακαλύψαμε» στο προσωπικό μας αρχείο και η οποία κυκλοφόρησε το φθινόπωρο του 1976, αλλά σταμάτησε σύντομα την έκδοσή της, επικοινωνήσαμε με τον γνωστό Χαλαστρινό λογοτέχνη και δημοσιογράφο κ. Χάρη Θεοχαρίδη, συνεργάτη αυτής της εφημερίδας, με πρόθεση να του ζητήσουμε την άδεια να αναδημοσιεύσουμε στην εφημερίδα μας, το πολύ ενδιαφέρον χρονικό «Η Πολιτεία του Βάλτου», που δημοσιεύθηκε τον Οκτώβριο του 1976 στη «Φωνή της Καμπανίας».

Αιφνιδιαστήκαμε κυριολεκτικά με την ειλικρίνεια και με την αμεσότητα που μας αντιμετώπισε και νιώσαμε ικανοποίηση για τα έπαινετικά σχόλια που εξέφρασε για την εφημερίδα μας, της οποίας, όπως μας δήλωσε, είναι τακτικός αναγνώστης.

Το ξάφνιασμά μας το διαδέχθηκε ο θαυμασμός για την αγάπη και το αληθινό πάθος, που ο λογοτέχνης αυτός τρέφει, όχι μόνο για τη γενέτειρά του, στην οποία και σήμερα μόνιμα κατοικεί, αλλά και για την ευρύτερη περιοχή. Πραγματικός «χείμαρρος», μίλησε για την ανεξερεύνητη ιστορία που κρύβει στα σπλάχνα του τούτος ο τόπος και μελαγχόλησε στη διαπίστωση της ύπαρξης της σημερινής πνευματικής αποτελμάτωσης, της πολιτιστικής απραξίας και του επικίνδυνου αποπροσανατολισμού της νεολαίας.

Η συζήτηση μας έδωσε την ευκαιρία να προτείνουμε στον κ. Θεοχαρίδη να συνεργαστεί με την εφημερίδα μας. Χωρίς κανένα δισταγμό δέχθηκε να προσφέρει ανιδιοτελώς τις υπηρεσίες του, καλύπτοντας σε πρώτη φάση το μηνιάτικο χρονογράφημα.

Έτσι η εφημερίδα μας απέκτησε ένα νέο εκλεκτό συνεργάτη, κάτι που ασφαλώς αποτελεί γι' αυτήν ένα ακόμη ποιοτικό άλμα.

Η φρίκη της Χιροσίμα...

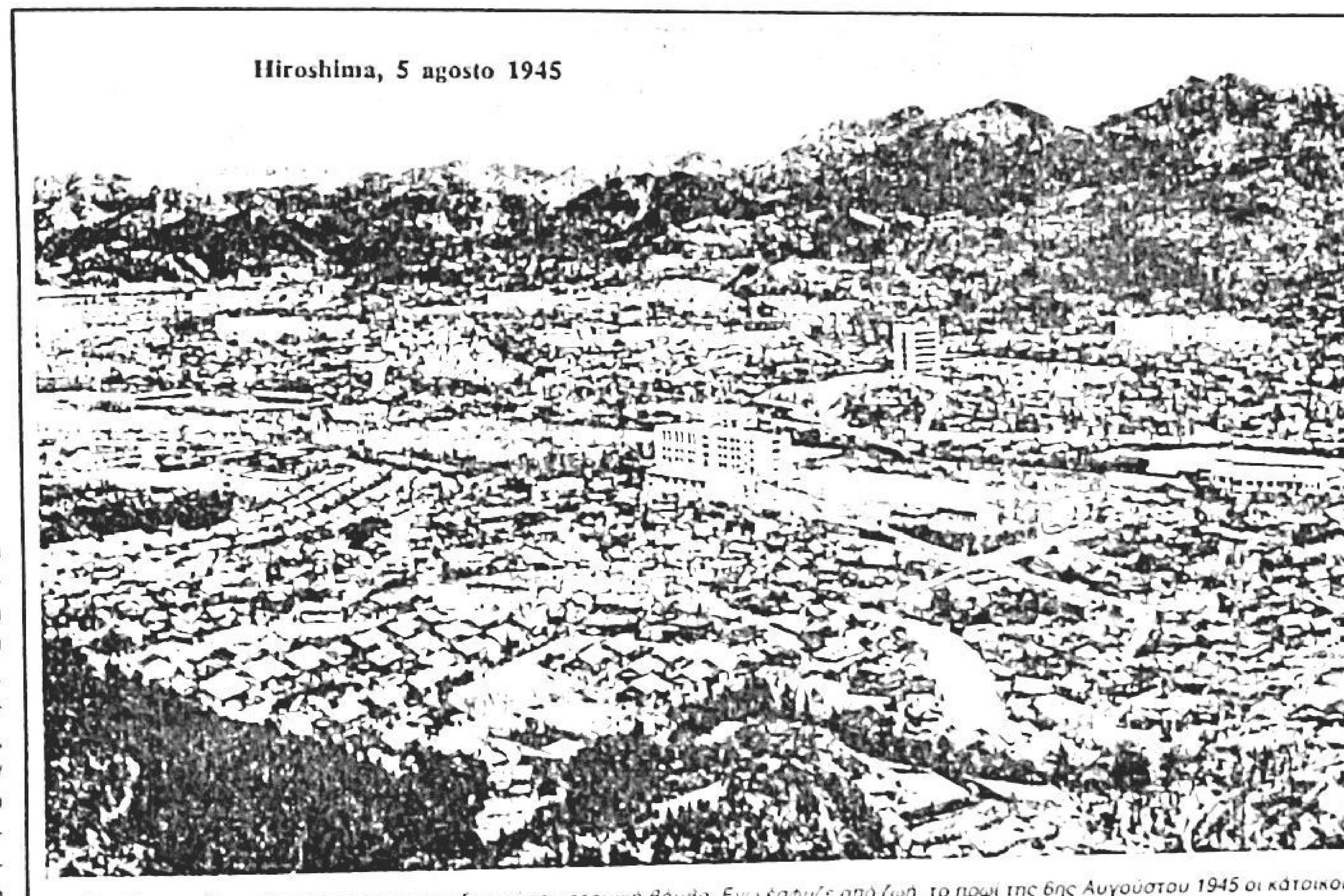

Η πόλη της Χιροσίμα όπως ήταν πριν δεχτεί την ατομική βόμβα. Ενώ έσφυζε από ζωή, το πρωί της 6ης Αυγούστου 1945 οι κάτοικοί της πέρασαν ανυποψίαστοι από τη ζωή στο φρικτό θάνατο, μέσα σε λίγα λεπτά

Η Χιροσίμα μετά από την ατομική βόμβα. Βιβλική καταστροφή. Χιλιάδες βρήκαν το θάνατο και όσοι επέζησαν κουβαλούν στο κορμί τους τους οδυνηρούς πόνους της ραδιενέργειας.

Απαράδεκτη αδιαφορία

Σε πλατιά συγκέντρωση κάλεσε μέσα από τις στήλες της εφημερίδας την Τετάρτη 15 Ιουνίου, τα μέλη, τους φίλους του και τους γονείς των παιδιών που είναι στις ομάδες του, ο Μορφωτικός και Πολιτιστικός Σύλλογος Σίνδου, προκειμένου να συζητήσουν και να αποφασίσουν για την προετοιμασία και οργάνωση των εκδηλώσεων του «Πολιτιστικού Αυγούστου '88». Η πρόσκληση έγινε με την κρυφή ελπίδα ότι θα υπάρξει ανταπόκριση. Δυστυχώς στη συγκέντρωση ήλθαν ελάχιστα μόνο άτομα.

Για όλους εμάς που χρόνια τώρα ασχολούμαστε με τη διοργάνωση των εκδηλώσεων του «Πολιτιστικού Αυγούστου», το φαινόμενο αυτό δεν αποτέλεσε ιδιαίτερη έκπληξη. Είμασταν προετοιμασμένοι, γιατί είναι γνωστό ότι «μαζική συμμετοχή» υπάρχει μόνο στην παρακολούθηση των εκδηλώσεων.

Βέβαια η πρόσκληση του Πολιτιστικού Συλλόγου ήταν και πρόκληση για όλους εκείνους που τόσο επιπόλαια φρόντισαν να εξακοντίσουν τα «βέλη» τους και να ασκήσουν δριμύτατη κριτική για την περιουνή ματαίωση των εκδηλώσεων. Τότε όλα ήταν εύκολα. Οι εκδηλώσεις ματαιώθηκαν και η χωρίς διάλογο κριτική στο καφενείο και στο πεζοδρόμιο γινόταν πολύ εύκολα. Το πέρυσι όμως ακολούθησε το φέτος. Οι εκδηλώσεις αποφασίσθηκε να γίνουν. Η πρόκληση-πρόσκληση του Συλλόγου, που απευθύνθηκε και στους όψιμους θεματοφύλακες του «Πολιτιστικού Αυγούστου» ήταν σαφέστατη. Και βέβαια όπως αναμενόταν μπροστά στη «Ρόδο» αυτοί απέφυγαν το «πήδημα».

Παρ' όλα αυτά όμως ο Σύλλογος προχωρά στην πραγματοποίηση των εκδηλώσεων αδιαφορώντας γι' αυτούς που καιροφυλακτούν για να κατακρίνουν αν τύχει και κάτι δεν πάει καλά. Αυτούς που ποτέ δεν φρόντισαν να ασκήσουν και κάποια αυτοκριτική.

Απαγορεύεται για 10 χρόνια η βόσκηση οποιουδήποτε ζώου στα αναχώματα του Γαλλικού

Απαγορεύεται για δέκα χρόνια η βόσκηση οποιουδήποτε ζώου μέσα στην έκταση των 660 στρεμμάτων των αναχωμάτων του Γαλλικού ποταμού που όπως είναι γνωστό, αναδασώθηκε πρόσφατα.

Για την απαγόρευση της βόσκησης εξέδωσε στις 8 Ιουνίου απαγορευτική δασική αστυνομική διάταξη θεσσής το Δασαρχείο Θεσσαλονίκης (αριθ. πρωτ. 736) που την υπογράφει ο προϊστάμενος του Δασαρχείου κ. Π. Ιωαννίδης.

Στην απαγορευτική διάταξη αναφέρονται συγκεκριμένα τα εξής:

Απαγορεύουμε για δέκα (10) χρόνια την βοσκή οποιουδήποτε ζώου στην έκταση των 660 στρ. που αναδασώθηκε από την Δ/νση Αναδασώσεων κατά την διάρκεια των ετών 1987-1988 και εμπίπτει εντός των περιοχών των Κοινοτήτων Καλοχωρίου και Σίνδου.

Σκοπός της απαγόρευσης αυτής είναι να αποφευχθεί οποιαδήποτε ζημιά στην βλάστηση που ήδη εγκαταστάθηκε καθώς και στα έργα που θα γίνουν διότι πρόκειται για αισθητικές αναδασώσεις, να αποτραπεί η ρύπανση του περιβάλλοντος και γενικά να εξυπηρετηθεί καλύτερα ο σκοπός ίδρυσης και οργάνωσης του χώρου.

Η αναδασωθείσα έκταση ορίζεται από την Σιδηροδρομική Γέφυρα Θεσσαλονίκης Αθηνών μέχρι γέφυρα διεθνούς δρόμου Θεσσαλονίκης - Αθηνών, εσωτερικά των αναχωμάτων του Γαλλικού ποταμού δεξιά και αριστερά σε ζώνη πλάτους 200 μέτρων.

Οι παραβάτες της παρούσης καθώς και εκείνοι που ενεργούν κατόπιν εντολής τους τιμωρούνται με τις διατάξεις των άρθρων 268 και 276 του ΝΔ 86/69, καθώς και με τις διατάξεις του άρθρου 70 του Ν. 998/79.

Η ισχύς της διάταξης αυτής αρχίζει από τη νέα κτηνοτροφική περίοδο (28/10/88) και οπωσδήποτε δύο μήνες μετά την δημοσίευσή της. Η τήρησή της δε ανατίθεται στα όργανα της Δασικής Υπηρεσίας, Αγροτική Ασφάλεια, Αστυνομία καθώς και σε κάθε φιλόνομο πολίτη.

Ενημέρωση για προβλήματα περιβάλλοντος

Με πρωτοβουλία του προέδρου της Κοινότητάς μας κ. Τρυφ. Ευθυμίου πραγματοποιήθηκε στις 29 Ιουνίου στην αίθουσα του Πνευματικού Κέντρου ευρεία σύσκεψη στην οποία πήραν μέρος τα μέλη της συντονιστικής επιτροπής αγώνα κατά της μόλυνσης του περιβάλλοντος της κωμόπολής μας στην οποία όπως είναι γνωστό μετέχουν εκπρόσωποι τοπικών μας φορέων και κάτοικοι.

Ο πρόεδρος της Κοινότητας ενημέρωσε την επιτροπή για τις εξελίξεις που σημειώθηκαν τελευταία στα προβλήματα του περιβάλλοντος της κωμόπολής μας.

Ποιοί μαθητές βραβεύτηκαν στο διαγωνισμό διηγήματος

Τεράστια και εκπληκτική υπήρξε η συμμετοχή των μαθητών των δύο δημοτικών σχολείων της κωμόπολής μας στο διαγωνισμό συγγραφής παιδικού διηγήματος που όπως είναι γνωστό προκήρυξε η Μαθητική Κοινότητα της ΣΤ΄ τάξης του 1ου δημοτικού σχολείου.

Στο διαγωνισμό πήραν μέρος με διηγήματα που έγραψαν οι ίδιοι 187 μαθητές, γεγονός που δείχνει το υψηλό επίπεδο μάθησης των μαθητών των σχολείων μας και την έφεσή τους για μάθηση.

Την κριτική επιτροπή του διαγωνισμού αποτελούσαν οι μαθητές Αναστασία Χατζημιχαήλ, Αθηνά Καφάτσου και Παναγ. Καδιανός, η οποία στο σχετικό πρακτικό που συνέταξε ανάμεσα σ' άλλες αναφέρει και τις εξής παρατηρήσεις της:

- Ότι η συμμετοχή στο διαγωνισμό ήταν μεγάλη και αξίζουν συγχαρητήρια στα παιδιά των δύο δημοτικών σχολείων για το ενδιαφέρον που έδειξαν για το διαγωνισμό γράφοντας ένα δικό τους διήγημα.
- Ο θεσμός των διαγωνισμών πρέπει να συνεχιστεί και στο μέλλον.
- Κάποια παιδιά —ελάχιστα— αντέγραψαν από κάποιο βιβλίο το διήγημα που έστειλαν στο διαγωνισμό, γεγονός που σημαίνει ότι δεν κατάλαβαν τους όρους του διαγωνισμού, κάτι που πιστεύεται ότι στο μέλλον δεν θα παρατηρηθεί.
- Από τα διηγήματα που υποβλήθηκαν στην επιτροπή τα 30 δεν ανέγραφαν σωστά τα στοιχεία (σχολείο και τάξη). Αυτά η επιτροπή τα έκρινε χωριστά και ξεχώρισε σαν καλύτερα τα τρία που έγραψαν οι Ηλίας Παπαθανασίου, Αθαν. Σαρκόπουλος και Σουλτάνα Νταλιπαναγιώτη.

Τα έξι διηγήματα που βραβεύτηκαν σαν τα καλύτερα (ένα από κάθε τάξη) ήταν αυτά που έγραψαν οι μαθητές Σπύρος Κασόγλου (πρώτη τάξη), Μαρία Γουρουνίδου (δεύτερη τάξη), Δημ. Κερεστετζής (τρίτη τάξη), Αθηνά Γεωργακοπούλου (τετάρτη τάξη), Βάσω Παπαπέτρου (πέμπτη τάξη) και Παρθενάρη Παντελίδου (έκτη τάξη).

Εγκρίθηκε από ΥΠΕΧΩΔΕ το πολεοδομικό σχέδιο Κοινότητας Ανατολικού

Υπογράφηκε από το ΥΠΕΧΩΔΕ το γενικό πολεοδομικό σχέδιο (ΓΠΣ) της Κοινότητας Ανατολικού Θεσσαλονίκης.

Το ΓΠΣ περιλαμβάνει την πολεοδομική οργάνωση του οικισμού για πληθυσμό 3.790 κατοίκων, την ένταξη σε σχέδιο οικισμού προϋφιστάμενου του έτους 1923 την επέκταση του σχεδίου πόλης συνολικής επιφάνειας 112,03 εκταρίων και τη δημιουργία μιας πολεοδομικής ενότητας με μέση πυκνότητα οικήσεως 60 κατοίκους ανά εκτάριο και μέσο συντελεστή δόμησης 0,6.

Με το γενικό πολεοδομικό σχέδιο προσδιορίζονται οι χρήσεις γης (αμιγούς και γενικής κατοικίας) καθορίζεται κέντρο κοινότητας ζώνη επαγγελματικής εγκατάστασης και χωροθετείται πρωτοβάθμια εκπαίδευση στο θέρειο τμήμα της επέκτασης και μέσης εκπαίδευσης στο νότιο τμήμα της επέκτασης.

Επί πλέον δημιουργείται νέο κοινοτικό κατάστημα που θα στεγάσει και το περιφερειακό ιατρείο, φρεφονηπιακός σταθμός, αθλητικός πυρήνας Α΄ και πνευματικό κέντρο στην επέκταση θέρεια του οικισμού.

Για την προστασία του περιβάλλοντος προβλέπεται η εξυγίανση και αναβάθμιση της παλιάς κοίτης του Αξιού, ο καθορισμός ζώνης ιχθυοκαλλιέργειας ή απομάκρυνση των κτηνοτροφικών μονάδων από την περίμετρο του οικισμού και η συγκέντρωσή τους στα θέρεια του οικισμού στην παλιά κοίτη του ποταμού Αξιού και ο καθορισμός κτηνοτροφικού πάρκου. Ακόμη προστατεύεται η γεωργική γη υψηλής παραγωγικότητας και προβλέπεται η ζώνη φύτευσης προστασίας και ανάδειξης μεταξύ θορείου ορίου οικισμού και κτηνοτροφικού πάρκου. Το σημερινό ακτινωτό δίκτυο ύδρευσης προβλέπεται να αντικατασταθεί με νέο δίκτυο αγωγών που θα καλύψει τις ανάγκες των περιοχών επέκτασης. Τέλος με το ΓΠΣ κατασκευάζεται δίκτυο ακαθάρτων και εγκαθίσταται βιολογικός καθαρισμός.

Άρχισε το πρόγραμμα «παιδί και θάλασσα»

Από τις 4 Ιουλίου άρχισε να πραγματοποιείται και φέτος στην Κοινότητά μας το πρόγραμμα «παιδί και θάλασσα» στο οποίο μετέχουν παιδιά δημοτικού σχολείου.

Το πρόγραμμα οργανώνει — όπως και τα προηγούμενα χρόνια— η Κοινότητα στην πρώτη δε φάση του, διάρκειας τριών εβδομάδων μετείχαν 120 παιδιά του Β΄ δημοτικού σχολείου της κωμόπολής μας και στη δεύτερη φάση θα μετέχουν επίσης 120 παιδιά του Α΄ δημοτικού σχολείου.

Οι μετακινήσεις των παιδιών γίνονται με πούλμαν και τα συνοδεύουν εννέα γυμναστές, ενώ τα μαθήματα κολύμβησης γίνονται στην Ολυμπιακή Ακτή της Κατερίνης. Το πρόγραμμα πραγματοποιείται πέντε μέρες κάθε εβδομάδα.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΣΤΙΣ 22.6.88 ΜΕ ΔΕΚΑΤΡΙΑ ΘΕΜΑΤΑ

Δεκατρία θέματα συζήτησε το Κοινοτικό Συμβούλιο στη συνεδρίασή του της 22 Ιουνίου, για τα περισσότερα από τα οποία πήρε αποφάσεις. Τα θέματα αυτά ήταν τα παρακάτω:

- Αποφασίστηκε ομόφωνα να διαμαρτυρηθεί η Κοινότητα στον ΟΑΣΘ και στις αρμόδιες αρχές για την αυθαίρετη αλλαγή του δρομολογίου των λεωφορείων του ΟΑΣΘ (γραμμή 51), που έγινε μέσα στη Σίνδο και να απαιτηθεί να επανισχύσει η παλιά διαδρομή, γιατί η αλλαγή έγινε αιτία μεγάλης ταλαιπωρίας των κατοίκων.
- Ψηφίστηκε πίστωση 1.607.964 δραχμών για την εξόφληση οφειλής της Κοινότητας στη ΔΕΗ. Η δαπάνη αφορά τη μετατόπιση διαφόρων στύλων της ΔΕΗ που με την κρασπέδωση και την ασφαλτόστρωση των δρόμων έπρεπε να μετατεθούν.
- Αποφασίστηκε να γραφεί στον προϋπολογισμό πίστωση 1.500.000 δρχ. για την πληρωμή της μελέτης εφαρμογής του σχεδίου πόλεως στις επεκτάσεις του οικισμού.
- Το Κοινοτικό Συμβούλιο αποδέχτηκε ποσό 100.000 που χορηγήθηκε στην Κοινότητα για την καταπολέμηση των κουνουπιών.
- Ψηφίστηκε πίστωση 1.270.949 δρχ. για την πληρωμή διαφόρων ειδών που προμηθεύτηκε η Κοινότητα για τις ανάγκες της.
- Αποφασίστηκε να αγοραστεί ηλεκτρονικός υπολογιστής για την καλύτερη λειτουργία των γραφείων της Κοινότητας, με στόχο την καλύτερη και γρηγορότερη εξυπηρέτηση των κατοίκων.
- Αποφασίστηκε να αγοραστούν δυό καροτσάκια για τις ανάγκες της υπηρεσίας καθαριότητας της Κοινότητας και να ζητηθεί από τη Θεραπευτική Κοινότητα «ΙΘΑΚΗ» να κατασκευάσει και να τοποθετήσει σε διάφορα σημεία της κωμόπολής μας δοχεία απορριμμάτων.
- Συζητήθηκε η αίτηση του γραμματέα της Κοινότητας Τριανταφυλλιάς Σερρών κ. Ευσταθ. Καρανταΐδη, ο οποίος ζητάει να μετατεθεί στην Κοινότητά μας. Το Κοινοτικό Συμβούλιο δεν πήρε απόφαση για το θέμα αυτό το οποίο και θα ξανασυζητηθεί σε επόμενη συνεδρίαση.
- Ψηφίστηκε πίστωση 60.000 δρχ. για πάγια προκαταβολή.
- Έγινε από τον πρόεδρο ενημέρωση του Κοινοτικού Συμβουλίου στα θέματα προστασίας του περιβάλλοντος.
- Εγκρίθηκε ο Β΄ συγκριτικός πίνακας του έργου «αντικατάσταση του δικτύου ύδρευσης».

Το Κοινοτικό συμβούλιο συνεδριάζει

- Αποφασίστηκε να κατατεθεί το ποσό των 1.211.000 δρχ. στην Τράπεζα Μακεδονίας-Θράκης για λογαριασμό της διαδημοτικής επιχείρησης του ραδιοφωνικού σταθμού, στην οποία μετέχει και η Κοινότητά μας. Το ποσό αυτό αντιστοιχεί στο ποσοστό συμμετοχής της Κοινότητάς μας στην επιχείρηση αυτή.
- Το Κοινοτικό Συμβούλιο συζήτησε τέλος και διάφορα αιτήματα της επιτροπής παιδείας του Β΄ δημοτικού σχολείου της κωμόπολής μας.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ 6.7.88

Στις 6 Ιουλίου συνεδρίασε το Κοινοτικό Συμβούλιο της Κοινότητάς μας και ασχολήθηκε με διάφορες υποθέσεις.

Το Κοινοτικό Συμβούλιο εκδίκασε επίσης και τις ενστάσεις που υπέβαλαν διάφοροι ιδιοκτήτες ακινήτων που περιλαμβάνονται στο σχέδιο της επέκτασης του οικισμού μας (νέα οικόπεδα).

Συγκεκριμένα στην επέκταση των 1000 περίπου στρεμμάτων περιλαμβάνονται 151 ιδιοκτησίες ανάμεσα στις οποίες και της Κοινότητάς μας.

Οι ιδιοκτήτες των ακινήτων αυτών είχαν κληθεί να λάβουν γνώση των σχεδίων και των πινάκων της επέκτασης και να υποβάλουν αν επιθυμούσαν ενστάσεις. Απ' αυτούς οι 110 έλαβαν γνώση των πράξεων εφαρμογής και 20 απ' αυτούς υπέβαλαν ενστάσεις οι οποίες συζητήθηκαν όπως προαναφέρθηκε στη συνεδρίαση του Κοινοτικού Συμβουλίου της 6ης Ιουλίου, ενώ 41 ιδιοκτήτες δεν προσήλθαν στην Κοινότητα για να λάβουν γνώση των σχεδίων και των πινάκων.

Από τις 20 συνολικά ενστάσεις που υποβλήθηκαν οι οποίες και συζητήθηκαν οι 10 αφορούσαν διορθώσεις στα κτηματολογικά στοιχεία.

Το μεγαλύτερο τμήμα της έκτασης, τα 408.523 τ.μ., που εντάσσεται στο σχέδιο της επέκτασης αποτελεί ιδιοκτησία της Κοινότητας. Από την Κοινοτική αυτή έκταση τα 109.401 τ.μ. θα είναι οικοδομήσιμοι οικοπεδικοί χώροι της Κοινότητας, την αξία 32.281 τ.μ. θα αποζημιώσει ο Οργανισμός Σχολικών Κτιρίων και την αξία 6.403 τ.μ. θα αποζημιώσει η Γενική Γραμματεία Αθλητισμού. Η εισφορά της Κοινότητας σε γη ανέρχεται στα 245.111 τετραγωνικά μέτρα.

Οι ιδιοκτήτες των τεμαχίων που εντάσσονται στο σχέδιο επέκτασης θα καταβάλουν εισφορά σε χρήμα για την αξία 33.636 τ.μ. και η Κοινότητα θα καταβάλλει στους ιδιοκτήτες αποζημιώσεις για τη δημιουργία των κοινοχρήστων χώρων την αξία 3.815 τετραγωνικών μέτρων.

Αποζημιώσεις ιδιοκτησιών θα καταβάλουν επίσης ο Οργανισμός Σχολικών Κτιρίων για την αξία 3.630 τ.μ., η Γενική Γραμματεία Αθλητισμού για την αξία 7.363 τ.μ. και η Πυροσβεστική Υπηρεσία για την αξία 2.401 τετραγωνικών μέτρων.

Σημειώνεται ότι στο σχέδιο περιλαμβάνεται και ιδιοκτησία της ΕΤΒΑ 30.831 τ.μ. από την οποία μετά την αφαίρεση των εισφορών μένει καθαρά οικοδομήσιμη έκταση 10.255 τετραγωνικών μέτρων.

Στη συνέχεια το Κοινοτικό Συμβούλιο ασχολήθηκε με διάφορα άλλα θέματα, ανάμεσα στα οποία και τα παρακάτω:

- Ορίστηκε ο Κοιν. Σύμβουλος κ. Γρηγ. Πασάκαλος εκπρόσωπος της Κοινότητας στην ειδική επιτροπή που συγκροτείται προκειμένου να γνωματεύσει για την ίδρυση πρατηρίου υγρών καυσίμων στην περιοχή της Κοινότητάς μας.
- Ψηφίστηκε πίστωση 30.000 δρχ. για την πληρωμή των εξόδων σύναψης συμβολαίου με τη ΔΕΗ για την ηλεκτροδότηση του πάρκου στο οποίο λειτουργεί το Κοινοτικό αναψυκτήριο.
- Ψηφίστηκε πίστωση 476.560 δρχ. για την πληρωμή της αξίας διαφόρων ειδών και υλικών που προμηθεύτηκε η Κοινότητα για τις ανάγκες της.
- Εγκρίθηκαν διάφορα μικροποσά σε βάρος του κονδυλίου της πάγιας προκαταβολής.

ΕΠΙΚΑΙΡΑ ΘΕΜΑΤΑ

Εμείς και οι νέοι

ΓΡΑΦΕΙ Ο... ΜΑΡΚΟΣ ΜΠΕΗΣ Κοιν. Σύμβουλος Κοινότητας Σίνδου

Από κτίσης κόσμου η νεολαία ήταν πάντοτε σ' όλες τις εποχές και σ' όλες τις περιόδους της ιστορίας του ανθρώπινου γένους το πιο ζωντανό, το πιο προοδευτικό και το πιο δραστήριο κομμάτι κάθε κοινωνίας. Ήταν πάντοτε —και είναι και σήμερα— το τμήμα εκείνο του λαού που εναρκώνει τα μεγάλα οράματα, που επεδίωκε και που αγωνίζονταν για να αλλάξουν οι συνθήκες της ζωής και οι δομές της κοινωνίας. Ήταν πάντοτε το κομμάτι εκείνο του λαού που ονειρεύονταν να φκιάξει έναν κόσμο πιο αληθινό, πιο δίκαιο και πιο ανθρώπινο. Και φυσικά η νεολαία ήταν πάντοτε το κομμάτι εκείνο του λαού που πιέζει την κοινωνία να προχωρεί σε αλλαγές, η δύναμη που με την ορμή της και τον ενθουσιασμό της ωθεί τις κοινωνικές εξελίξεις ανεμίζοντας τις σημαίες των μεγάλων ιδανικών.

Κύριο γνώρισμα της νεολαίας είναι να προβάλλει πάντα ένα πρότυπο κοινωνίας διαφορετικό από αυτό που υπάρχει, να αγωνίζεται —σχεδόν πάντοτε με θυσίες— για νέες δομές ζωής. Γι' αυτό άλλωστε η νεολαία δέχτηκε πάντα, σ' όλες τις εποχές και σ' όλες τις κοινωνίες —όπως και σ' εμάς σήμερα— πάρα πολλές επιθέσεις και κατηγορίες, σχεδόν πανομοιότυπες σε όλες τις εποχές. Για έλλειψη σεβασμού στις υπάρχουσες κοινωνικές αξίες, για διαουρμό, για έλλειψη αρχών, για καταστροφή δομών, για έκλυση ηθών, για διάλυση της κοινωνίας και για μια σειρά άλλες «άνομες» πράξεις, ενέργειες και συμπεριφορές.

Είναι φυσικό. Γιατί το παλιό πάντα αντιστέκεται στο νέο, γιατί το κατεστημένο πάντα αρνείται να παραδώσει τα ηνία στους διαδόχους του. Το νέο πάντα επιβάλλεται με δυσκολία και με οδύνη, η πρόοδος πάντα θαδίζει με θήμα σημειωτόν.

Κι όμως πάντοτε η νεολαία σε κάθε εποχή, με αγώνες και με θυσίες, επέφερε πάντα αλλαγές προς το καλύτερο και σ' όλες τις εποχές —παρά τα αντίθετα λεγόμενα— η νεολαία υπήρξε καλύτερη από την προηγούμενη γενιά. Αλλιώς δεν θα υπήρχε εξέλιξη και πρόοδος, αλλιώς θα υπήρχε μόνιμη κοινωνική στασιμότητα και η ανθρωπότητα θα βρίσκονταν ακόμα σε άγρια αντικοινωνική συμπεριφορά, ορισμένα από τα οποία μάλιστα είναι τέτοια που δικαιολογημένα προκαλούν ανησυχία. Απλά λέμε ότι η νεολαία της εποχής μας είναι ακριβώς αυτό, δημιούργημα της εποχής μας. Γι' αυτό πριν απευθύνουμε οποιαδήποτε κατηγορία εναντίον της και πριν της επιρρίψουμε οποιαδήποτε ευθύνη, είμαστε υποχρεωμένοι να ερευνήσουμε τις αιτίες που οδήγησαν και οδηγούν τη νεολαία της εποχής μας στις όποιες αντικοινωνικές συμπεριφορές και εκδηλώσεις. Να εξακριβώσουμε ποιος πραγματικά ευθύνεται για τη δημιουργία των συνθηκών που τρέφουν τις συμπεριφορές των νέων μας, αυτές που αποκαλούμε αντικοινωνικές. Γιατί όσο πικρη κι αν είναι η αλήθεια πρέπει να λέγεται, η νεολαία είναι αυτή που έχει τη λιγότερη ευθύνη για τη δημιουργία των συνθηκών αυτών. Για τα φαινόμενα των οπωσδήποτε καταδικαστέων ορισμένων συμπεριφορών των νέων μας δεν είναι υπεύθυνοι οι ίδιοι, ή τουλάχιστον δεν είναι υπεύθυνοι μόνο αυτοί. Γιατί ποιες αξίες τους προτάξαμε για να πιστέψουν σ' αυτές και ποια ιδανικά τους εμφυσήσαμε για να αγωνιστούν γι' αυτά;

Κείνο που σε αφθονία τους προσφέραμε είναι η γενική κρίση της κοινωνίας μας. Κρίση όλων των αξιών στις οποίες στηρίξαμε τη δική μας κοινωνία. Κρίση ηθική, πολιτιστική, οικονομική, πολιτική. Το αξιοσημείωτο είναι ότι εμείς οι ίδιοι καταξευτελίζουμε τους θεσμούς στους οποίους στηρίζουμε τη λειτουργία της κοινωνίας μας. Αποκαλούμε π.χ. θάβρα του κοινωνικού οικοδομήματος το κοινοβούλιο, την Τοπική Αυτοδιοίκηση, το συνεταιριστικό κίνημα και το συνδικαλιστικό κίνημα, διακηρύσσοντας ότι στα θάβρα αυτά στηρίζεται η λειτουργία του δημοκρατικού μας πολιτεύματος για το οποίο και υπερηφανευόμαστε, καλώντας τους νέους να πιστέψουν στους θεσμούς αυτούς και να

Παράλληλα οι νέοι μας διαπιστώνουν με πικρία και απογοήτευση ότι οι πάντες κυνηγούν το εύκολο κέρδος χρησιμοποιώντας όλα τα μέσα, θεμιτά και αθέμιτα, ότι όλοι οι ηθικοί κανόνες παραβιάζονται συνεχώς, ότι όλες οι αξίες μετριούνται με το χρήμα και ότι όλα λίγο-πολύ πουλιούνται και αγοράζονται σ' αυτόν τον κόσμο, διαπιστώνουν ότι στα πόστα της κοινωνίας αναρριχώνται οι καταφερτζήδες και οι αρπαξίδες, ότι οι ιθύνοντες όλων των τομέων της κοινωνίας μας έχουν αναγάγει σε σύστημα να δίνουν για όλα υποσχέσεις που δεν τις τηρούν, ότι το πτυχίο για τους περισσότερους νέους είναι ειδητήριο για την ανεργία, ότι ένας ποδοσφαιριστής αξίζει σε χρήμα όσο πεντακόσιοι γιατροί και δικηγόροι, ότι τα ναρκωτικά διώκονται αλλά παράγονται και διακινούνται συνεχώς, ότι ζούμε σε περίοδο ειρήνης, αλλά με δεκάδες εξοντωτικούς πολέμους στον πλανήτη μας, ότι όλοι κόπτονται για τα ανθρώπινα δικαιώματα αλλά αυτά παραβιάζονται συμφωνα με τα επίσημα στοιχεία σε 159 χώρες, ότι όλοι διακηρύσσουν πως πάσει θυσία πρέπει να αποτραπεί πυρηνική καταστροφή αλλά οι εξοπλισμοί δεν σταματούν ούτε στιγμή, ότι και χίλια άλλα παρόμοια ότι που δικαιολογημένα απογοητεύουν τους νέους και τους αφαιρούν κάθε όρεξη για δράση, που τους οδηγούν στην αδιαφορία για όλα.

Πώς θέλουμε να νιώθει σίγουρη για τη ζωή της, για το σήμερα και το αύριο η νεολαία μας μέσα σ' αυτές τις κοινωνικές συνθήκες που εμείς δημιουργήσαμε και υποχρεώνουμε τους νέους να ζήσουν σ' αυτές καλώντας τους μάλιστα να τις σέβονται;

Βέβαια απ' όλα αυτά θγαίνει και ο δρόμος που καλείται να βαδίσει η νεολαία μας, ο δρόμος της πάλης για την αλλαγή της κοινωνίας μας, χρέος που εκπλήρωσαν οι νέοι όλων των περασμένων εποχών.

Μερικοί ίσως θα πουν: σήμερα οι νέοι έχουν καλύτερο βιοτικό επίπεδο από το δικό μας και ελευθερίες πολιτικές και κοινωνικές περισσότερες, στοιχεία που η δικιά μας γενιά δεν τα είχε. Σίγουρα έτσι είναι. Αλλά για την απόκτηση αυτών δεν αγωνίστηκε και δεν μάτωσε η νεολαία της δικιάς μας γενιάς και των προηγούμενων γενιών; Για την αλλαγή των κοινωνικών συνθηκών δεν αγωνιστήκαμε κι εμείς —άλλος λίγο κι άλλος περισσότερο— στα νιάτα μας; Όσο για τις πολιτικές ελευθερίες που έχουμε σήμερα —ύστερα από πολύχρονη στέρησή τους— δεν κατακτήθηκαν κι αυτές με τις θυσίες και με το αίμα της νεολαίας; Οι νέοι τίναξαν την πολύχρονη Τούρκικη σκλαβιά, οι νέοι πρόταξαν τα στήθια τους στον Ιταλό επιδρομέα το 1940 στα αλβανικά θουνά, οι νέοι έστησαν μετερίζια το 1941-44 σε όλες τις γωνιές της πατρίδας μας για να διώξουν τον ξένο κατακτητή, οι νέοι στάθηκαν όπλοι μπροστά στα τανκς της δικτατορίας των συνταγματαρχών και δημιούργησαν το έπος του Πολυτεχνείου. Οι νέοι. Πάντα οι νέοι. Σε κάθε εποχή.

Πριν απ' όλα λοιπόν πρέπει να δούμε τα δικά μας λάθη, τα λάθη της δικής μας κοινωνίας και ύστερα να κάνουμε κριτική στη νεολαία για τις συμπεριφορές της, κριτική όμως που θα βασίζεται στην αλήθεια και στην πραγματικότητα και όχι σε ανεύθυνους συναισθηματισμούς, κριτική που θα πρέπει να συνοδεύεται και από συγκεκριμένες προτάσεις για την αλλαγή της κατάστασης, για την εξάλειψη των αιτιών που ωθούν τη νεολαία στις συμπεριφορές αυτές που τις θεωρούμε αντικοινωνικές. Το να κατηγορείς κάποιον είναι πολύ εύκολο. Δύσκολο είναι να θρεις τις αιτίες που τον

Συνέχεια στη σελ. 10

Η επιτροπή περιβάλλοντος απαντάει σε ψιθυρισμούς

ΟΧΙ ΣΤΗ ΣΙΝΔΟ ΤΑ ΠΕΤΡΟΧΗΜΙΚΑ

Οι ΟΤΑ και οι κάτοικοι της δυτικής περιοχής κινητοποιούνται τον τελευταίο καιρό για να μην εγκατασταθούν στην περιοχή της ΕΚΟ οι δύο μονάδες πολυαιθυλενίου (πετροχημικά), και η Κοινότητά μας συμπαρίσταται στον αγώνα τους. Παράλληλα όμως ακούστηκαν τελευταία και κάποια ψιθυριστά σενάρια, σύμφωνα με τα οποία οι δυό μονάδες πολυαιθυλενίου —και κατ' επέκταση και όλο το συγκρότημα των πετροχημικών— πρέπει να εγκατασταθούν στη ΒΙΠΕΘ.

Σχετικό με τα παραπάνω δημοσίευμα καταχωρήθηκε στις 28 Ιουνίου στην εφημερίδα «Θεσσαλονίκη». Η αντίδραση της Επιτροπής Προστασίας Περιβάλλοντος της κωμόπολής μας και της Κοινότητάς μας υπήρξε άμεση και ακαριαία στο δημοσίευμα αυτό. Εστειλαν στην εφημερίδα «Θεσσαλονίκη» την παρακάτω επιστολή, με την οποία τονίζουν ότι τα σενάρια για εγκατάσταση των πετροχημικών στη ΒΙΠΕΘ πρέπει να σταματήσουν αμέσως και για πάντα. Η επιστολή δημοσιεύτηκε στην εφημερίδα «Θεσσαλονίκη» στις 2 Ιουλίου.

Κύριε Διευθυντά,

Σε απάντηση δημοσιεύματος στις 28.6.88 που αναφέρεται στις υπό ίδρυση μονάδες πολυαιθυλενίου και σε μια πιθανή εγκατάστασή τους στη ΒΙΠΕΘ, έχουμε να παρατηρήσουμε τα εξής:

1. Ακούγονται κατά καιρούς πολλά σενάρια από διάφορους σύμφωνα με τα οποία ό,τι ενοχλεί ή επιβαρύνει την πόλη της Θεσ/νίκης θα πρέπει να μεταφερθεί στην βιομηχανική περιοχή της ΒΙΠΕΘ. Η αντίληψη αυτή εκτός του ότι υποδηλώνει προχειρότητα, δείχνει και επικίνδυνη άγνοια.
2. Η ΒΙΠΕΘ είναι πολύ κοντά στην πόλη της Σίνδου, η οποία πληρώνει βαρύ τίμημα από την έντονη βιομηχανική ρύπανση.
3. Πιο συγκεκριμένα στην Α΄ φάση της ΒΙΠΕΘ υπάρχουν σημαντικές χημικές βιομηχανίες, οι οποίες προκαλούν μεγάλα προβλήματα στην περιοχή, γεγονός που οδήγησε τους κατοίκους σε επανειλημμένες μαζικές διαμαρτυρίες. Η χωρίς αρχές αυθαίρετη τοποθέτηση οχλουσών ή επικινδύνων χημικών βιομηχανιών, είναι καιρός να σταματήσει.
4. Γι' αυτό και η Κοινότητα της Σίνδου (και οι αρμόδιοι φορείς προσανατολίζονται σ' αυτή την κατεύθυνση) ζητά επίμονα τη μετατροπή της Β΄ και Γ΄ φάσης της ΒΙΠΕΘ σε βιομηχανικό-βιοτεχνικό πάρκο.
5. Επιδιώκεται λοιπόν σ

επιλεγμένη τοποθέτηση μονάδων χαμηλής ισχύος και ασημάντου βαθμού όχλησης, ώστε:

α) να σταματήσει η παραπέρα ρύπανση και υποβάθμιση του ήδη βεβαρημένου περιβάλλοντος και

β) τα προβλήματα που τυχόν παρουσιαστούν να μπορούν να αντιμετωπιστούν χωρίς να δημιουργούν επικίνδυνες εντάσεις και χωρίς να ανασταίλεται η ανάπτυξη του τόπου.

ένα πρώτο στάδιο ο αποκλεισμός εγκατάστασης και άλλων χημικών βιομηχανιων και σ' ένα δεύτερο στάδιο η

Σίνδος 30.6.1988
Για την Επιτροπή Περιβάλλοντος Σίνδου
Ο Πρόεδρος της Κοινότητας
ΤΡΥΦ ΕΥΘΥΜΙΟΥ

ΠΡΟΣΩΠΟΓΡΑΦΙΕΣ

Αυτοί που τίμησαν το όνομα της Σίνδου

ΚΑΠΕΤΑΝ ΘΟΔΩΡΑΚΙΟΣ

(Θόδωρος Αμπατζόπουλος)

ΓΡΑΦΕΙ Ο... ΘΟΔΩΡΟΣ ΓΚΛΑΒΕΡΗΣ, Δικηγόρος

Ο ανυπότακτος καπετάνιος του Θρακικού αγώνα

«Ο υπογεγραμμένος Στυλιανός Γονατάς βεβαιώ ότι ο Θεόδωρος Αμπατζόπουλος εκ Βιζύης της Θράκης, διετέλεσεν οπλαρχηγός μικράς ομάδος δρασάσης κατά τα έτη 1907-1909 εις το διαμέρισμα Σαράντα Εκκλησιών της Θράκης, ήτις συντέλεσεν εις τον φρονηματισμόν του πληθυσμού του διαμερίσματος εκείνου και τον περιορισμόν της δράσεως των Βουλγάρων. Ο ίδιος εφόνευσεν τον επί κεφαλής των εκείσε Βουλγάρων κομιτατζήδων Σισμάνωφ και επεδείξατο καθ' όλην την διάρκειαν της δράσεώς του διαγωγήν αξίαν παντός επαίνου.

Εν Αθήναις τη 2 Οκτωβρίου 1909
Στυλιανός Γονατάς ως παραμείνας εις το Προξενείον Ανδριανουπόλεως και κατόπιν διευθύνας το Θρακικόν τμήμα της Πανελληνίου Οργανώσεως».

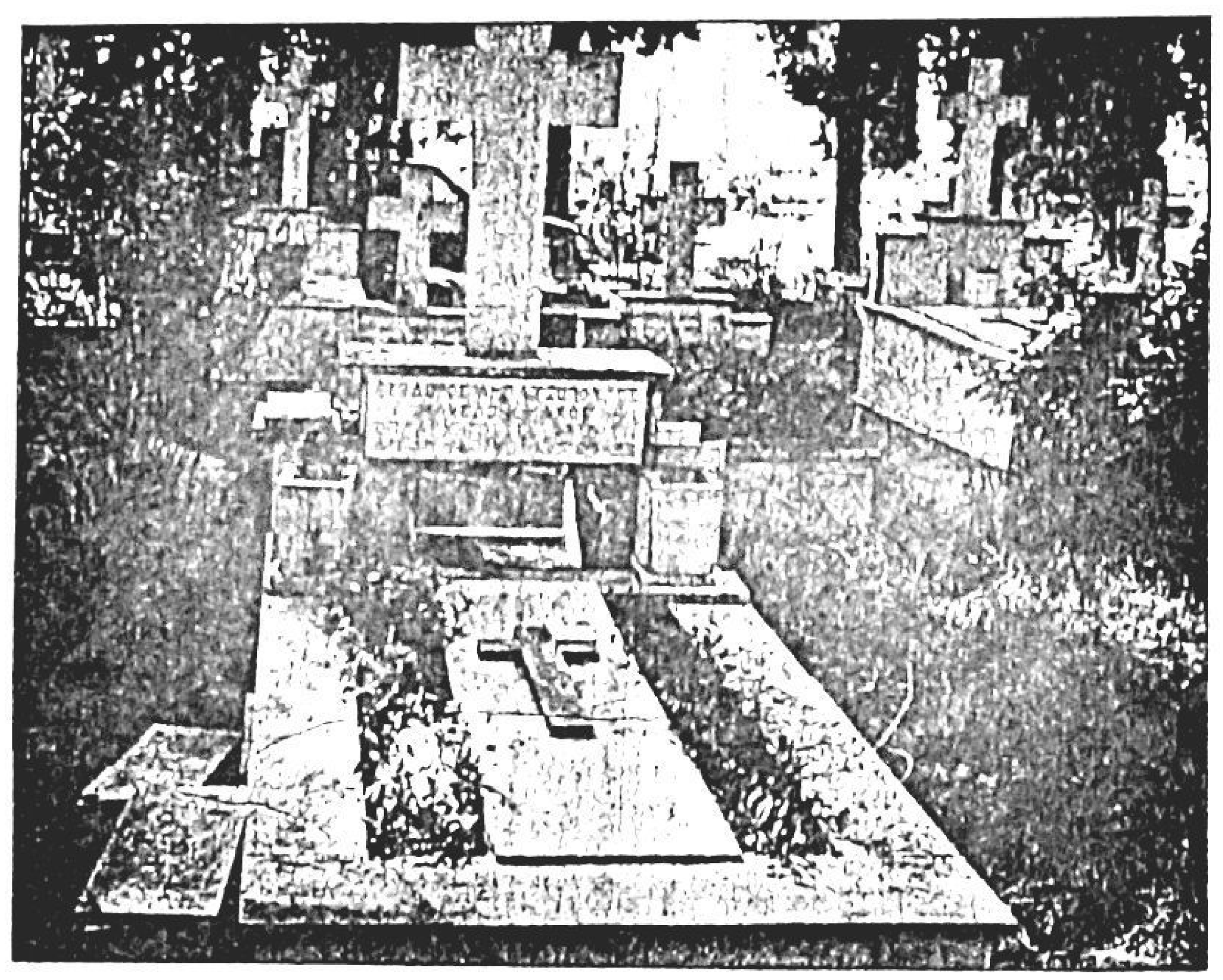

Ο τάφος του συμπατριώτη μας αγωνιστή Θόδωρου Αμπατζόπουλου (Καπετάν Θοδωρακιού) στο νεκροταφείο της Σίνδου.

Ο Θεόδωρος Αμπατζόπουλος, ο γνωστός στους Σινδιώτες με το όνομα «Καπετάν Θοδωρακιός», οπλαρχηγός του Θρακικού Αγώνα κατά των Βουλγάρων κομιτατζήδων, στα χρόνια 1908-1912, γεννήθηκε το 1884 στη Βιζύη της Ανατολικής Θράκης από το Γιάννη και την Καλλίτσα Αμπατζή, πέθανε δε στις 16 Απριλίου 1974, σε ηλικία ενενήντα ετών, στη Σίνδο.

Το πραγματικό του επώνυμο ήταν Αμπατζής, δηλαδή ράπτης, επάγγελμα που ασκούσε ο πατέρας του και μ' αυτό το όνομα ήταν γνωστός ο αγωνιστής στη Θρακική περιοχή. Όταν όμως οι Θράκες και γενικά οι αλύτρωτοι κατατάσσονταν στο στρατό ως εθελοντές ή για την εκπλήρωση της στρατιωτικής τους θητείας, υποχρεώνονταν συχνά, από τους στρατιωτικούς, να προσθέτουν στα ονόματά τους τις συνήθεις καταλήξεις των κυρίων ονομάτων -ίδης, -άδης και -πουλος. Έτσι και ο Θεόδωρος Αμπατζής, έγινε Αμπατζόπουλος.

Στο δημοτικό σχολείο της Βιζύης, όπου φοίτησε, είχε μεταξύ άλλων για δάσκαλό του το γνωστό μας από το δεύτερο φύλλο της εφημερίδας μας, παπα-Τριαντάφυλλο Γεωργιάδη.

Όταν αργότερα ο Θεόδωρος Αμπατζόπουλος τέλειωσε το σχολείο και άρχισε να αποκτά σαφέστερη συνείδηση για την κατάσταση που επικρατούσε στη Θράκη, τότε περισσότερο άρχισε να χτυπά η καρδιά του για την απελευθέρωση της πατρίδας του από τους Τούρκους και τους Βουλγάρους, οι οποίοι ύπουλα και σατανικά, ζητούσαν με κάθε τρόπο να εξαλείψουν κάθε τι το ελληνικό, ώστε έπειτα από μια ήττα των Τούρκων, όλη η περιοχή να γίνει βουλγάρικη. Ήταν ακόμη έφηβος, σχεδόν αμούστακο παιδί, όταν έγινε μέλος της μυστικής οργάνωσης και άρχισε να οραματίζεται μια ελεύθερη Ελλάδα, χωρίς Τούρκους και Βουλγάρους. Σε ηλικία 20 ετών, δε διστάζει να υψώσει το ανάστημά του, μπροστά σ' ένα Τούρκο και να του δώσει να καταλάβει πως οι Έλληνες δεν είναι γεννημένοι ραγιάδες. Η στάση του προκαλεί την αγανάκτηση των Τούρκων, οι οποίοι αποφασίζουν να τον συλλάβουν. Ο Αμπατζόπουλος όμως είχε προλάβει να εγκαταλείψει την οικογένειά του και την ιδιαίτερη πατρίδα του και πήγε στην Ελεύθερη Ελλάδα. Έτσι το 1905 κατατάσσεται, ως εθελοντής στο δεύτερο τάγμα Ευζώνων και χάρις στην λεβέντικη κορμοστασιά του, αποσπάται στην ανακτορική φρουρά. Στο στρατό έμεινε και το 1906 και κατά τον Αύγουστο του 1907 γύρισε στη Βιζύη, όπου και έγινε από τα πιο ενεργά μέλη της μυστικής οργάνωσης που προεδρευόταν από τον Μητροπολίτη Βιζύης Άνθιμο και διευθύνονταν από τον υπίλαρχο Κλείτο. Από τον Ιούλιο του 1908 έγινε οπλαρχηγός στην περιοχή της Βιζύης, σε ηλικία μόλις 24 ετών.

Ο διευθυντής της μυστικής οργάνωσης, υπίλαρχος Π. Κλείτος βεβαιώνει τα παρακάτω για το Θεόδωρο Αμπατζόπουλο, στα 1912.

Πιστοποιητικό

Ο υποφαινόμενος διευθυντής της οργανώσεως εν τη περιφέρεια Σαράντα Εκκλησιών, πιστοποιώ ότι ο Θεόδωρος Αμπατζόπουλος διετέλεσεν οπλαρχηγός της επαρχίας Βιζύης από του Ιουλίου 1908, μέχρι σήμερον, έδειξε δε αρίστην διαγωγήν και πειθαρχίαν, οργανώσας συμφώνως τοις υποδεικνυομένης την περιφέρειάν του.

Εν Αθήναις τη 29 Ιανουαρίου 1912
Παναγιώτης Κλείτος
Υπίλαρχος

Το 1908, μετά την επανάσταση των Νεοτούρκων, τη διακήρυξη του Συντάγματος και την παραχώρηση αμνηστείας (1 Αυγούστου 1908) οι Βούλγαροι δεν εσταμάτησαν τις ενέργειές τους κατά των Ελλήνων στη Θράκη και ειδικότερα στην περιοχή των Σαράντα Εκκλησιών.

Την εποχή αυτή δύο μεγάλες συμμορίες εκινούντο με κάθε ελευθερία. Η μια είχε αρχηγό τον αρχικομιτατζή Σισμάνωφ και είχε ως ορμητήριο το χωριό Πινακά. Η άλλη είχε αρχηγό το Βούλγαρο αξιωματικό Ντίκωφ, γενικό αρχηγό των Βουλγάρων και είχε ορμητήριο το Μικρό Τύρναβο. Οι δύο αυτές συμμορίες, εμφανιζόμενες σε διάφορες κωμοπόλεις κατόρθωσαν να αποκτήσουν πολλούς οπαδούς. Στο χωριό Πινακά, πατρίδα του Σισμάνωφ, διέμεναν 400 περίπου βουλγάρικες οικογένειες, οι δε κάτοικοι όλοι ήταν μυημένοι στη βουλγαρική ιδέα και το σπουδαιότερο, ήταν οπλισμένοι. Στις κωμοπόλεις Γιάτρος, Γέννα, Μπουναρ Χισάρ, Βιζύη, Σοργάς, Σαρακίνα, οι οποίες είχαν πολλούς Έλληνες, οι Βούλγαροι ύψωσαν το κεφάλι, ενθαρρυνόμενοι από τις συμμορίες τους. Οι Βούλγαροι λοιπόν κομιτατζήδες είχαν στην Ανατολική Θράκη, πολύ κόσμο, πιστό στη βουλγάρικη ιδέα και έτοιμο να την υπερασπίσει, με τα όπλα. Μπαίνοντας στα χωριά οι Βούλγαροι κομιτατζήδες, απαιτούσαν από τους πρόκριτους κάθε χωριού να αποσχισθούν από το Οικουμενικό Πατριαρχείο και να προσχωρήσουν στη Βουλγάρικη Εξαρχεία. Τους απειλούσαν με καταστροφές και συγχρόνως τους βεβαίωναν ότι δεν είχαν να φοβηθούν τίποτε, αν πήγαιναν μαζί τους. Πράγματι με την εμφάνιση των κομιτατζήδων, μερικοί από φόβο δήλωναν προσχώρηση στο βουλγαρισμό, αλλά μετά την αναχώρηση των κομιτατζήδων απέσυρον τη δήλωση. Οι ενέργειες αυτές των Βουλγάρων, οι απειλές, αλλα και οι φόνοι, ανάγκασαν τους Έλληνες να λάβουν τα μέτρα τους. Δε χρειαζόταν παρά η απόφαση να αντιμετωπίσουν ένοπλα τους Βουλγάρους κομιτατζήδες. Και την απόφαση αυτή την πήραν, έπειτα από τη δολοφονία δύο Ελλήνων πατριωτών από τις Σοφίδες, ένα χωριό δύο ώρες περίπου δυτικά της Βιζύης. Και οι δύο δολοφονίες διαπράχθηκαν από τη συμμορία του Σισμάνωφ, ο οποίος δρούσε στην περιοχή από το 1905. Ο ένας μάλιστα από τους δύο Έλληνες που δολοφονήθηκαν, ήταν ο αδελφός του δάσκαλου Μαργαρίτη, διευθυντή του Σχολείου της Βιζύης.

Μετά τους φόνους των δύο Ελλήνων στις Σοφίδες, ο Κλείτος και ο Γονατάς, κάλεσαν στο Προξενείο Ανδριανούπολης, αρκετούς από τους ντόπιους Έλληνες που διακρίνονταν για το θάρρος και την παλικαριά τους. Την άνοιξη του 1909 οι οργανωμένοι Έλληνες της περιοχής των Σαράντα Εκκλησιών, αποφασίζουν να επιτεθούν κατά του χωριού Πινακά, κέντρου της βουλγαρικής τρομοκρατίας και να εξολοθρεύσουν τον αρχικομιτατζή Σισμάνωφ, ταγματάρχη του βουλγαρικού στρατού.

Τότε λοιπόν συγκεντρώθηκαν από τα γύρω χωριά 18-20 παλικάρια για το σκοπό αυτό. Μεταξύ αυτών ήταν και ο αδελφός του Θεόδωρου Αμπατζόπουλου, Δημοσθένης, κάποιος Μπακιρτζής από τις Σοφίδες, ο Δημήτριος Σταυράκογλου από τη Βιζύη, ο Αριστείδης Χατζηδημήτρης από το Κρυόνερο, κ.ά., ενώ ο Θεόδωρος Αμπατζόπουλος διεύθυνε την ομάδα αυτή, τόσο άλλοτε, όσο και στην επιχείρηση κατά του χωριού Πινακά. Αυτοί ήταν οι μόνιμοι σύντροφοι του καπετάν Θοδωρακιού. Όταν όμως παρίστατο ανάγκη, καλούσε και λάμβανε ενισχύσεις από τα γύρω Θρακικά χωριά.

Η ελληνική αυτή ομάδα είχε μεγάλη ευχέρεια κινήσεων. Έχοντας σ' όλα τα χωριά οπαδούς, γινόταν δεκτή από αυτούς με όλες τις αναγκαίες προφυλάξεις και μετετοπίζετο ευκολότερα από το ένα μέρος στο άλλο. Εκινείτο μέρα νύχτα, διανύουσα μεγάλες αποστάσεις, ενώ σπάνια ερχόταν σε σύγκρουση με τις τουρκικές αρχές, διότι κύριος σκοπός της ήταν η εξόντωση του Βουλγάρων κομιτατζήδων και η απαλλαγή του ελληνικού πληθυσμού από την κακοποιό δράση τους.

Το 1909 η ομάδα του Θεόδωρου Αμπατζόπουλου επιτέθηκε κατά του χωριού Πινακά, ορμητήριο του αρχικομιτατζή Σισμάνωφ. Στη σύγκρουση που ακολούθησε, σκοτώθηκαν αρκετοί Βούλγαροι κομιτατζήδες και τραυματίσθηκε ένας Έλληνας, αλλά ο Σισμάνωφ δεν ήταν τότε στο χωριό και διέφυγε την εξόντωση. Μάλιστα μετά την επίθεση αυτή, επανήλθε με μεγαλύτερη δραστηριότητα την επιθετική δράση του κατά των Ελλήνων.

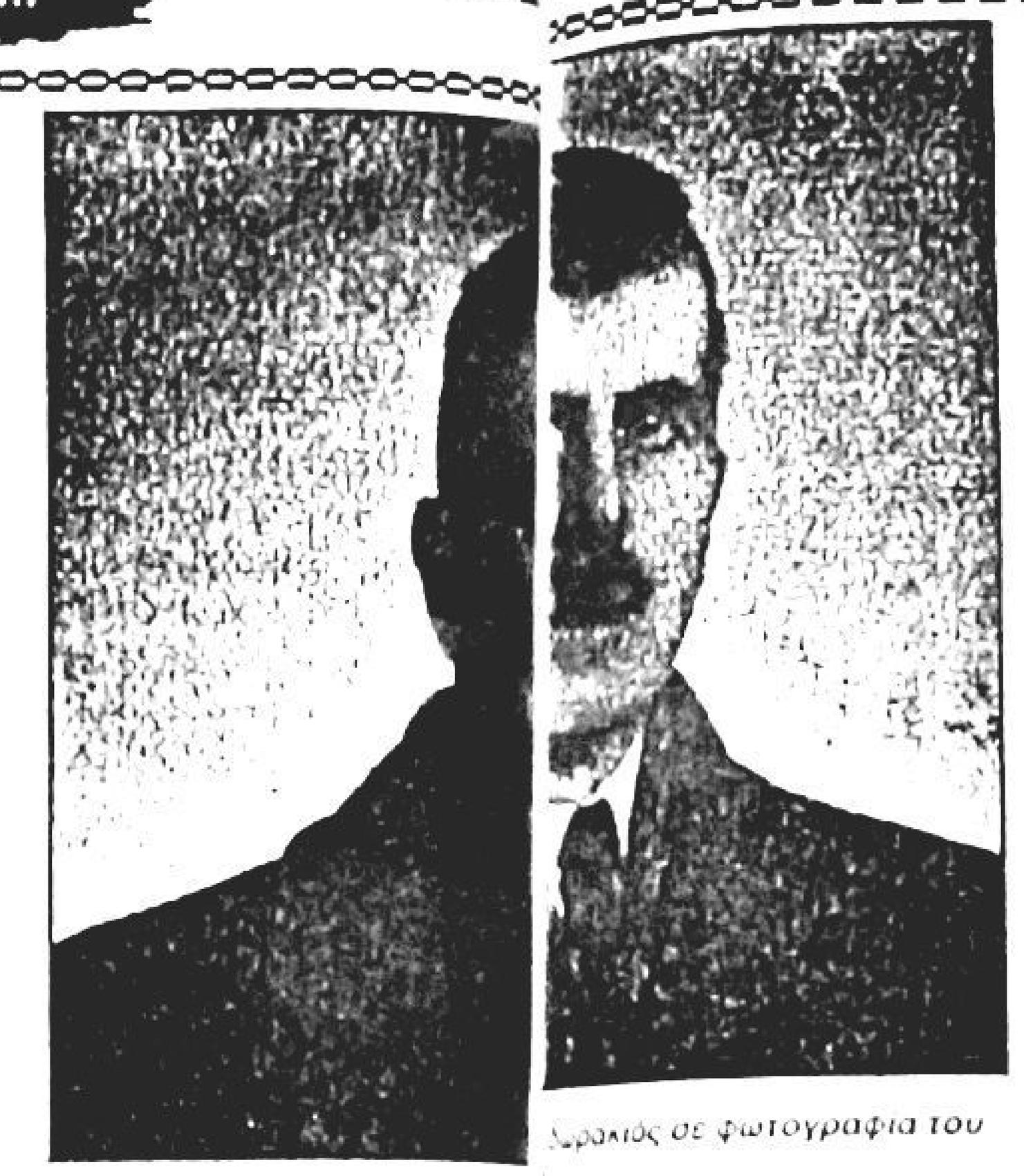

Ο ηρωικός αγωνιστής Καπετ[άν Θοδω]ρακιός σε φωτογραφία του

Αμέσως μετά η ομάδα του Θεόδωρου Αμπατζόπουλου συγκρούσθηκε με μια βουλγαρική συμμορία στα βουνά του Σαμακοβίου, το Μικρό Αίμο, την οποία και εξόντωσε σχεδόν ολοσχερώς. Την ίδια εποχή η ομάδα του Θεόδωρου Αμπατζόπουλου έπ[...] και μία άλλη αναπάντεχη επιτυχία. Οι Βούλγαροι κομιτατζήδες κατά τρόπο άνανδρο εφόνευσαν 12 Ελληνόπουλα, ηλικίας 8 έως 12 ετών. Ο ελληνικός πληθυσμός αναστατώθηκε από την άτιμη συμπεριφορά των Βουλγάρων και τ[...] ομάδα Αμπατζόπουλου, αποτελούμενη από 12 παλληκάρια, εκινείτο προς συνάντηση των δραστών. Αυτό γίνεται το καλοκαίρι του 1909. Μια μέρα, ενώ η ομάδα βρισκόταν στα βουνά, κοντά στις Σοφίδες, συνάντησε το βοσκό Θεόδ. Ντασύνη, από τις Σοφίδες. Ήταν ένας απλοϊκός και καλός άνθρωπος και πατριώτης, ο οποίος πληροφόρησε τον Αμπατζόπουλο ότι στην περιοχή εκείνη περνούσαν και άλλα παλληκάρια και ζητούσαν διάφορες πληροφορίες. Ο καπετάν Θοδωρής, που γνώριζε ότι στην περιοχή εκείνη δε δρούσε άλλη ελληνική ομάδα, αντιλήφθηκε αμέσως ότι ο βοσκός έπεσε θύμα της πανουργίας των Βουλγάρων κομιτατζήδων και εξήγησε σ' αυτόν το πάθημά του. Ο βοσκός προθυμοποιήθηκε να βοηθήσει τον Αμπατζόπουλο να βρει τον κρυψώνα των Βουλγάρων.

Πράγματι, έπειτα από λίγες ημέρες, ο βοσκός ειδοποίησε τον καπετάν Θοδωρή, ότι οι Βούλγαροι βρισκόταν στο όρος Ντόμπροβα. Αμέσως κινήθηκε η ομάδα και την ίδια ημέρα ανεκάλυψε τους Βουλγάρους, στους οποίους επιτέθηκε και σκότωσε τρεις απ' αυτούς, τραυμάτισε έναν και μόνο ο πέμπτος κατόρθωσε να διαφύγει.

Ο μεγαλύτερος όμως άθλος της ελληνικής ομάδας, ήταν ο φόνος του αρχικομιτατζή Σισμάνωφ, στα τέλη Σεπτεμβρίου 1909. Τότε και ενώ ο Θ. Αμπατζόπουλος με την ομάδα του βρισκόταν στο χωριό Άι Γιάννης ειδοποιήθηκε ότι ο Σισμάνωφ με τρεις κομιτατζήδες, περνούσαν από ένα μονοπάτι κοντά στο χωριό. Αμέσως ο καπετάνιος σηκώθηκε και χωρίς να περιμένει να ετοιμασθούν τα παλληκάρια του, έτρεξε στο μονοπάτι, κρατώντας στο χέρι ένα κοντό γκρα, δώρο του επισκόπου Βιζύης Άνθιμου. Τρέχοντας πλησιάζει τους Βουλγάρους και αρχίζει να πυροβολεί. Καθώς όμως ήταν λαχανιασμένος από το τρέξιμο, αν και ήταν άριστος σκοπευτής, δεν μπόρεσε να τους πετύχει. Οι Βούλγαροι τρομαγμένοι σκόρπισαν και άρχισαν να τρέχουν. Ο καπετάν Θοδωρής κυνήγησε το Σισμάνωφ, αλλά σε κάποια στιγμή τον έχασε. Εν τω μεταξύ έφθασαν τα παλληκάρια του, ενώ παράλληλα ξύπνησαν από τους πυροβολισμούς οι Τούρκοι χωροφύλακες, που έτρεξαν στο σημείο των πυροβολισμών, ενώ οι Έλληνες απομακρύνθηκαν. Εκεί οι Τούρκοι βρήκαν πεσμένο μέσα σ' ένα χαντάκι, το Σισμάνωφ νεκρό. Στο διάστημα αυτό ο καπετάν Θοδωρακιός και τα παλληκάρια του, μη γνωρίζοντας ότι σκοτώθηκε ο Σισμάνωφ, είχαν απομακρυνθεί και έφτασαν στις Σοφίδες. Εκεί κατά τα μεσάνυχτα πληροφορήθηκαν το θάνατο του Σισμάνωφ. Τότε οργανώθηκε στις Σοφίδες ολονύκτιο γλέντι που συνεχίσθηκε και την άλλη ημέρα με ποικίλα τρόφιμα που εστάλησαν από τις Σαράντα Εκκλησιές, ως δώρα προς τους εκτελεστές του αρχικομιτατζή Σισμάνωφ. Ο φόνος του Σισμάνωφ ήταν σπουδαίο γεγονός για την εποχή εκείνη, όχι μονάχα για τους Έλληνες, αλλά και για τους Τούρκους, που αναγκάζονταν να διαθέτουν πολλές δυνάμεις για την ειρήνευση του τόπου. Ο ίδιος ο βαλής της Ανδριανούπολης, ξεκίνησε από την έδρα του και πήγε στον Πινακά για να βεβαιωθεί αν ο σκοτωμένος ήταν πραγματικά ο Σισμάνωφ. Έφυγε κατευχαριστημένος. Οι επίσημοι Τούρκοι ανέπνευαν. Γλύτωσαν από ένα μεγάλο μπελά.

Η ελληνική ομάδα δεχόταν συχνά, με έμμεσο τρόπο τα συγχαρητήρια των τουρκικών αρχών για τη δράση της. Πολλοί αξιωματικοί της τουρκικής χωροφυλακής, της έστελναν συγχαρητήρια. Μάλιστα κάποιος Σατέρ Μπέης της Βιζύης, ομολόγησε ότι για πρώτη φορά έπειτα από πολλά χρόνια, μπορούσε να κάνει άφοβα μετακινήσεις μέσα στην περιφέρειά του και έστειλε κρυφά χαιρετισμούς στους Έλληνες αντάρτες.

Το Φεβρουάριο του 1910 συνέβη το επεισόδιο με τον Κων/νο Μητάκο για το οποίο ο Θ. Αμπατζόπουλος αναφέρει τα εξής:

Για τη συντήρηση των αγωνιστών και γενικά για τις ανάγκες του αγώνα, η οργάνωση ζητούσε ενισχύσεις από τους ευκατάστατους Έλληνες της περιοχής. Ο Κων/νος Μητάκος, αν και αρκετά ευκατάστατος, όχι μονάχα αρνήθηκε να καταβάλει το ποσό που του ζητήθηκε, αλλά παρακινούσε και άλλους να κάνουν το ίδιο, αντιδρώντας στις ενέργειες των αγωνιστών. Έτσι το κέντρο έδωσε εντολή στο σώμα του καπετάν Θοδωρή, να πάρει στα βουνά το Μητάκο. Ο Δημοσθένης Αμπατζόπουλος, που διεύθυνε τότε την ομάδα, εξετέλεσε τη διαταγή. Η ενέργεια αυτή δημιούργησε μεγάλο θόρυβο και οι συγγενείς του Μητάκου επέτυχαν την επέμβαση του Πατριαρχείου και ο Μητάκος αφέθηκε ελεύθερος.

Το καλοκαίρι του 1910 ο Θ. Αμπατζόπουλος γύρισε στη Θράκη και το φθινόπωρο ξαναγύρισε στην Αθήνα για να ενεργήσει νέα στρατολογία για ενίσχυση της ομάδας του. Και τούτο διότι πολλοί από τους αγωνιστές κατέβαιναν το χειμώνα στην Αθήνα και απ' αυτούς άλλοι γύριζαν πάλι στην ομάδα και άλλοι έμειναν εκεί.

Το καλοκαίρι του 1911 έγινε η εκτέλεση του δάσκαλου Νικολή Αστερίδη, από τις Σοφίδες. Ο Αστερίδης το Φεβρουάριο του 1911 κατέβηκε στην Αθήνα και ύστερα από βεβαίωση του καπετάν Θοδωρή, ότι συμμετείχε στον αγώνα της Θράκης, πήρε 16 εικοσάφραγκα για εισιτήρια και έξοδά του για να φύγει στην Αμερική. Αντ' αυτού όμως πήγε στη Θεσσαλονίκη. Εκεί, κατά τη μαρτυρία ενός Τούρκου, πήρε χρήματα και πρόδωσε την ημέρα της άφιξης του Θ. Αμπατζόπουλου στη Βιζύη, οπότε αυτός κινδύνευσε να φονευθεί από τους Τούρκους που του έστησαν ενέδρα. Αυτό το απέδειξε ο Αμπατζόπουλος στους συντρόφους του Αβράμη Ξυνό και Αντώνη Τόντζο και αυτοί εξετέλεσαν το δάσκαλο Νικολή Αστερίδη τον Ιούνιο του 1911.

Το 1912 ο Βαλής των Σαράντα Εκκλησιών για ν' αναγκάσει τους αδελφούς Θεόδωρο και Δημοσθένη Αμπατζόπουλο να διαλύσουν το σώμα τους, έδωκε διαταγή και φυλακίσθηκαν οι νεότεροι αδελφοί τους, Πολυχρόνης και Κωνσταντίνος. Αλλά ο Δημοσθένης, έπειτα από συνεννόηση με τον αδελφό του Θεόδωρο, έγραψε στο Βαλή ν' απελευθερώσει τ' αδέλφια του, διότι διαφορετικά θα σκότωναν τόσους Τούρκους όσους και οι τρίχες των κεφαλιών των αδελφών τους. Ο Βαλής μόλις διάβασε το γράμμα, γέμισε από οργή και αρνήθηκε να διαπραγματευθεί. Έτσι οι Αμπατζόπουλοι άρχισαν τις επιθέσεις τους κατά των τουρκικών αρχών. Κατ' αρχήν έκαναν επίθεση κατά του Ταχυδρομείου, κοντά στα βουλγαρικά σύνορα σκοτώνοντας τέσσερις συνοδούς Τούρκους. Στη συνέχεια ισχυρά αποσπάσματα τουρκικής χωροφυλακής συγκρούσθηκαν με το σώμα του Θεόδωρου Αμπατζόπουλου, δύο φορές. Κατά τις συμπλοκές αυτές οι Τούρκοι, είχαν πολύ σοβαρές απώλειες. Άλλο σπουδαίο γεγονός η απαγωγή ενός Τούρκου προκρίτου της Στράντζας, του Μουστάμ μπέη. Για την απελευθέρωσή του έγιναν διαπραγματεύσεις και μετά από συμφωνία, αφέθηκαν ελεύθεροι οι αδελφοί Αμπατζόπουλοι. Κατόπιν διαλύθηκε και το σώμα του καπετάν Θοδωρακιού. Ύστερα τα αδέλφια Αμπατζόπουλοι, εκτός του Κωνσταντίνου που έμεινε στη Βιζύη κοντά στους γονείς του, ήλθαν στην Ελλάδα.

Ο Θεόδωρος, μόλις κηρύχτηκε η επιστράτευση, κατατάχθηκε και πάλι εθελοντής στο δεύτερο τάγμα Ευζώνων, το οποίο, μετά τη μάχη του Σαρανταπόρου, στον Α' Βαλκανικό πόλεμο, κατόρθωσε να φθάσει από τα πρώτα στον κάμπο της Θεσσαλονίκης.

Στο Β' Βαλκανικό πόλεμο, ο Θοδωρής Αμπατζόπουλος, έλαβε μέρος στις μάχες του Μπέλες, της Κρέσνας και της Τζουμαγιάς και μια ημέρα πριν την ανακωχή (14 Ιουλίου 1913) τραυματίσθηκε από βλήμα οβίδος στο μηρό και στο κόκκαλο. Όταν αποκαταστάθηκε κάποια ησυχία, μαζί με τον αδελφό του Δημοσθένη, γύρισαν στη Βιζύη, όπου όμως δεν έμειναν για πολύ. Πράγματι το 1914 ο καπετάν Θοδωρακιός, συνοδευόμενος από αρκετούς Θρακιώτες, ήλθε ως πρόσφυγας στη Μακεδονία και εγκαταστάθηκε στο Κιλκίς.

Με τη συμπλήρωση δεκατεσσάρων χρόνων από το θάνατό του

Το χειμώνα του 1916 ο Θεόδωρος Αμπατζόπουλος, διορίσθηκε από την Επαναστατική Κυβέρνηση ΔΗΜΑΡΧΟΣ Κιλκίς, για τη μεγάλη συνεισφορά του στην προσέλευση στρατευσίμων στον επαναστατικό στρατό. Ως δήμαρχος έμεινε δύο χρόνια και στη συνέχεια, βοηθούμενος από τους Άγγλους, πέτυχε να εξοπλίσει ένα σώμα πενήντα (50) ανδρών στον Πύργο της Ανατολικής Ρωμυλίας. Μ' αυτό μπήκε στη Θράκη και επί 40 ημέρες κυνηγούσε τους Τούρκους που έφευγαν προς την Κωνσταντινούπολη.

Όταν άνοιξαν τα Δαρδανέλια ο Αμπατζόπουλος με τους άνδρες του γύρισε στο Κιλκίς. Το 1920 η στρατιά Παρασκευόπουλου, προσκάλεσε τον Θ. Αμπατζόπουλο στη Σμύρνη και έπειτα τον έστειλε στην Κων/πολη απ' όπου, ακολουθούμενος από είκοσι περίπου άτακτους, πέρασε στην Θράκη, κατέλαβε την περιφέρεια της Βιζύης και όταν ήλθε ο τακτικός στρατός, παρέδωσε τα μέρη αυτά, με 800 περίπου κατεσχεμένα όπλα. Έτσι εγκαταστάθηκε στο κτήμα του στη Βιζύη, όπου έμεινε δύο χρόνια περίπου, ασχολούμενος με διάφορες εργασίες και ιδιαίτερα με την αγελαδοτροφία. Μετά τη Μικρασιατική καταστροφή, ξαναγύρισε στο Κιλκίς και στη συνέχεια εγκαταστάθηκε στη Σίνδο, όπου και πέθανε.

Ο καπετάν Θοδωρακιός, αγωνίσθηκε γενικά για την Ελλάδα από το 1905 μέχρι το 1920 και μετά αποτραβήχτηκε ως άλλος Κιγκινάτος, στα χωράφια του, χωρίς να καταδεχθεί να πάρει ούτε και τη λίγη τότε σύνταξη του Ελληνικού Δημοσίου, παρ' ότι είχε όλα τα προσόντα, ως τραυματίας των διαφόρων απελευθερωτικών πολέμων ψυχή αγνή και ανιδιοτελής, παρέμεινε πάντα μακριά από το θόρυβο και την εφήμερη δόξα.

Ποιός αλήθεια Σινδιώτης δε θυμάται τον ΚΑΠΕΤΑΝ ΘΟΔΩΡΑΚΙΟ, το θρυλικό και αγέρωχο Καπετάνιο, να στέκεται, γεμάτος λεβεντιά και περηφάνεια, «πλημμυρισμένος» στα παράσημα, σε κάθε Εθνική Επέτειο, μπροστά στο Ηρώο της Σίνδου; Δέος και ανυπόκριτο θαυμασμό, προκαλούσε σε όλους, η παρουσία του λεβεντόκαρδου οπλαρχηγού του Θρακικού αγώνα καθώς ατένιζε στη μαρμάρινη πλάκα τα ονόματα των σκοτωμένων παλληκαριών και αναπολούσε τη μεγάλη εθνική προσφορά του. Μια προσφορά που έχει χρέος να τιμήσει ο κάθε Σινδιώτης και πρώτιστα η Κοινότητά μας...

Τα στοιχεία είναι από διάφορους τόμους του Αρχείου Θράκης, που βρίσκεται στη Θρακική Εστία Θεσσαλονίκης.

ΘΟΔΩΡΟΣ ΓΚΛΑΒΕΡΗΣ

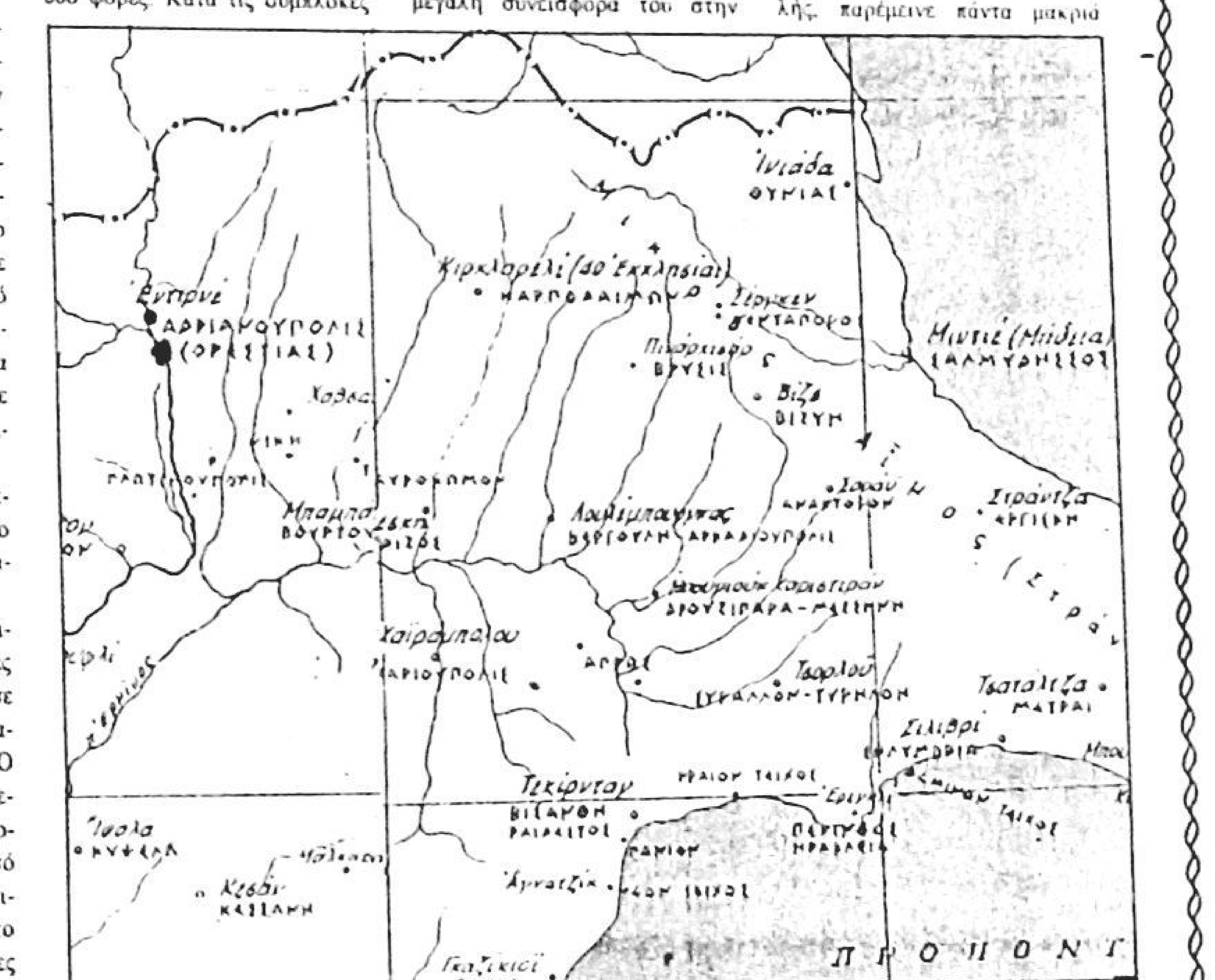

Χάρτης της περιοχής Βιζύης στην οποία έδρασε ο Καπετάν Θοδωρακιός

ΕΙΚΟΝΕΣ ΤΗΣ ΣΙΝΔΟΥ ΑΠΟ ΠΕΡΑΣΜΕΝΕΣ ΕΠΟΧΕΣ

Μια φωτογραφία από τα εγκαίνια της λειτουργίας της αγρο[τοπαι]δούπολης «Άγιος Κωνσταντίνος» Σίνδου, που έγιναν στις 29 Μαΐου 1954. Η αγροτοπαιδούπολη στεγάζονταν όπως είναι γνωστό [στο κτί]ριο που στεγάζεται σήμερα η Θεραπευτική Κοινότητα «ΙΘΑΚΗ». Τη φωτογραφία μας έδωσε η κυρία Πολυξ[...]τορίδου, την οποία και ευχαριστούμε θερμά.

ΚΟΙΝΟΤΙΚΟ ΑΝΑΨΥΚΤΗΡΙΟ
«Η ΟΑΣΗ»
Παγωτά
Κοκτέιλς
Γρανίτες
Τοστ
ΣΙΝΔΟΣ
ΠΛΑΤΕΙΑ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ
ΕΥΤ. ΣΤΑΜΑΤΑΚΗΣ - ΣΠΥΡ. ΠΛΑΤΗΣ

Η εθελοντική αιμοδοσία είναι πράξη ανθρώπινης αλληλεγγύης και αλτρουισμού.

10 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΔΡΥΣΗ ΤΟΥ

Μορφωτικός Πολιτιστικός Σύλλογος Σίνδου

Συνέχεια από σελ. 1

νάς, Μιχάλης Κωνσταντινίδης, Απόστολος Σταυρόπουλος, Χρήστος Πετράκης, Γιάννης Τύρης, Γιώργος Μουντουράς, Γιάννης Πετράκης και Χρήστος Μαγόπουλος.

Η ΠΡΩΤΗ ΑΠΟΦΑΣΗ

Πρώτη απόφαση της προσωρινής διοίκησης του νεοσύστατου Σωματείου, που συνεδρίασε για πρώτη φορά στις 25 Ιουλίου 1978, ήταν η μίσθωση αίθουσας για τη στέγαση του Συλλόγου, ενώ στην ίδια αυτή συνεδρίαση αποφασίσθηκε να ζητηθεί από τον Φιλοπροοδευτικό Σύλλογο Σίνδου «Η ΟΜΟΝΟΙΑ» η εγκαταλειμμένη βιβλιοθήκη της. Πράγματι, παραχωρείται η βιβλιοθήκη, η οποία τοποθετήθηκε στα γραφεία του Συλλόγου. Δυστυχώς τα λόγου αρχίζει να γεμίζει από μικρά κυρίως παιδιά που κάνουν την πρώτη επαφή τους με το λογοτεχνικό βιβλίο και μυούνται στα μυστικά του παν άραιου πνευματικού παιχνιδιού που είναι γνωστό με την ονομασία σκάκι ή επί το ελληνικότερο, ζατρίκιο.

Παράλληλα αρχίζουν δειλά-δειλά και κάποιες εκδηλώσεις του Συλλόγου, όπως εκδρομές, διαλέξεις, συζητήσεις για τα τοπικά προβλήματα, για τα προβλήματα της νεολαίας κλπ.

Στις 11 Φεβρουαρίου 1979 πραγματοποιούνται οι πρώτες επίσημες αρχαιρεσίες του Συλλόγου, μετά από τη δικαστική αναγνώρισή του, και εκλέγεται το πρώτο Διοικητικό Συμβούλιο που είναι ενιαμελές.

Σε διάστημα μικρότερο του μήνα από τις αρχαιρεσίες (7 Μαρτίου 1979) ο Σύλλογος αρχίζει τις κινηματογραφικές του προβολές στον κινηματογράφο ΕΛΛΗΝΙΣ, με πρώτη ταινία τις «Μεγάλες προσδοκίες». Οι προβολές συνεχίζονται για αρκετό διάστημα, αν και με μέτρια συμμετοχή του κόσμου της Σίνδου. Κυριότερες ταινίες «Τα καλύτερά μας χρόνια» και «Νόρμα Ραίη».

Τον ίδιο μήνα ο Σύλλογος συνδιοργανώνει με την Κοινότητα και τους Συλλόγους Γονέων και Κηδεμόνων, διάφορες εκδηλώσεις για το έτος του παιδιού.

Τον Σεπτέμβριο του Ιδιου χρόνου παρουσιάζεται με πρωτοβουλία του Συλλόγου, η πρώτη θεατρική παράσταση, με το έργο «Αστραπόβροντος», στην αίθουσα του Β΄ Δημοτικού Σχολείου.

ΕΚΔΡΟΜΕΣ ΚΑΙ ΙΔΕΕΣ

Τον επόμενο χρόνο στις 3 Μαΐου αποφασίζεται η ίδρυση λαϊκών χορευτικών συγκροτημάτων και αρχίζουν ατέρμονες και επίπονες προσπάθειες για την εξεύρεση χοροδιδασκάλου και παιδιών που θα στελεχώσουν τα συγκροτήματα.

Στις 11 Μαΐου 1980 πραγματοποιείται η ψυχαγωγική και μορφωτική εκδρομή στα πανέμορφα Αμπελάκια Θεσσαλίας, στους πρόποδες του Κίσσαβου.

Ο Αύγουστος του ίδιου χρόνου προσφέρει την ιδέα για την δημιουργία των εκδηλώσεων του «Πολιτιστικού Αυγούστου», με κάποιες μουσικοχορευτικές κυρίως παραστάσεις, στις οποίες ευμενή σχόλια αποσπά η εμφάνιση των χορευτικών συγκροτημάτων του Συλλόγου μας, τα οποία παρουσιάζονται χωρίς παραδοσιακές στολές, που καταλεξάνδρα Λαδικού.

ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΣ ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ

Ο Αύγουστος αυτού του χρόνου αποτελεί την ουσιαστική αφετηρία του πιο σημαντικού ετήσιου πολιτιστικού και αθλητικού γεγονότος της Σίνδου, των γνωστών εκδηλώσεων με την ονομασία «Πολιτιστικός Αύγουστος». Μετά από ιδιαίτερα επίπονες και αγχώδεις προετοιμασίες για την κατάρτιση του προγράμματος και την τεχνική υποδομή (εξεύρεση εξέδρας, φωτισμού, καθισμάτων κλπ.), καλύπτεται ένα έπταήμερο (10 έως 16 Αυγούστου 1981) με πλούσιες θεατρικές, μουσικές, αθλητικές και μουσικοχορευτικές εκδηλώσεις, ενώ στήνονται και εκθέσεις φωτογραφίας, με αναφορά στα τοπικά προβλήματα, λαογραφίας και βιβλίου που σημείωσε ξεχωριστή επιτυχία, αφού για πρώτη φορά αγοράσθηκαν από τους Σινδιώτες εκατοντάδες βιβλία ποικίλλου περιεχομένου. Όλες οι εκδηλώσεις πραγματοποιούνται στον αυλόγυρο και στις αίθουσες του Α΄ Δημοτικού Σχολείου.

ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΥΝΑΥΛΙΕΣ

Τον Νοέμβριο του Ιδιου χρόνου διοργανώνεται στην αίθουσα του Συλλόγου εκδήλωση για την ηρωική εξέγερση του Πολυτεχνείου του Νοεμβρίου 1973. Η εκδήλωση περιλαμβάνει έκθεση φωτογραφίας, προβολή ολάιτς, απαγγελία ποιημάτων, αφήγηση του χρονικού και μουσικό πρόγραμμα.

Τον Μάρτιο του 1982, μετά από πρόσκληση του Συλλόγου, έρχεται στη Σίνδο το Μακεδονικό Θέατρο Βέροιας και ανεβάζει με ιδιαίτερη επιτυχία στον κινηματογράφο ΕΛΛΗΝΙΣ το έργο «Την άλλη Κυριακή».

Παράλληλα, τον ίδιο αυτό μήνα, με ενέργειες του Συλλόγου έρχεται στη Σίνδο με τηλεοπτικό συνεργείο ο γνωστός Θεσσαλονικιός σκηνοθέτης Τάσος Ψαρράς και κάνει για τον Σύλλογο και τη Σίνδο ημίωρο πρόγραμμα προβολής της λαογραφικής και πολιτιστικής ιστορίας του τόπου μας, που προβάλλεται μετά δύο μήνες από την τηλεόραση της ΕΡΤ-2 (τότε ΥΕΝΕΔ), στην εκπομπή «Πολιτιστική Αποκέντρωση».

Τον Μάιο του ίδιου χρόνου προσκαλούνται στη Σίνδο και δίνουν συναυλία οι γνωστοί ερμηνευτές Μαρίζα Κωχ και Γιάννης Γλέζος.

ΑΓΩΝΕΣ ΓΙΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ

Τον ίδιο μήνα ο Σύλλογος αρχίζει μια μεγάλη καμπάνια για την εξάλειψη των προβλημάτων που δημιούργησε η αφαίρεση του εισπράκτορα από την λεωφορειακή γραμμή του ΟΑΣΘ που εξυπηρετεί τη Σίνδο και η έκδοση εισιτηρίων από τον οδηγό. Γίνονται επανειλημμένες διαμαρτυρίες, παραστάσεις και δημοσιεύσεις στον τύπο για τη γνωστοποίηση και συνειδητοποίηση των οξύτατων προβλημάτων που δημιούργησε στους κατοίκους της Σίνδου η ενέργεια αυτή της διοίκησης του ΟΑΣΘ. Τελικά οι διαμαρτυρίες πιάνουν τόπο και οι εισπράκτορες επανέρχονται.

ΤΟ ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΟ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑ

Το 1982 είναι η χρονιά που ο «Πολιτιστικός Αύγουστος» ξεπερνά τα όρια της Σίνδου και η εμβελειά του καλύπτει όλη την γύρω περιοχή. Διοργανώνονται πάμπολλες εκδηλώσεις, μουσικές, χορευτικές, θεατρικές, πολλές εκδηλώσεις για τα παιδιά με συμμετοχή και του βίασαν μαριονετών του αλησμόνητου φίλου των παιδιών Αχιλλέα Συμεωνίδη, δίνουν παράσταση τα μουσικοχορευτικά συγκροτήματα της Α.Ε. ΠΥΡΣΟΣ Νάουσας (γνωστά με την ονομασία Μπούλες και Γενίτσαροι), καθιερώνεται ο λαϊκός ανώμαλος δρόμος, στήνονται διάφορες εκθέσεις κλπ. Κυρίαρχο βέβαια γεγονός είναι η μετάκληση και παρουσίαση στη Σίνδο, στις 14 Αυγούστου, του περίφημου Βουλγάρικου φολκλορικού συγκροτήματος «Ντήμιταρ Μπλαγκόεφ», αποτελούμενο από πενήντα χορευτές και μουσικούς, που φιλοξενήθηκαν σε σπίτια της Σίνδου, όπως άλλωστε θα γίνει και φέτος. Η παρουσία τόσων ξένων φίλων γέμισε χαρά και ενθουσιασμό τους κατοίκους της Σίνδου, που δεν ήξεραν τι να πρωτοκάνουν για να ευχαριστήσουν τα μέλη του συγκροτήματος, που έμειναν κι αυτά ενθουσιασμένα από την πατροπαράδοτη ελληνική φιλοξενία. Ποιος δεν θυμάται το ατέλειωτο αυθόρμητο και αυτοσχέδιο γλέντι που στήθηκε στην κεντρική πλατεία της Σίνδου το θράδυ της 14 Αυγούστου, μετά την παράσταση και τα ρίγη συγκίνησης που σκόρπισε στους συγκεντρωμένους ο αποχαιρετισμός της επόμενης ημέρας, όταν όλοι τραγουδούσαν αγκαλιασμένοι, και πολλοί δεν μπορούσαν να συγκρατήσουν τα δάκρυά τους. Τέτοιες στιγμές αδελφοσύνης ανάμεσα στους λαούς μας, φιλοδοξεί να προσφέρει και φέτος ο Σύλλογος στους φιλειρηνικούς κατοίκους της Σίνδου.

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΚΑΙ ΕΝΙΣΧΥΣΕΙΣ

Θα ήταν παράλληψη αν εδώ δεν αναφέραμε την οικονομική ενίσχυση που πρόσφεραν στο Σύλλογο οι διομηχανίες της ΒΙΠΕΘ, ΗΒΗ-Παναγόπουλος, Άμστελ και Χέννιγκερ, που κάθε καλοκαίρι την περίοδο των εκδηλώσεων πρόσφεραν σημαντικές ποσότητες φιαλών αναψυκτικών και μπύρας για το κυλικείο του Συλλόγου.

Παράλληλα και σταδιακά αυτά τα χρόνια η δανειστική βιβλιοθήκη του Συλλόγου εμπλουτίζεται με πολλά βιβλία από προσφορές φίλων του, του Υπουργείου Πολιτισμού και του Μορφωτικού Ιδρύματος, της Εθνικής Τράπεζας.

ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ ΣΤΗ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ

Τον Ιούλιο του επόμενου χρόνου το 1983, ο Σύλλογος, μετά από πρόσκληση του αντιπροσωπευτικού ομίλου για λαϊκούς χορούς και τραγούδια «Ντήμιταρ Μπλαγκόεφ» της πόλης Σούμεν Βουλγαρίας, επισκέπτεται με τα χορευτικά συγκροτήματά του και το ρεμπέτικο συγκρότημα του Μουσικού Εργαστηριού Ευόσμου.

Συνέχεια στη σελ. 10

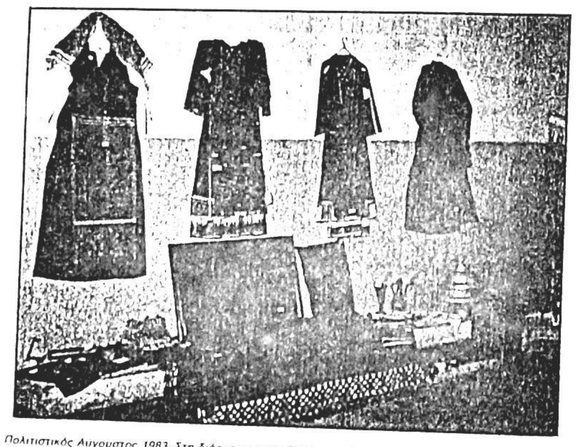

Πολιτιστικός Αύγουστος 1983. Στη διάρκεια των εκδηλώσεων λειτούργησε και λαογραφική έκθεση με παραδοσιακά αντικείμενα που την επισκέφθηκαν χιλιάδες επισκέπτες.

Πολιτιστικός Αύγουστος 1983. Στις εκδηλώσεις της χρονιάς αυτής μετείχε και το ρεμπέτικο συγκρότημα του Μουσικού Εργαστηριού Ευόσμου.

Αναδρομές στην ιστορία του τόπου μας

Η ΣΙΝΔΟΣ από το 1924 ως το 1940

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟ

Επίσης από την Επιτρ. Απαλλοτριώσεως ζητήσαμε και μας δόθηκε επίσημα γυμναστικό γήπεδο λίγο πέρα από το πασάζο δίπλα στη Σιδ γραμμή. Αυτό δεν μπορέσαμε να το αξιοποιήσουμε και επί Μεταξά, νομίζω, μας το πήραν και το δώσανε για οικόπεδα. Είναι αλήθεια ότι πολλοί συγχωριανοί μας φυσικά οι ηλικιωμένοι δεν έθλεπαν με καλό μάτι αυτήν την προσδευτική κίνησή μας και όταν βάλαμε μπρος να περιφράξουμε το οικόπεδο πίσω από το Σταθμό εκεί που αργότερα κτίσαμε τη Λέσχη, μερικοί φωνάζανε: «Εδώ δέναμε τα άλογά μας και θοσκούσαν...» και κάτι τέτοια. Ζητήσαμε εν τούτοις και πήραμε από τη Γεωργική Σχολή Θεσσαλονίκης 180 δενδρύλλια τα οποία μόνοι μας φυτέψαμε εκεί αφήνοντας στη μέση το χώρο που θα κτιζόταν η οικοδομή.

Κατα το 1934 έφτασε πια η ώρα να βάλουμε μπρος το κτίσιμο. Μέλος του Συλλόγου μας ήταν ο Δημήτρης Κατίδης. Αυτός ήτανε οικοδόμος ο καλύτερος μέσα στη Σίνδο. Σ΄ αυτόν αναθέσαμε να κάνει τη μελέτη και το σχέδιο και μας δήλωσε ρητώς ότι δε θα πάρει δεκάρα ούτε για τη μελέτη, ούτε και για την κατασκευή, αρκεί να δούλευαν σαν θοηθοί του τα μέλη του Συλλόγου. Έτσι ανασκουμπωθήκαμε όλοι μας και θάλαμε μπρος το έργο με ενθουσιασμό. Στην αρχή ανοίξαμε τα θεμέλια και φέραμε την ξυλεία κλπ. Μια μέρα θγάζω μια ανακοίνωση και την τοιχοκολλούμε σε όλα τα καφενεία του χωριού «Οποιος θέλει, γράφω, να μας θοηθήσει στο κτίσιμο της Λέσχης, την Κυριακή το πρωί να ζέψει το κάρο του και να πάει στο... τάδε... τουθλοποιείο (που ήταν κάπου εκεί έξω από τη Θεσσαλονίκη περίπου οκτώ χιλ. απόσταση από τη Σίνδο) και να μας φέρει ένα κάρο τούθλα». Το αποτέλεσμα ήταν συγκινητικό. Εκατονταδες κάρα σχημάτισαν ουρά από το χωριό ως το τουθλάδικο. Ως το απόγευμα τα τουθλα είχαν έρθει όλα. Οι παπούδες εκείνοι που τους νομίζαμε για αντιδραστικούς, πρώτοι ξεκινήσανε.

Ο Δημητράς ο Κατίδης από την επομένη θάζει εμπρός και μεις φτιάχνουμε λάσπη, κουθαλάμε τούθλα, πέτρες κλπ. Φυσικά κατά τη διάρκεια των τριών και πάνω χρόνων που είχαν περάσει γραφηκαν μέλη του Συλλόγου όλοι οι νέοι του χωριού και το δυναμικό μας ήταν μεγάλο. Η δουλειά δεν διακοπτόταν ούτε τις Κυριακές. Συνεχιζόταν και όσο ανέθαινε το οίκημα, ανέθαινε και ο ενθουσιασμός. Παραγγείλαμε και τα κουφώματα σε δικό μας μαραγκό. Μπήκε η στέγη, έγιναν οι σουθάδες και το όνειρό μας έγινε πραγματικότητα. Αργότερα οιγά οιγά μπήκαν τα έπιπλα, έγινε η σκηνή, η βιβλιοθήκη κλπ. Τώρα πια με το δίκιο τους και οι ποδοσφαιρόφιλοι ζητούσαν να οργανωθεί η ποδοσφαιρική ομάδα. Έτσι αποφασίσαμε να φτιάξουμε τα ποδοσφαιρικά παπούτσια και τη δουλειά αυτή την ανέλαθε ο εκ των μελών του Συλλόγου Αθηνόδωρος Ριμπίδης που ήτανε τσαγγάρης και μας τα έφκιαξε χωρίς να πάρει δεκάρα για τον κόπο του. Για γήπεδο χρησιμοποιούσαμε πάντα την πλατεία που ήταν το Ηρώο και που μας θόλευε καλύτερα γιατί θρισκόταν κοντά στη Λέσχη.

ΗΛΕΚΤΡΙΚΟ ΡΕΥΜΑ

Αυτά τα χρόνια από τη Ρουμανία είχαν έρθει οι πέντε αδελφοί Παντελεμίδη από τους οποίους μάλιστα ο ένας, ο Γιώργος, ήταν και καλός ποδοσφαιριστής και άνοιξαν στη Σίνδο αλευρόμυλο, πρότειναν δε και στην Κοινότητα να ηλεκτροφωτίσουν με δική τους ηλεκτροπαραγωγό μηχανή, τους δρόμους αλλά και τις κατοικίες του χωριού. Υπέγραψαν έτσι σύμθαση με την Κοινότητα για μια πενταετία. Έτσι για πρώτη φορά είδε ηλεκτρικό ρεύμα και η Σίνδος και εξυπηρετούνταν και ο Σύλλογος. Στους δρόμους της Κοινότητας είχαν τοποθετηθεί περίπου 60 λάμπες, αλλά από τα σπίτια του χωριού πολύ λίγα πήρανε ρεύμα. Καμιά εικοσαριά μεταξύ των οποίων και γω. Έτσι μετά την πάροδο της πενταετίας διέκοψε τη λειτουργία του ώσπου μετά την κατοχή ανέλαθε η ΔΕΗ.

Κατά τη διάρκεια των χρόνων αυτών συνεχιζόταν τα αποσταγγυστικά έργα και μεταφέρθηκε και η κοίτη του Αξιού ποταμού πέρα από τη Χαλάστρα και ο γεωργικός κλήρος συμπληρώθηκε και αυξήθηκε με τη διανομή του Τσαλικόθου.

Αναμνήσεις

του πρώην γραμματέα της Κοινότητάς μας κ. ΑΡΧΟΝΤΗ Κ. ΑΡΧΟΝΤΗ

Ετσι θελτιώθηκαν αρκετά και τα οικονομικά των αγροτών οι οποίοι εκείνα τα χρόνια από πουθενά αλλού δεν μπορούσαν να θγάλουν δεκάρα.

Από το 1934 και πέρα οι εκδηλώσεις στο Σύλλογο ήταν πιο συχνές και πιο συστηματικές. Η αρχή μας ήταν να μη συζητάμε πολιτικά θέματα μέσα στο σύλλογο και να μην παίρνει θέση ο Σύλλογος σε τέτοια ζητήματα. Μπορούσε να έχει ο καθένας τις πολιτικές του πεποιθήσεις, αλλά να μη συζητεί μέσα στη Λέσχη πολιτικά. Μόνο για ζητήματα της Κοινότητάς μας μπορούσαμε να συζητούμε και να παίρνουμε μια θέση πανω σ΄ αυτά, διότι αφορούσαν την πρόοδο του χωριού μας. Και για να τελειώνουμε με το Σύλλογο για την πρώτη την προπολεμική περίοδο ως τον πόλεμο του 1940, θυμάμαι πως σαν πρόεδρο τα περισσότερα χρόνια θγάζαμε τον Κυριάκο Γρηγοριάδη και τελευταία το Μ. Γκαμανή. Δεν θυμάμαι αν ενδιαμέσως ψηφίσαμε και άλλους. Η ποδοσφαιρική ομάδα στην οποία σαν καλύτεροι παίχτες ήταν ο Γ. Παντελεμίδης, ο Ζαχ. Κατίδης και άλλοι, έδινε μας με ομάδες των γειτονικών χωριών και των συνοικιών της Θεσσαλονίκης.

Ο Γρηγοριάδης πιο ηλικιωμένος από μας, Κωνσταντινουπολίτης απ΄ αυτούς που έπαιρνε μέρος στην πολιτιστική κίνηση της Πόλης, ήξερε να διευθύνει με μαεστρία τους χορούς που δίναμε τακτικά πια στη Λέσχη. Θρώτα πρώτα η είσοδος για τη χοροεσπερίδα επιτρεπόταν μόνο σε ζευγάρια. Κανένας μεμονωμένος δεν μπορούσε να μπει. Μουσική φέρναμε απ΄ τη Θεσσαλονίκη. Το πρόγραμμα ήταν τυπωμένο στο τυπογραφείο και διανεμόταν σε όλους και σε όλες.

Επαίρνες το πρόγραμμα από τη ντάμα και σημείωνες το όνομά σου δίπλα στο χορό που συμφωνούσες να χορέψεις μαζί της. Πρώτος χορός ο Καλαματιανός. Με αυτόν άρχιζε η χοροεσπερίδα. Έπειτα ο Χασάπικος και εν συνεχεία οι Ευρωπαϊκοί. Ταγκό, Φοξ-Βαλς και εν συνεχεία Καστρίλιες και Λανσέδες που τις διευθύνε ο Τρηγοριάδης. Ζεϊμπέκικα και καρσιλαμάδες απαγορεύονταν αυστηρά. Εν τω μεταξύ θάζαμε και κανένα λαχείο και έτσι κάμποσα λεφτά μπαίνανε στο ταμείο του Συλλόγου και πλουτίζοταν η βιβλιοθήκη και γενικά ο εξοπλισμός της Λέσχης.

Εως το 1936 ήμουν Γραμματέας του Συλλόγου. Με τη δικτατορία του Μεταξά (4 Αυγούστου '36) παραιτήθηκα γιατί ήμουν γραμματέας της Κοινότητας και μπορούσε να με απολύσει, γιατί ο Μεταξάς δεν σήκωνε πολιτιστικές κινήσεις και γενικά προσδευτικές οργανώσεις. Στη θέση μου στο Σύλλογο μπήκε ο αδελφός μου Γιάννης, που είχε διακόψει εν τω μεταξύ τις σπουδές του στο Πανεπιστήμιο. Λίγο πολύ ο Σύλλογος συνέχισε τη δράση του ως την κατοχή και μετά τα ήρθαν πρόσφυγες στο χωριό και αναγκασθήκαν να θάλουν και μέσα στη Λέσχη οικογένειες.

Μετά τον πόλεμο άρχισε η δεύτερη περίοδος του Συλλόγου αλλά εγώ δεν ήμουν πια εκεί και δεν ξέρω τι δραστηριότητα ανέπτυξε.

Αυτές τις λεπτομέρειες για την ίδρυση και τη δράση του Συλλόγου τις περιγράφω γιατί θλέπω στην τηλεόραση τώρα (εν σωτηρίω έτει 1983) να παρουσιάζονται νέοι και να συζητούν πώς πρέπει να κάνουν στο χωριό τους κάποιο Σύλλογο εκπολιτιστικό και άλλοι που μόλις τωρα ξεκίνησαν. Να τα ξέρουν λοιπόν αυτά και οι σημερινοί νέοι της Σίνδου για την ιστορία.

Τον ερασιτεχνικό θίασο αποτελούσαμε, εγώ, οι αδελφοί Κ. και Αλεξ Γρηγοριάδης, Τ. Καφετζής ή Τζουρας, Αθην. Ριμπίδης, Θωμ. Μητσάκης, Ι. Βαφειάδης, Δημ. Σπανός και άλλοι που δυστυχως δεν μπορω να θυμηθω. Στο υποθολείο μόνιμος υποθολέας ο αδελφός μου Γιάννης και σκηνοθέτης ο υποφαινόμενος.

Πολλά «κάναμε» είπα. Αλλά ποιος έμπαινε μπροστά; Ο Αρχοντής.

Ακόμα στο σύλλογο γινόταν διαλέξεις και για ένα διάστημα είχαμε φέρει και χοροδιδάσκαλο που δίδαξε ευρωπαϊκούς χορούς.

Στη λέσχη απαγορεύονταν τα χαρτιά και παίζαμε μόνο τάθλι και σκάκι. Στο σκάκι πολλοί είχαν γίνει τέλειοι μαστόροι.

Αυτά για το Σύλλογο

ΑΛΛΕΣ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ

Αναμνήσεις από τη σκοπιά του γραμματέα της Κοινότητας

Στα 1934 προκηρύχθηκαν Κοινοτικές εκλογές. Ο Σύλλογος έθαλε σαν σκοπό του να πάρουμε την Κοινότητα στα χέρια μας, θγάζοντας συμθούλιο και φυσικά και πρόεδρο από τα μέλη του Συλλόγου. Τα χρόνια εκείνα οι κτηνοτρόφοι του χωριού δηλαδή οι τσορπατζήδες είχανε δική τους φορα και φρόντιζαν να έχουν υποχείριό τους τον εκάστοτε Πρόεδρο και το Κοιν. Συμθούλιο.

Οι αγρότες που ήταν και οι περισσότεροι, φυσικά αντιδρούσαν. Τους αγρότες λοιπόν αγκαλιάσαμε εμείς γιατί και η μεγάλη πλειοψηφία των νέων ήταν αγρότες και έτσι πήραμε την Κοινότητα στα χέρια μας.

Το νέο Κοιν. Συμθούλιο εξέλεξε για Πρόεδρο τον εκ των μελών του Συλλόγου Δημοσθένη Παπαδόπουλο και διόρισε εμένα ως Γραμματέα, διότι τότε οι γραμματείς ήταν έκτακτοι και διορίζονταν και απολύονταν από το Κοιν. Συμθούλιο.

Από τις πρώτες μας αποφάσεις ήτανε η ανέγερση Κοινοτικού οικήματος για στέγαση του Ταμείου της Κοινότητας και της Υποδιοίκησης Χωροφυλακής Σίνδου. Αυτό που υπάρχει και σήμερα δίπλα στο Σιδ Σταθμό.

Αρχίσαμε επίσης τη χαλικόστρωση μερικών (των κεντρικότερων) δρόμων του συνοικισμού, φυτέψαμε πευκα στο χωρο από το γραφείο ως το πασάζο συνεχίσαμε τα αποστραγγιστικά, κάναμε δενδροστοιχία μέχρι καραγάτσια κλπ.

Από τα κοινόχρηστα λειθαδια πολλές χιλιαδες στρέμματα τα είχαν εκχερσώσει και τα καλλιεργούσαν αυθαίρετα διάφοροι επιτήδειοι. Ηρθαμε απόφαση αυτά να τα κάνουμε μια προσωρινή ενοικίαση για μια τριετία στους κατοίκους όλους, αφου τα χωρισαμε σε τρίων κατηγοριών κομμάτια, δηλαδή σε 4 στρέμματα για τις μικρές οικογένειες, 6 για τις μεγαλύτερες και 8 για τις πιο μεγάλες. Για τη δουλειά αυτή φέραμε Τοπογρ Συνεργείο που μέτρησε, αποτύπωσε και τεμάχισε τις εκτάσεις αυτές και φυσικά αυτή η δουλειά και μεγάλη, και κοπιαστική ήτανε και κόστισε αρκετά.

Το κάθε κομμάτι (που ήταν όλα γύρω στα 500 γιατί τόσες ήτανε και οι δικαιούχες οικογένειες) πήρε τον αριθμό του. Κατόπι καλέσαμε όλους και τραθήξανε κλήρο και πήρε η κάθε οικογένεια από ένα κομμάτι με ενοίκιο κατά στρέμμα 100 δραχμές. Αυτό όμως ήταν παρόνομο και το ξέραμε. Κανείς δεν είχε το δικαίωμα να παραχωρεί Κοινοτική περιουσία χωρίς δημοπρασία έστω και με ενοίκιο. Όμως αν τα θγάζαμε στη δημοπρασία, θα τα παίρνανε οι λεφτάδες και θα αφελουνταν θέθαια το Κοιν. Ταμείο, αλλά θα ζημιώναν οι αγρότες.

Ίσως μας πέρασε η ιδέα πως λόγω του ιερού σκοπού θα εκαμνε η Νομαρχία τα στραθά μάτια και θα ενέκρινε αυτή την παρανομία μας. Στείλαμε λοιπόν τα χαρτιά στη νομαρχία για έγκριση. Σε λίγες μέρες ο φάκελλος επιστρέφεται γιατί η απ΄ ευθείας ενοικίασις, όπως έλεγε η διαταγή, ήταν παράνομη και έπρεπε να τα θγάλουμε στη δημοπρασία. Αυτό όμως δεν συνέφερε ούτε στους αγρότες, ούτε σε μας που μας ψήφισαν. Και τότε έκαμα έναν άθλο. Πάω στο τυπογραφείο και παραγγέλνω πενταπλόσια έντυπα πρακτικά δημοπρασίας. Τα πήρα, συμπλήρωσα στο καθένα τον αριθμό του τεμαχίου που δηθεν θγαίνει στη δημοπρασία και τον αριθμό των στρεμμάτων, σύμφωνα με την κλήρωση που είχαμε κάνει, έγραψα στο κάθε πρακτικό και το όνομα του. τελευταίου πλειοδότου και άφησα στη μέση κενές 4-5 σειρές για να υπογράφουν και άλλοι που δηθεν χτύπησαν στη δημοπρασία αυτά το κομμάτι που έμεινε στον τελευταίο με 100 ή 102 ή 97 δρχ., κατά στρέμμα και μετα από αυτην τη δουλειά τους κάλεσα όλους και έθαζε ο καθένας υπογραφές στο δικό του χαρτί και τρεις τέσσερις στα άλλα πρακτικά και έτσι έγινε η... δημοπρασία! Έναν ολόκληρο όγκο από χαρτιά τον έστειλα στη Νομαρχία η οποία φυσικά κουτί δεν ήταν αλλά εν πάσει περιπτώσει τον ενέκρινε.

Αλλά θα συνεχίσουμε

Νέοι πλαισιώστε τους τοπικούς μας κοινωνικούς φορείς και δραστηριοποιηθείτε για τα κοινά.

Φωτογραφία του 1925, πριν από 58 ολόκληρα χρόνια. Ο κ. Αρχοντής Αρχοντης μπροστά από το συντριβάνι του Μπέη της Σίνδου, φωτογραφούμενος μαζί με άλλους Σινδιώτες (το συντριβάνι διακρίνεται πίσω από τα πρόσωπα).

ΣΥΝΕΡΓΕΙΟ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ SERVIS
ΗΛΕΚΤΡΟΛΟΓΟΣ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΟΣ ΕΓΚΕΦΑΛΟΣ
ΕΜΠΟΡΙΑ ΑΝΤΑΛΛΑΚΤΙΚΩΝ
Ι. ΣΩΤΗΡΙΑΔΗΣ & Σια Ο.Ε.
ΤΗΛ 798 090 ΣΙΝΔΟΣ

Δέκα χρόνια συνεχούς πολύπλευρης δραστηριότητας για το ανέβασμα του μορφωτικού, του πολιτιστικού και του αθλητικού επιπέδου του τόπου μας.

Μορφωτικός Πολιτιστικός Σύλλογος Σίνδου

Συνέχεια από σελ. 8

μπέτικο συγκρότημα του Μουσικού Πολιτιστικού Εργαστηρίου Ευόσμου, για τέσσερις ημέρες τη γειτονική Βουλγαρία, όπου δίνει στην πόλη Σούμεν δυο μουσικοχορευτικές παραστάσεις, ενθουσιάζοντας το θουλγάρικο κοινό και σκορπώντας ρίγη συγκίνησης και δάκρυα χαράς στους Έλληνες πολιτικούς πρόσφυγες, που για πρώτη φορά συναντούσαν συγκροτήματα από την πατρίδα

ΚΑΙ ΑΛΛΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

Με την επιστροφή των μελών του Συλλόγου από τη Βουλγαρία πραγματοποιείται ο «Πολιτιστικός Αύγουστος '83», με πλήθος πάλι από ποικίλλες εκδηλώσεις, στις οποίες μεταξύ άλλων ξεχωρίζει το χορευτικό συγκρότημα των Βλάχων της Βέροιας.

Το φθινόπωρο του ίδιου χρόνου ο Σύλλογος σε συνεννόηση με την υπεύθυνη των α-

Το πρώτο χορευτικό συγκρότημα του Μορφωτικού - Πολιτιστικού Συλλόγου Σίνδου

τη συμμετοχή πολλών παιδιών, ενώ το καλοκαίρι ο «Πολιτιστικός Αύγουστος» περιλαμβάνει μεταξύ των άλλων αγώνα βόλεϊ γυναικών «Καμπανιακού» Χαλάστρας - «Ομόνοιας» Σίνδου, συναυλία δημοτικού τραγουδιού με την Νίτσα Τσίτρα και τον Κώστα Κουφογιάνκο και εκδήλωση-συζήτηση για τα ναρκωτικά.

Τον Ιανουάριο του 1985 ο Σύλλογος εγγράφεται στην Ελληνική Φίλαθλη Ομοσπονδία

τικά συγκροτήματα του Συλλόγου συμμετέχουν σε πλήθος εκδηλώσεις τόσο στη Σίνδο, όσο και σε πολλές πόλεις και κωμοπόλεις της Βόρειας Ελλάδας

Τον Ιανουάριο του 1986 το τμήμα πιγκ-πογκ συμμετέχει στο Πανελλήνιο Πρωτάθλημα που διεξάγεται στο στάδιο Ειρήνης και Φιλίας, ενώ το καλοκαίρι του ίδιου έτους διεξάγεται ο «Πολιτιστικός Αύγουστος» με χαρακτηριστικές εκδηλώσεις την θεατρική παράσταση των μελών της «ΙΘΑΚΗΣ» και την παρουσίαση του χορευτικού συγκροτήματος της Άρνισσας.

Αξιομνημόνευτη περισυνή εκδήλωση του Συλλόγου είναι η εμφάνιση της θαυμάσιας χορωδίας Θεσ/νίκης ΟΡΦΕΑΣ, στις 27 Οκτωβρίου, σε γιορτή που οργάνωσε ο σύλλογος τιμώντας τα εβδομηντατέντε χρόνια από την απελευθέρωση της Σίνδου από τους Τούρκους.

Φέτος ο Μορφωτικός και Πολιτιστικός Σύλλογος ίδρυσε τμήματα μπάσκετ για μικρούς και μεγάλους. Μάλιστα από τον Σεπτέμβριο θα συμμετάσχει και στα επίσημα τοπικά πρωταθλήματα της Ένωσης Καλαθοσφαιρικών Σωματείων Θεσσαλονίκης (ΕΚΑΣΘ).

Η ΠΟΡΕΙΑ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Πέρυσι, για λόγους που αναλυτικά παραθέσαμε σε προηγούμενο φύλλο της εφημερίδας μας, δεν πραγματοποιήθηκαν οι εκδηλώσεις του «Πολιτιστικού Αυγούστου», οι οποίες θα γίνουν όμως φέτος, που συμπληρώνονται δέκα χρόνια από την ίδρυση του Μορφωτικού και Πολιτιστικού Συλλόγου.

Και βέβαια, όπως γίνεται φανερό, δέκα χρόνια δράσης και προσφοράς ενός Σωματείου που καταξιώθηκε στη Σίνδο και τη γύρω περιοχή, δεν είναι δυνατό να καταγραφούν στον περιορισμένο χώρο ενός ρεπορτάζ.

Προσπαθήσαμε όμως να αναφέρουμε περιληπτικά τις κυριότερες εκδηλώσεις του Συλλόγου, που σηματοδότησαν τη μέχρι σήμερα πορεία του, μέσα από αντίξοες, πολλές φορές, συνθήκες. Εκδηλώσεις που ασφαλώς είναι αρκετές για να δώσουν το στίγμα του Σωματείου αυτού και να κάνουν κατανοητό τον αμετάθετο προσανατολισμό του για διαρκές ποιοτικό ανέβασμα του μορφωτικού, πολιτιστικού και αθλητικού επιπέδου του τόπου μας.

ΘΟΔΩΡΟΣ ΓΚΛΑΒΕΡΗΣ

Ο όρος «λαϊκή συμμετοχή» σημαίνει να βοηθάμε όλοι μας ενεργά την Κοινότητα, το συνεταιρισμό, τους κοινωνικούς μας φορείς, τον τόπο μας.

ΚΑΙ ΛΑΪΚΟ ΓΛΕΝΤΙ

Στον «Πολιτιστικό Αύγουστο» του έτους αυτού αξιοσημείωτη είναι η συμμετοχή στις εκδηλώσεις των μελών της Θεραπευτικής Κοινότητας «ΙΘΑΚΗ», η επίδειξη του τμήματος ενόργανης γυμναστικής της «Ομόνοιας» και η καθιέρωση της πολύ πετυχημένης και απαραίτητης πλέον θραδιάς ταθέρνας, στην οποία κυρίαρχη θέση κατέχει το γνήσιο και παραδοσιακό ελληνικό λαϊκό γλέντι και φαγοπότι, με τη συνοδεία λαϊκής και δημοτικής μουσικής.

Στο μεταξύ τα τμήματα σκάκι και πιγκ-πογκ του Συλλόγου παρουσιάζουν αξιόλογη δραστηριότητα, συμμετέχοντας σε τοπικά και πανελλήνια πρωταθλήματα, με αξιόλογα αποτελέσματα, που καταξιώνουν τον Σύλλογο στους χώρους αυτούς. Παράλληλα τα χορευτικά συγκροτήματα του Συλλόγου συμμετέχουν σε πλήθος εκδηλώσεις τόσο στη Σίνδο, όσο και σε πολλές πόλεις και κωμοπόλεις της Βόρειας Ελλάδας

Τον Ιανουάριο του 1986 το τμήμα πιγκ-πογκ συμμετέχει στο Πανελλήνιο Πρωτάθλημα που διεξάγεται στο στάδιο Ειρήνης και Φιλίας, ενώ το καλοκαίρι του ίδιου έτους διεξάγεται ο «Πολιτιστικός Αύγουστος» με χαρακτηριστικές εκδηλώσεις την θεατρική παράσταση των μελών της «ΙΘΑΚΗΣ» και την παρουσίαση του χορευτικού συγκροτήματος της Άρνισσας.

Αξιομνημόνευτη περισυνή εκδήλωση του Συλλόγου είναι η εμφάνιση της θαυμάσιας χορωδίας Θεσ/νίκης ΟΡΦΕΑΣ, στις 27 Οκτωβρίου, σε γιορτή που οργάνωσε ο σύλλογος τιμώντας τα εβδομηντατέντε χρόνια από την απελευθέρωση της Σίνδου από τους Τούρκους.

Φέτος ο Μορφωτικός και Πολιτιστικός Σύλλογος ίδρυσε τμήματα μπάσκετ για μικρούς και μεγάλους. Μάλιστα από τον Σεπτέμβριο θα συμμετάσχει και στα επίσημα τοπικά πρωταθλήματα της Ένωσης Καλαθοσφαιρικών Σωματείων Θεσσαλονίκης (ΕΚΑΣΘ).

Η ΠΟΡΕΙΑ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Πέρυσι, για λόγους που αναλυτικά παραθέσαμε σε προηγούμενο φύλλο της εφημερίδας μας, δεν πραγματοποιήθηκαν οι εκδηλώσεις του «Πολιτιστικού Αυγούστου», οι οποίες θα γίνουν όμως φέτος, που συμπληρώνονται δέκα χρόνια από την ίδρυση του Μορφωτικού και Πολιτιστικού Συλλόγου.

Και βέβαια, όπως γίνεται φανερό, δέκα χρόνια δράσης και προσφοράς ενός Σωματείου που καταξιώθηκε στη Σίνδο και τη γύρω περιοχή, δεν είναι δυνατό να καταγραφούν στον περιορισμένο χώρο ενός ρεπορτάζ.

Προσπαθήσαμε όμως να αναφέρουμε περιληπτικά τις κυριότερες εκδηλώσεις του Συλλόγου, που σηματοδότησαν τη μέχρι σήμερα πορεία του, μέσα από αντίξοες, πολλές φορές, συνθήκες. Εκδηλώσεις που ασφαλώς είναι αρκετές για να δώσουν το στίγμα του Σωματείου αυτού και να κάνουν κατανοητό τον αμετάθετο προσανατολισμό του για διαρκές ποιοτικό ανέβασμα του μορφωτικού, πολιτιστικού και αθλητικού επιπέδου του τόπου μας.

ΘΟΔΩΡΟΣ ΓΚΛΑΒΕΡΗΣ

Ο όρος «λαϊκή συμμετοχή» σημαίνει να βοηθάμε όλοι μας ενεργά την Κοινότητα, το συνεταιρισμό, τους κοινωνικούς μας φορείς, τον τόπο μας.

Πρόσκληση για συμμετοχή στις διάφορες εκδηλώσεις «Πολιτιστικού Αυγούστου»

Προκειμένου να οργανωθούν οι διάφορες αθλητικές και πολιτιστικές εκδηλώσεις που θα πραγματοποιηθούν στα πλαίσια των εφετεινών εκδηλώσεων «πολιτιστικός Αύγουστος 88» η διοίκηση του Μορφωτικού-Πολιτιστικού Συλλόγου καλεί:

- Όσους από τους κατοίκους θέλουν να πάρουν μέρος στο αγώνισμα «λαϊκός ανώμαλος δρόμος, να το δηλώσουν στο σύλλογο (απογευματινές ώρες, τηλ. 799.290).

Το αγώνισμα του ανώμαλου δρόμου θα διεξαχθεί χωριστά για τα παιδιά ηλικίας μέχρι 13 χρόνων (αγόρια και κορίτσια) τα οποία και καλούνται επίσης να δηλώσουν συμμετοχή.

- Καλούνται επίσης όλα τα παιδιά (αγόρια και κορίτσια) από 9 μέχρι 12 χρόνων που θέλουν να πάρουν μέρος στα παραδοσιακά παιχνίδια (διελκυστίδα, τσουβαλοδρομία κλπ.) να δηλώσουν συμμετοχή.
- Καλούνται ακόμα όλα τα παιδιά να πάρουν μέρος στο διαγωνισμό ζωγραφικής ανοιχτού χώρου που θα γίνει στην αυλή του Α΄ δημοτικού σχολείου την Τετάρτη 10 Αυγούστου στις 7 μ.μ.
- Παρακαλούνται τέλος οι οικογένειες που επιθυμούν να φιλοξενήσουν μέλη του Βουλγάρικου χορευτικού συγκροτήματος «Ντήμιταρ Μπλαγκόεφ» να το δηλώσουν στο Σύλλογο, τις απογευματινές ώρες στο τηλέφωνο 799.290.

Επιτροπείζιας Αντισφαίρισης (ΕΦΟΕΠΑ), ενώ πιο μπροστά είχε γίνει μέλος της Ελληνικής Σκακιστικής Ομοσπονδίας. Τον ίδιο χρόνο αποφασίζεται από τη Γενική Συνέλευση του Συλλόγου η τροποποίηση του Καταστατικού, που εμπλουτίζει τις δυνατότητες του Συλλόγου για την ίδρυση τμημάτων μπάσκετ, θάλεϋ, ενόργανης γυμναστικής, χαντ-μπωλ, ποδηλασίας κλπ. Η τροποποίηση εγκρίνεται με την 721/1985 απόφαση του Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης.

ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΤΜΗΜΑ ΠΙΓΚ-ΠΟΓΚ

Το έτος 1984 ο Σύλλογος ιδρύει το τμήμα πιγκ-πογκ, με νασκαφών της Νεκρούπολης Σίνδου κ. Δεσποινή, πραγματοποιεί ενημερωτική εκδήλωση για τα πολύ πλούσια ευρήματα της περιοχής μας, όπου μέσα από την προβολή εικόνων, ολάτις, η έμπειρη αρχαιολόγος παρουσιάζει αναλυτικά τα κυριότερα των ευρημάτων και αναφέρεται στη μακραίωνη ιστορία του τόπου μας.

ΕΜΕΙΣ ΚΑΙ ΟΙ ΝΕΟΙ

Συνέχεια από σελ. 5

οδηγούν σε πράξεις που εσύ τις καταδικάζεις.

Η νεολαία μας κατηγορείται σήμερα π.χ. ότι δείχνει πλήρη αδιαφορία για τα κοινά, και ότι δεν συμμετέχει σ' αυτά. Σωστά, αλλά όπως προαναφέραμε ήδη, οι αξίες που η σημερινή κοινωνία προβάλλει δεν έχουν πια νόημα για τους νέους μας. Μιλάμε π.χ. για αξιοκρατία, αλλά ψάχνουμε να τη θρούμε μέσα σε στίβες νομικών διατάξεων και εγκυκλίων. Οι νέοι που παίρνουν μέρος σε κάποιο διαγωνισμό για να κατακτήσουν κάποια θέση, απογοητεύονται για τον τρόπο που εφαρμόζεται η αξιοκρατία. Και δεν μιλάμε για οποιαδήποτε συγκεκριμένη περίοδο, αλλά για ανέκαθεν.

Τα κόμματα ενδιαφέρονται για τη νεολαία μόνο με λόγια και μόνο όταν αυτά που διακήρύττουν εξυπηρετούν τα κομματικά τους συμφέροντα. Τα συγκεκριμένα πρακτικά μέτρα για τη νεολαία ήταν πάντα ελάχιστα και σποραδικά. Και η νεολαία ξέρει να εκτιμάει τα σωστά απ' αυτά. Η καθιέρωση π.χ. της κάρτας των νέων που έγινε πρόσφατα από το Υπουργείο Πολιτισμού και τη Γενική Γραμματεία Νέας Γενιάς, βρήκε τεράστια απήχηση στη νεολαία μας. Τις πρώτες κι όλας μέρες της κυκλοφορίας της διατέθηκαν 100.000 κάρτες. Κι αυτό δείχνει ότι η νεολαία ξεχωρίζει τα μέτρα που την εξυπηρετούν και τα στηρίζει. Με λίγα λόγια χρειάζονται κίνητρα ικανά να ωθήσουν τη νεολαία στην αλλαγή των συμπεριφορών της.

Η συνήθης κατηγορία είναι ότι η νεολαία δεν ενδιαφέρεται καθόλου για τα κοινά και ότι δεν συμμετέχει σ' αυτά. Ότι προτιμάει να διαθέτει τον ελεύθερο χρόνο της σε μικροχαρές και μικροαπολαύσεις, ενώ θα μπορούσε να διαθέτει τη νεανική ορμή της για ωφέλιμες δραστηριότητες μέσα από τους κοινωνικούς φορείς. Φυσικά το πρόβλημα είναι υπαρκτό. Αλλά αυτό ακριβώς αποτελεί και την ακμή του προβλήματος «νεολαία». Το ότι δεν μετέχουν οι νέοι στα κοινά είναι γεγονός, αλλά μήπως όμως εμείς οι ίδιοι τους κράτμε έξω από κάθε διαδικασία και από κάθε απόφαση και ενέργεια που αφορά τα κοινά; Μήπως τους αγνοούμε ακόμα και όταν αποφασίζουμε για θέματα που άμεσα τους αφορούν και που οι νέοι έπρεπε να έχουν τον πρώτο λόγο γι' αυτά; Τους καλέσαμε ποτέ να συζητήσουμε για τα προβλήματά τους, για τα αιτήματά τους και για τις ιδέες τους, να συζητήσουμε μαζί τους φιλικά και αδελφικά για να θρούμε τρόπους για την αντιμετώπιση των προθλημάτων τους;

Η νεολαία κατηγορείται επίσης για τεμπελιά. Σκέφθηκε κανείς μήπως πρόκειται για μια —ανορθόδοξη φυσικά— διαμαρτυρία κατά της καταναλωτικής κοινωνίας που πολλοί την προτείνουν για πρότυπο; Καταναλώνει —λένε— η νεολαία τον καιρό της στις καφετέριες, στα μπιλιάρδα, στα ηλεκτρονικά παιχνίδια κλπ. Τη στιγμή που δημιουργήσαμε πόλεις-τέρατα στις οποίες δεν υπάρχει πια επικοινωνία ανάμεσα στους ανθρώπους, οι νέοι δικαιολογημένα αναζητούν τη χαμένη κοινωνικότητά τους σε οργανωμένους χώρους συγκέντρωσης που την άδεια για τη λειτουργία τους τη χορηγεί η ίδια η πολιτεία, κι αυτό γιατί δεν είναι σε θέση να προσφέρει κάτι καλύτερο στους νέους.

Όλα αυτά αποτελούν μόνο την κορυφή του προθλήματος «νεολαία». Το κύριο είναι πάντα ότι η νεολαία της εποχής μας δεν έχει μπροστά της στόχους, δεν έχει κάποιο όνειρο που να πιστεύει σ' αυτό και να παλαίψει γι' αυτό. Έτσι όπως πλάσαμε τη ζωή φαίνεται ότι όλα τελικά θα τα αναλάθουν οι κομπιούτερς και ότι στο μέλλον θα ονειρεύονται οι ηλεκτρονικοί υπολογιστές για λογαριασμό των ανθρώπων.

Φυσικά —όπως έγινε σ' όλες τις περασμένες εποχές— η νεολαία από το μεταθατικό στάδιο της κριτικής και της αμφισθήτησης που θρίσκεται σήμερα θα λαμπικάρει τις ιδέες της, θα χαράξει νέους στόχους, θα στήσει οράματα και θα αγωνιστεί γι' αυτά. Γιατί η ζωή δεν σταματάει και δεν μένει στάσιμη ποτέ, γιατί μπροστάρης των αγώνων για τις κοινωνικές αλλαγές ήταν πάντα η νεολαία.

Και με τα λάθη της νεολαίας τι γίνεται, θα ρωτήσει ίσως κάποιος. Γι' αυτά, για τα προθλήματα των νέων, αλλά και για τα προθλήματα της νεολαίας της κωμόπολής μας, θα επιχειρήσουμε να μιλήσουμε σε επόμενο σημείωμά μας.

ΜΑΡΚΟΣ ΜΠΕΗΣ
Κοινοτικός Σύμβουλος
Κοινότητας Σίνδου

Κοσμήματα – ωρολόγια
ΚΟΣΜΑΣ ΚΑΒΡΑΚΗΣ
Υπεύθυνο service ωρολογίων – Γραπτή εγγύηση 12 μηνών
ΕΓΝΑΤΙΑ 53 (εντός στοάς)
Τηλ. 275 311, ΘΕΣ/ΝΙΚΗ

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟ ΜΕΣΗΣ ΕΚΠ/ΣΗΣ
ΚΑΤΣΑΝΟΥ ΜΙΧΑΛΗ
ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΟΥ
ΘΕΡΙΝΑ ΤΜΗΜΑΤΑ
- **Α΄ & Δ΄ ΔΕΣΜΗ από 24 Ιουλίου**
- **ΑΝΕΞΕΤΑΣΤΕΩΝ από 1 Αυγούστου**
- **ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΣΙΑΣ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ-ΛΥΚΕΙΟΥ από 1 Αυγούστου**

Βασ. Σοφίας 8, Τηλ. 799.254, 798.137
ΣΙΝΔΟΣ

ΑΠΟ ΤΟ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟ ΕΥΘΥΜΙΑΔΗ ΚΑΙ ΑΠΟ ΤΑ ΒΑΡΕΛΙΑ ΤΗΣ ΠΑΕΓΑ

Η αφόρητη δυσοσμία κάλυψε πάλι τη Σίνδο

Αφόρητη δυσοσμία κάλυψε και πάλι στις 4 Ιουλίου την ατμόσφαιρα της κωμόπολής μας με αποτέλεσμα τις δικαιολογημένες διαμαρτυρίες των Σινδιωτών.

Μόλις έγινε γνωστό το πρόθλημα ο πρόεδρος της Κοινότητάς μας κ. Τρυφ. Ευθυμίου συνοδευόμενος και από μέλη του Κοινοτικού Συμβουλίου κινήθηκε αμέσως για την αντιμετώπισή του. Ύστερα από σχετική έρευνα διαπιστώθηκε ότι η δυσοσμία προέρχονταν από το εργοστάσιο γεωργικών φαρμάκων του κ. Ευθυμιάδη και από τις αποθήκες της ΠΑΕΓΑ.

Ύστερα από τη διαπίστωση αυτή ο πρόεδρος της Κοινότητάς μας ενημέρωσε αμέσως την επιτροπή προστασίας περιβάλλοντος του Υπουργείου Βόρειας Ελλάδας και ζήτησε να συνέλθει αυτή το γρηγορότερο προκειμένου να παρθούν μέτρα για την αντιμετώπιση του προθλήματος.

Πραγματικά η επιτροπή προστασίας περιβάλλοντος του ΥΒΕ συνήλθε εκτάκτως την επομένη (5 Ιουλίου) και αφού ενήργησε επιτόπια έρευνα, διαπίστωσε ότι η δυσοσμία προέρχονταν από ασκέπαστα θαρέλια της θιομηχανίας γεωργικών φαρμάκων «Ευθυμιάδης» τα οποία περιείχαν δύσοσμες πρώτες ύλες παρασκευής γεωργικών φαρμάκων, καθώς και από θαρέλια των γενικών αποθηκών (ΠΑΕΓΑ) τα οποία λόγω της ζέστης είχαν διαρραγεί με αποτέλεσμα το περιεχόμενό τους (παραθείο) να χύνεται στο έδαφος.

Η επιτροπή του ΥΒΕ συνέστησε στους υπεύθυνους της ΠΑΕΓΑ να απομακρύνουν αμέσως τα επικίνδυνα θαρέλια, τα μέλη δε της επιτροπής μαζί με τον πρόεδρο της Κοινότητάς μας κ. Τρυφ. Ευθυμίου και τον Κοινοτικό Σύμβουλο κ. Νικ. Φλώρο αφού συζήτησε με τους κατοίκους των θορειανατολικών συνοικιών της Σίνδου, επισκέφθηκε τη θιομηχανία «Ευθυμιάδη» και συνέστησε στους υπεύθυνους αυτής να σκεπαστούν αμέσως τα θαρέλια τα οποία προκαλούσαν τη δυσοσμία.

Την επομένη (Τετάρτη 6 Ιουλίου) ο πρόεδρος της Κοινότητας ενημέρωσε το Κοινοτικό Συμβούλιο για το θέμα που προέκυψε και την Πέμπτη 7 Ιουλίου επιτροπή της Κοινότητάς μας αποτελούμενη από Κοινοτικούς Συμβούλους με επικεφαλής τον πρόεδρο της Κοινότητάς μας επεσκέφθηκε τον υπουργό Βόρειας Ελλάδας κ. Στ. Παπαθεμελή και του ανέπτυξε το πρόθλημα που δημιουργήθηκε, ο οποίος και υποσχέθηκε ότι σύντομα θα λυθεί αυτό οριστικά.

ΣΥΣΚΕΨΗ ΣΤΟ ΥΒΕ

Την Τρίτη 12 Ιουλίου πραγματοποιήθηκε σύσκεψη στο Υπουργείο Βόρειας Ελλάδας με θέμα την απομάκρυνση των επικίνδυνων θαρελιών της ΠΑΕΓΑ. Στη σύσκεψη πήραν μέρος από την Κοινότητά μας ο πρόεδρος κ. Τρ. Ευθυμίου και ο κοινοτικός σύμβουλος κ. Κ. Θεοφάνης, παραθρέθηκε δε και ο βουλευτής κ. Αναστ. Καρράς.

Ύστερα από διεξοδική συζήτηση του θέματος ο υπουργός Βόρ. Ελλάδας κ. Στ. Παπαθεμελής διέταξε να απομακρυνθούν αμέσως και να καταστραφούν τα 250 πλέον επικίνδυνα θαρέλια και έδωσε εντολή στις υπηρεσίες του υπουργείου να μεριμνήσουν για την άμεση υλοποίηση της απόφασής του αυτής.

Η εκκλησία ευχαριστεί την Κοινότητα

Το εκκλησιαστικό θυμθούλιο του ιερού ναού Κοιμήσεως της Θεοτόκου Σίνδου, σε έκτακτη συνεδρίασή του απεφάσισε ομόφωνα νδ εκφράσει μέσω της τοπικής εφημερίδας «Η ΣΙΝΔΟΣ» και δημόσια τις ευχαριστίες του προς τον πρόεδρο της Κοινότητας και προς το Κοινοτικό Συμβούλιο Σίνδου για την υλική και ηθική συμπαράστασή τους στο έργο της εκκλησίας.

ΣΥΓΚΙΝΗΤΙΚΕΣ ΣΤΙΓΜΕΣ ΓΙΑ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ

Εγκαταλείπουν τα θρανία του δημοτικού σχολείου

Πραγματικά συγκινητικές στιγμές για τα παιδιά της ΣΤ΄ τάξης των δημοτικών σχολείων. Εγκαταλείπουν τα θρανία του δημοτικού για να φοιτήσουν στα Γυμνάσια και στα Λύκεια.

Εδώ σ' αυτά τα θρανία άνοιξαν πριν από έξι χρόνια το αλφαθητάρι και πρωτογεύτηκαν την ανείπωτη μαγεία που κλείνουν μέσα τους τα σύμθολα των γραμμάτων και των αριθμών.

Εδώ σ' αυτά τα θρανία κρεμασμένα από τα χείλια των δασκάλων τους ταξίδευαν με τη φαντασία τους στις σελίδες της ιστορίας με ήρωες και πολέμαρχους, περιδιάθαζαν με τη γεωγραφία σε χώρες ξωτικές, κι έπλαθαν κόσμους ονειρεμένους.

Και τώρα εφοδιασμένα με μάθηση πια, είναι έτοιμα ν' ανέθουν στις άλλες σκάλες της παιδείας, στις πιο ψηλές, για να προχωρήσουν πιο θαθειά στον απέραντο κόσμο της γνώσης.

Τα παιδιά της ΣΤ΄ τάξης του 1ου δημοτικού σχολείου της κωμόπολής μας που όπως είναι γνωστό εξέδιδαν κάθε μήνα τη χειρόγραφη εφημεριδούλα τους, ήρθε η στιγμή να αποχαιρετήσουν τα θρανία του δημοτικού σχολείου. Έθγαλαν λοιπόν το «τελευταίο» φύλλο της εφημερίδας τους που από την πρώτη σελίδα απευθύνουν τον παρακάτω αποχαιρετισμό:

Ιούνιος! Αρχή του καλοκαιριού και τέλος της σχολικής χρονιάς! Οι έγνοιες του σχολείου τελειώνουν. Για μας τα παιδιά της ΣΤ΄ τάξης που τελειώνουμε το δημοτικό σχολείο ανοίγεται μπροστά μας ο δρόμος για το Γυμνάσιο. Εκτός από τα διαθάσματα και την ύλη της σχολικής χρονιάς, είχαμε και την έγνοια της εφημερίδούλας μας. Μεγάλο το μεράκι μας και απέραντη η αγάπη μας γι' αυτήν.

Η έκδοσή της άρχισε όπως ξέρετε από πέρυσι. Λέμε ότι την εκδίδαμε με ευχαρίστηση κι αγάπη, αλλά πρέπει να ομολογήσουμε ότι ήρθαν στιγμές που θαρυόμασταν κι όλας, όπως ήρθαν στιγμές που νιώσαμε και απογοήτευση γιατί τα αιτήματα που προθάλλαμε από την εφημερίδα μας δεν έθρισκαν ανταπόκριση. Και απογοητευόμασταν γιατί ό,τι ζητούσαμε ήταν για την καλυτέρευση του σχολείου μας. Και όχι για μας τα παιδιά της τάξης μας που φεύγουμε από το σχολείο, αλλά για τα άλλα παιδιά, για τα αδέρφια μας που μας ακολουθούν.

Καλώς-κακώς λοιπόν την εκδίδαμε την εφημερίδα μας δυό χρόνια και τη δουλειά αυτή ευχόμαστε να τη συνεχίσουν τα επόμενα παιδιά και μάλιστα να την καλυτερέψουν. Εμείς σας χαιρετούμε όλους φεύγοντας από το δημοτικό με ένα μεγάλο ευχαριστώ. Δασκάλους, γονείς, τοπικές αρχές και κατοίκους.

Ιδιαίτερα επιθυμούμε να ευχαριστήσουμε α) την εφημερίδα «Η ΣΙΝΔΟΣ», β) την εφημερίδα της Καστοριάς «Ελεύθερος Λόγος» που δημοσίευσε απόσπασμα της εφημερίδας μας, και γ) το... φωτοτυπικό μας μηχάνημα!

Με πολύ πολύ αγάπη
ΟΙ ΜΑΘΗΤΕΣ ΤΗΣ
ΣΤ΄ ΤΑΞΗΣ ΤΟΥ
1ου ΔΗΜ. ΣΧΟΛΕΙΟΥ

Κι εμείς εγαπημένα μας παιδιά σας ευχόμαστε καλή πρόοδο στα ανώτερα σκαλοπάτια της εκπαίδευσης και καλή σταδιοδρομία στη ζωή σας. Και μην ξεχνάτε. Οι σελίδες της εφημερίδας αυτής που τόσο σας αγαπάει, θα είναι πάντα ανοιχτές για σας, για να δημοσιεύει με χαρά τα γράμματά σας, τις σκέψεις σας και τις γνώμες σας για όλα...

ΚΥΡΙΑΚΗ 18 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

Εθελοντική αιμοδοσία

Σινδιώτισσες, Σινδιώτες,

Την Κυριακή 18 Σεπτεμβρίου καλούμαστε και πάλι όλοι να ανταποκριθούμε στο κάλεσμα της Κοινότητάς μας και να πράξουμε το μεγάλο ανθρωπιστικό και αλτρουϊστικό χρέος μας, χρέος αλληλεγγύης προς τους συνανθρώπους μας.

Καλούμαστε να προσφέρουμε και πάλι λίγο από το αίμα μας για τις ανάγκες της Τράπεζας Αίματος που ιδρύσαμε, για να μπορούν να παίρνουν απ' αυτή αίμα όλοι οι συμπολίτες μας που —ό μη γένοιτο— θα τύχει να το χρειαστούν σε κάποια κρίσιμη στιγμή της ζωής κάποιου δικού τους.

Σινδιώτισσες, Σινδιώτες,

Έχουμε χρέος σαν πολιτισμένοι άνθρωποι να ανταποκριθούμε και στο κάλεσμα αυτό και να δείξουμε και πάλι έμπρακτα ότι αγαπάμε τον τόπο μας και πονάμε τους συνανθρώπους μας.

Η εκδήλωση της εθελοντικής αιμοδοσίας θα γίνει την Κυριακή 18 Σεπτεμβρίου 1988 και ώρα 9.30 το πρωί στο Πνευματικό Κέντρο της Κοινότητάς μας.

Δίνοντας λίγο αίμα σώζεις μια ζωή

Η ΑΘΛΗΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ

Οι δραστηριότητες των τμημάτων του Πολιτιστικού μας Συλλόγου

Η σημερινή παιδική ποδοσφαιρική ομάδα του τοπικού μας συλλόγου «Ομόνοια». Είναι το φυτώριο των αθλητών που θα στελεχώσουν αύριο την ανδρική ποδοσφαιρική ομάδα

Η αθλητική δραστηριότητα των διαφόρων τμημάτων του Μ.Π.Σ. ΣΙΝΔΟΥ συνεχίσθηκε έντονη αν και η αθλητική περίοδος έχει λήξει. Έτσι σημειώνουμε τις παρακάτω δραστηριότητες:

ΠΙΓΚ-ΠΟΓΚ

Στις δύο τελευταίες διοργανώσεις της περιόδου 1987-88 συμμετείχε το τμήμα πιγκ-πογκ του Συλλόγου που είναι οι εξής:

1) Πανελλήνιο Πρωτάθλημα Ομαδικών Αγωνισμάτων Παμπαίδων

2) Πανελλήνιο Πρωτάθλημα Ατομικών Αγωνισμάτων Παμπαίδων

Στην πρώτη διοργάνωση συμμετείχε η ομάδα με τους Γ. Πίττα, Χ. Θεοφάνη και Α. Συμεών και πέτυχε 2 νίκες.

Στην δεύτερη διοργάνωση πήρε μέρος ο Γ. Πίττας, ο οποίος προκρίθηκε στους τελικούς μαζί με άλλους 3 αθλητές από την Β. Ελλάδα, που έγιναν την 25 και 26/6/1988 στην Αθήνα. Ο Γ. Πίττας μετά από πολύ ωραία εμφάνιση κατέλαβε την 16η θέση, σε σύνολο 32 αθλητών από όλη την Ελλάδα.

ΣΚΑΚΙ

Διεξήχθη φέτος για πρώτη φορά το προεφηθικό εσωτερικό πρωτάθλημα του Συλλόγου στο οποίο πήραν μέρος 12 αγόρια και κορίτσια. Στους τρεις πρώτους δόθηκαν έπαθλα και δώρα.

Η κατάταξη των συμμετοχόντων είναι η παρακάτω. Τσιλιμίγκρας Γ., Αυξονίδης Α., Δημητριάδη Σ., Ρίζος Χ., Αυξονίδης Σ., Παππάς Α., Παραδέλη Μ., Καμπούρης Π., Παραδέλη Σ., Παππάς Ι., Μπαρμπίδης, Βουλγαράκης.

Στην φετινή διοργάνωση του Κυπέλλου Ελλάδας στο σκάκι στην καλύτερη 10άδα και δεύτερος σε σειρά εκλέχτηκε ο καλαθοσφαιριστής του Συλλόγου Χ. Ευθυμίου, ο οποίος και πήρε μέρος στους τελικούς αγώνες. Ο δε αθλητής Κ. Θωμάς εκλέχτηκε και έλαβε μέρος στους τελικούς αγώνες ελευθέρων θολών της ίδιας διοργάνωσης.

ΓΡΑΦΕΙ Ο...

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΡΑΓΚΑΤΣΗΣ

ΜΠΑΣΚΕΤ

Όπως είναι γνωστό η ομάδα μπάσκετ μίνι αγοριών του Συλλόγου πήρε μέρος στο τουρνουά μπάσκετ μίνι αγοριών-κοριτσιών που διοργάνωσε η ΕΚΑΣΘ. Μετά την λήξη των αγώνων έγινε ψηφοφορία για την εκλογή της καλύτερης 10άδας αθλητών για κάθε ένα από τους 4 ομίλους. Στον 4ο όμιλο που συμμετείχε και η ομάδα του Μ.Π.Σ. ΣΙΝΔΟΥ μέσα στην καλύτερη 10άδα και δεύτερος σε σειρά εκλέχτηκε ο καλαθοσφαιριστής του Συλλόγου Χ. Ευθυμίου, ο οποίος και πήρε μέρος στους τελικούς αγώνες. Ο δε αθλητής Κ. Θωμάς εκλέχτηκε και έλαβε μέρος στους τελικούς αγώνες ελευθέρων θολών της ίδιας διοργάνωσης.

Νέα κοινωνική λειτουργός στο ΚΑΠΗ

- Από την 1η Ιουλίου ανέλαβε τα καθήκοντά της στο ΚΑΠΗ της κωμόπολής μας η νεοδιορισθείσα κοινωνική λειτουργός δις Βασιλική Καρακώστα.
- Το Σάββατο 25 Ιουνίου παραγματοποιήθηκε εκδρομή των μελών του ΚΑΠΗ στην Έδεσσα, στη Βέροια και στον Άγιο Γεώργιο Νάουσας. Σ' αυτή πήραν μέρος πολλοί ηλικιωμένοι που έμειναν πολύ ικανοποιημένοι.

ΑΡΒΑΝΙΤΙΔΗΣ Ο.Ε.
ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΑ ΧΡΩΜΑΤΑ
ΣΙΔΗΡΙΚΑ – ΥΔΡΑΥΛΙΚΑ
ΧΡΩΜΑΤΙΚΑ
ΒΙΟΤΕΧΝΙΑ ΧΡΩΜΑΤΩΝ
ΠΛΑΣΤΙΚΑ - ΥΔΡΟΧΡ

Γιατί θα προκαλούν μόλυνση στο περιβάλλον

ΟΙ ΟΤΑ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΚΙΝΗΤΟΠΟΙΟΥΝΤΑΙ ΓΙΑ ΝΑ ΜΗΝ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΘΟΥΝ ΣΤΑ ΔΙΑΒΑΤΑ ΟΙ ΔΥΟ ΝΕΕΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΕΣ ΠΕΤΡΟΧΗΜΙΚΩΝ

Την αντίθεσή τους για την έκδοση άδειας επαναλειτουργίας των δεξαμενών της Τζετ - Όιλ στο Καλοχώρι και για την εγκατάσταση δύο μονάδων πολυαιθυλενίου στο χώρο της ΕΚΟ, εκδήλωσαν οι Δήμοι και οι Κοινότητες της δυτικής περιοχής με αποφάσεις των δημοτικών και κοινοτικών τους συμβουλίων, με συγκεντρώσεις διαμαρτυρίας των κατοίκων, με έκδοση ψηφισμάτων, καθώς και με άλλες σχετικές εκδηλώσεις.

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑΣ

Για το σκοπό της αποτροπής της εγκατάστασης των δύο βιομηχανιών πολυαιθυλενίου, η συντονιστική επιτροπή αγώνα για την προστασία του περιβάλλοντος που συγκροτήθηκε από εκπροσώπους δέκα δήμων και κοινοτήτων, του Εργατικού Κέντρου Θεσσαλονίκης, του Τεχνικού Επιμελητηρίου, της Ομοσπονδίας Βιοτεχνικών σωματείων, της Ομοσπονδίας Αγροτικών Συλλόγων κλπ., πραγματοποίησε στις 7 Ιουνίου στις εγκαταστάσεις της «Τζετ Όιλ» συγκέντρωση διαμαρτυρίας με την ευκαιρία της παγκόσμιας ημέρας περιβάλλοντος.

Ύστερα από τις ομιλίες και την έκδοση των ψηφισμάτων, οι συγκεντρωθέντες έκαναν πορεία και κατέλαβαν συμβολικά για μισή ώρα τον εθνικό δρόμο.

Αξίζει να σημειωθεί ότι την ίδια μέρα οι εκπρόσωποι των ΟΤΑ και των άλλων φορέων φύτεψαν πίσω από τις εγκαταστάσεις της ΕΚΟ ένα δέντρο, σύμβολο της προσδοκώμενης ανάπλασης της δυτικής Θεσσαλονίκης.

Οι συγκεντρωθέντες ενέκριναν ψήφισμα με τα παρακάτω αιτήματα:

- Να σταματήσει η συζήτηση για ενδεχόμενη εγκατάσταση των δύο μονάδων πολυαιθυλενίου στην περιοχή της ΕΘΥΛ, γιατί η περιοχή μας έχει ήδη περιβαλλοντικά προβλήματα και οποιαδήποτε νέα εγκατάσταση θα επιβαρύνει ακόμη περισσότερο το περιβάλλον.
- Να μην δοθεί άδεια λειτουργίας στις δεξαμενές του Μαμιδάκη που εγκαταστάθηκαν.
- Άδειες και έλεγχος των βιομηχανιών να μπουν κάτω από κοινωνικό έλεγχο με συμμετοχή της Τ.Α., με διαφάνεια και ενημέρωση του λαού.
- Να γίνουν περιβαλλοντικές επενδύσεις στις υπάρχουσες βιομηχανίες για μείωση της ρύπανσης (όπως η πρόσφατη μονάδα αποθείωσης της ΕΚΟ) ειδικά στις ρυπογόνες «Χημικές Βιομηχανίες Βορ. Ελλάδος» (ΣΙΝΚ).
- Να ξεκινήσει μια συνολική μελέτη επικινδυνότητας και μεγέθους ρύπανσης της περιοχής μας με σταδιακή απομάκρυνση των επικίνδυνων βιομηχανιών, σύμφωνα με τις επιταγές του ν. 1561/85 που θεσμοθέτησε το ρυθμιστικό.
- Να εκδοθούν άμεσα τα προεδρικά διατάγματα που προβλέπει ο ν. 1650/86 για την προστασία του περιβάλλοντος.
- Να επιταχυνθούν οι μελέτες που συντάσει ο Οργανισμός Θεσσαλονίκης και να υλοποιηθούν τα συμπεράσματα των μελετών.
- Να συνεχιστεί με εντατικότερο ρυθμό η δενδροφύτευση περιμετρικά των εργοστασίων και να γίνει το «Παλαί Ντε Σπορ» στο αθλητικό πάρκο της ΕΚΟ.
- Να ανατεθεί από την πολιτεία επιδημιολογική εξέταση των κατοίκων της δυτικής Θεσσαλονίκης.
- Να υπάρξει σχέδιο έκτακτης ανάγκης με περιορισμό ή και σταμάτημα της λειτουργίας ορισμένων εγκαταστάσεων όταν οι κλιματολογικές συνθήκες το επιβάλλουν.

...κι αυτά

★ Η ευρωπαϊκή επιτροπή της ΕΟΚ μελετάει πρόγραμμα για την ενίσχυση και την επέκταση του αρδευτικού δικτύου του Αξιού.

★ Ξεσπικώθηκαν οι κάτοικοι των Κουφαλίων και διαμαρτύρονται γιατί βιομηχανία γάλακτος ρυπαίνει το περιβάλλον.

★ Εκπληκτική πραγματικά η συμμετοχή των μαθητών των δημοτικών μας σχολείων στο διαγωνισμό παιδικού διηγήματος που προκήρυξε η δραστήρια Μαθητική Κοινότητα των μαθητών της ΣΤ΄ τάξης του 1ου δημοτικού σχολείου. Χίλια εύγε! Η εφημερίδα μας με ιδιαίτερη χαρά θα δημοσίευε τα διηγήματα που βραβεύτηκαν στο διαγωνισμό. Παρακαλούμε λοιπόν τους άξιους βραβευμένους μαθητές να μας τα στείλουν. Κι αν τους είναι εύκολο, ας μας στείλουν και από μια φωτογραφία τους.

★ Από αβλεψία γράφτηκε λάθος το επώνυμο του γιατρού κ. ΠΑΤΕΙΝΑΚΗ στο άρθρο του που δημοσιεύτηκε στην έκτη σελίδα του προηγούμενου φύλλου μας. Συγνώμη και πάλι.

★ Δυστυχώς οι φωτογραφίες του προηγούμενου φύλλου μας δεν τυπώθηκαν σωστά (βγήκαν πολύ σκούρες) με συνέπεια να χάσει αρκετά το φύλλο μας αυτό από άποψη εμφάνισης. Κρίμα.

Έπεσε 50% η στάθμη του Αξιού

Αναστατώθηκε ο αγροτικός κόσμος της Χαλάστρας και της περιοχής εξαιτίας της μείωσης κατά 50% της στάθμης του νερού του Αξιού, από τις περικοπές των Γιουγκοσλάβων.

Με υπόμνημα που έστειλε ο αγροτικός σύλλογος της Χαλάστρας στις 8 Ιουλίου στους αρμόδιους ζήτησε να επεμβούν για να μην κινδυνέψουν οι καλλιέργειες και τόνισε ότι η κατασκευή της ενωτικής διώρυγας Αλιάκμονα-Αξιού που θα δώσει οριστική λύση στο πρόβλημα, πρέπει να ενταχθεί στα έργα άμεσης προτεραιότητας.

Η ΠΟΛΙΤΕΙΑ ΤΟΥ ΒΑΛΤΟΥ

Συνέχεια από σελ. 2

Δάσκαλοι ντόπιοι, αριστούχοι των Σχολαρχείων στέλνονται να διδάξουν την ελληνική γλώσσα σε βουλγαρόφωνες περιοχές. Μάλιστα στην περιοχή των σημερινών Σκοπίων, υπήρχε ένας γενναίος δάσκαλος ο κυρ-Τζιώρτζος ο Κουλακιώτης.

Με τις μεγάλες πλημμύρες, γερές οικογένειες φεύγουν στη Θεσσαλονίκη. Άλλοι σπουδάζουν κι άλλοι προσλαμβάνονται στον ελληνογαλλικό σιδηρόδρομο.

Κορυφαίοι Χαλαστρινοί της Θεσσαλονίκης είναι ο γιατρός Δούμπλας Κων., η οικογένεια Ζωγράφου, η οικογένεια Μπαντόπουλος, γόνος της οποίας αγωνίσθηκε στην εθνική ομάδα μπάσκετ της Ελλάδος. Ο μεγάλος λαϊκός ζωγράφος Σωτήρης Ζήσης, που είναι ένας Θεόφιλος του κάμπου μας.

Είναι μια θαυμάσια ενότητα ο κόσμος. Ο Δεσπότης – ο λαός – το κατεστημένο.

Όμως με τη δημιουργία των διαφόρων ταξικών θέσεων, αυξάνεται η οικογενειοκρατία, αναπτύσσονται οι κάστες, δημιουργούνται ανισοβαρείς οικονομικές μονάδες.

Απ' εδώ και πέρα αναπτύσσεται πλέον ο φθόνος, η ζήλεια, η μπαμπεσιά. Αρχίζει το αλληλοφάγωμα χωρίς να υπάρχει πλέον κοινός ηγέτης που να μπορέσει να αντεβάσει την πολιτεία και το λαό της!

Στις αρχές του αιώνα μας και στη συνέχειά του, η πολιτεία πέφτει. Τα κυθικά των τσιμέντων την πνίγουν, ο απαίσιος θύλακας του μεγάλου αρδευτικού καναλιού την πνίγει. Ζωτικά προβλήματα μένουν άλυτα σε πείσμα των οικονομικών και πολιτικών φατριών. Όαση μόνο τα παιδιά. Τα αθώα βλέμματα που ζητούν παιδικές χαρές, κήπους, πρασιές και νηπιαγωγεία, και που τρέμουν τους δρόμους καθώς τρεις χιλιάδες οχήματα, ποδήλατα, μοτοσακό, αυτοκίνητα και τρακτέρ στήνουν την λαιμητόμο στη ζούγκλα της ασφάλτου.

Σήμερα η ψυχή της Χαλάστρας κοιμάται. Ναρκωμένη από το χλωροφόρμιο του νεοπλουτισμού. Και ανάμεσα στο σάβανό της, η μόνη φλόγα που καίει, χλωμό κερί στο αντιφέγγισμα της μελαγχολίας. Ο ζωγράφος των στεναγμών της Κώστας Βαφείδης, στέκεται ολόρθος και μας διδάσκει το χρέος. Είναι ο Παπαδιαμαντικός ηθογράφος της λαϊκής ψυχής. Και σε όσους αγαπάει, αφήνει να ιδούν μέσα στο θλέμμα του την αγνότητα των μεταφυσικών του ειδώλων.

Και η πολιτεία συνεχίζει το ρυθμό της. Μεγαλώνει, πλαταίνει και ογκούται. Στα σύνορά της δεν ηχούν σάλπιγγες. Και το μόνο αγνό της είναι η ώρα που ξεψυχάει η νύχτα και παραδίνεται στην καινούργια μέρα. Μετά...! Μετά μικρόβια, μικρόβια, όλο μικρόβια και μπαμπέσηδες.

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΩΝ ΦΕΤΙΝΩΝ ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ

Συνέχεια από σελ. 1

Συλλόγου, έχει ως εξής:

ΤΕΤΑΡΤΗ 10 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

- Στις 6 μ.μ. παραδοσιακά παιχνίδια (τσουβαλοδρομίες, διελκυστίνδα κλπ.) με τη συμμετοχή σ' αυτές παιδιών ηλικίας από 9 μέχρι 12 χρόνων.
- Στις 9 μ.μ. παράσταση Καραγκιόζη με το γνωστό καραγκιοζοπαίχτη Γιάννη Χατζή.

ΠΕΜΠΤΗ 11 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

- Στις 9 μ.μ. θεατρική παράσταση από το θίασο της θεραπευτικής Κοινότητας «ΙΘΑΚΗ» με το έργο του Όργουελ, «Η Φάρμα των ζώων».

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 12 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

- Στις 9 μ.μ. θρυλικά ταβέρνας με λαϊκή μουσική και παραδοσιακό γλέντι.

ΣΑΒΒΑΤΟ 13 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

- Στις 9 μ.μ. το Βουλγάρικο μουσικοχορευτικό συγκρότημα «Ντήμιταρ Μπλαγκόεφ».

ΚΥΡΙΑΚΗ 14 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

- Στις 9 το πρωί σκοπευτικοί αγώνες που οργανώνονται από το «Κυνηγετικό Στέκι Σίνδου» στο χώρο δίπλα στο Λύκειο της κωμόπολής μας.
- Στις 10 το πρωί τουρνουά σκακιού με τη συνεργασία της ΕΣΣΒΕ.
- Στις 9 μ.μ. το Βουλγαρικό μουσικοχορευτικό συγκρότημα «Ντήμιταρ Μπλαγκόεφ».

ΔΕΥΤΕΡΑ 15 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

- Στις 9 το πρωί σκοπευτικοί αγώνες που οργανώνονται από το «Κυνηγετικό Στέκι Σίνδου» στο χώρο δίπλα από το Λύκειο της κωμόπολής μας.
- Στις 6 μ.μ. αγώνισμα ανώμαλου δρόμου 1000 μέτρων, παιδιών.
- Στις 6.15 μ.μ. λαϊκός ανώμαλος δρόμος 3500 μέτρων ανδρών και γυναικών.
- Στις 9 μ.μ. εμφάνιση της φιλαρμονικής της Κοινότητας Σίνδου.
- Στις 10 μ.μ. μουσικοχορευτικές εκδηλώσεις με τα συγκροτήματα του Πολιτιστικού Συλλόγου Σίνδου.

Σημείωση: Όλες οι εκδηλώσεις —εκτός από τους σκοπευτικούς αγώνες— θα γίνουν στην κεντρική πλατεία της Σίνδου. Στο χώρο των εκδηλώσεων θα λειτουργήσουν και εκθέσεις ζωγραφικής και φωτογραφίας, θα γίνει δε και διαγωνισμός ζωγραφικής παιδιών σε ανοιχτό χώρο.

ΒΙΟΤΕΧΝΙΑ ΔΙΑΦΗΜΙΣΤΙΚΩΝ ΔΩΡΩΝ
Ε.Αποστολου & σια
Δωδεκανήσου 9 ★ Θεσσαλονίκη
Τηλ 511838-538073
ΠΩΛΗΣΗ ΧΟΝΔΡΙΚΗ-ΛΙΑΝΙΚΗ